การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ

ของ

ฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556

ฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง. (2556). *การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชา กาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2. (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี.* ปริญญานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ, รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา อินทรสุนานนท์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านมานุษยดุริยางควิทยา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพิธีกรรม การบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน และศึกษาดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยใช้ข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนามประกอบการศึกษา ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

การประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเกิดขึ้นเมื่อใด ขั้นตอนการประกอบพิธีและองค์ประกอบต่างๆ ของการประกอบพิธีกรรม เป็นไปตามแบบแผนของพิธีกรรมใน พุทธศาสนา นิกายมหายาน โดยพิธีโผ่วโต่ว เป็นพิธีกรรมที่มีแนวคิดคล้าย “พิธีกงเต๊ก” จัดขึ้นระหว่าง “พิธีข้ามสะพานกงเต็ก” และ “พิธีเผากระดาษ” เป็นการเจริญเมตตาธรรมแก่ดวงวิญญาณที่ล่วงลับไปแล้ว โดยนำเอาสิ่งของผู้ตาย และของใช้อื่นๆ มาแจกจ่ายแก่ผู้ยากจน ซึ่งจะพบเห็น พิธีนี้ได้เฉพาะในงาน “พิธีกงเต็ก” ที่เป็นงานใหญ่ๆ เท่านั้น ปัจจุบันเป็นขั้นตอนที่ไม่นิยมปฏิบัติ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีกรรมดังกล่าวค่อนข้างสูง

เครื่องดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว (พิธีทิ้งกระจาด) ที่คณะวงดนตรีของ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) แบ่งได้ 3 ประเภท คือ 1. ประเภทเครื่องเป่า ได้แก่ ตี่ตา หรือ ตั่วชวย 2. ประเภทเครื่องประกอบจังหวะ ได้แก่ ตั่งล้อ ฉิมปอ เจ็ง เก็งโก้ เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน 3. ประเภทเครื่องสายได้แก่ Cello ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีสากลที่นำมาใช้บรรเลงประกอบกับเครื่องดนตรีจีน

คณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) มีจำนวนนักดนตรีทั้งหมด 3 ท่าน ประกอบด้วย 1. นายสรวิชญ์ สุทธิสุขสมบูรณ์ เป็นหัวหน้าคณะดนตรี เครื่องดนตรีหลัก คือ เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน 2. นายวิวัฒน์ ปิติวุฒิ นักดนตรีประจำเครื่องเอ้อหู 3. นายพงศ์สวัสดิ์ ศรีวงค์ นักดนตรีประจำเครื่อง เก็งโก้

บทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลที่สำคัญมี 7 บทเพลง เป็นเพลงจีนกวางตุ้งที่ใช้ในการแสดงดนตรีประกอบพิธีกรรม จัดอยู่ในประเภท (Monophony Texture) โดยมีทำนองเดี่ยวที่จะบรรเลงวนซ้ำ (Rooper) สลับกับการสวดมนต์ ลักษณะที่สำคัญในการแสดงดนตรี คือการนำเครื่องดนตรีสากล เครื่อง Cello มาแสดงร่วมกับเครื่องดนตรีจีน ทำให้ท่วงทำนองผสมผสานกันได้อย่างลงตัว มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นแตกต่างจากวงดนตรีคณะอื่นๆ

MUSIC IN THE CEREMONY OF POE-TOE AT THE MONASTERY OF BAROM RAJA GANJANA PHI SAKE NUSOM 2 (WAT LENG-NEI YEE 2) DISTRICT OF BANG BUA THONG, THE PROVINCE OF NONTHABURI

AN ABSTRACT

BY

THANAWAT PROMSRITHONG

Presented in Pretrial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Fine Arts Degree in Ethnomusicology
at Srinakharinwirot University
May 2013

Thanawat Promsrithong. (2013). *Music in the Ceremony of Poe – Toe at the Monastery of Barom Raja Ganjana Phi Sa Ke Nusorn 2 (Wat Leng – Nei Yee 2) District of Bang Bua Thong, the Province of Nonthaburi.* Master thesis, M.F.A. (Ethnomusicology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assis. Prof. Dr.Rujee Srisonbat, Assoc. Prof. Dr.Kanchana Intarasunanon.

This thesis had used the research method from the principle of Ethnonmusicology education by taking the Fields researches information to be the principle information and combined with the documentary researches in order to study the Ceremony of Poe – Toe (the Ceremony of Dedicating the consumer goods of the dead to the poors) and study about the music, the songs, the musician group and the musical instruments that mused in the presentation of the Ceremony of Poe -Toe at the Monastery of BaromRajaGanjana PhiSaKeNusorn 2 (Wat Leng – Nei Yee2) District of Bang Bua Thong, the province of Nonthaburi.

It is found from the studying that we couldn't mention the period time of the beginning of the Ceremony of Poe – Toe implemented on the illustrated Form of Mahayana Buddhism Ceremony, the Ceremony of Poe – Toe was similar to the Ceremony of "Kong – Teck" , it was held between the period time of the Ceremony of Crossing "Kong – teck" bridge and the Ceremony of Buring papers of devoting to the dead's spirit by dedicating the consumer goods of the dead to the poors. In the present time, we could see the process of this ceremony , especially , in the great funeral ceremony of the riches because of the high compensation.

There were three kinds of musical instruments that the musician group of BaromRajaPhkSake Nusorn 2 (Wat Leng – Neuyee2) had played in the presentation of the Ceremony of Poe – Toe, the first , musical wind instrument was "Jita" or "Joeu-Souy", the second, rhythm musical instruments were "Tang – Loa" , "Chimpoo" , "Jeng" , "KengKoo" , "AuyKhim" or "Chinese Khim" , the third, Cello which brought to play harmony with other Chinese musical instruments.

The musician group of Wat Leng – Nei Yee 2 , this musician group was compounded of three persons ; Mr. Sorawit Sutisuksomboon who was the head of this musician group and had duty to play Chinese khim, Mr. WiWat Pitiwuth who had duty to play Erhu and Mr. Pongsawath Sriwong who had duty to play Kengkoo

The musician group of Wat Leng – Nei Yee 2 , these presentation works had recorded into seven important Konton Chinese Songs and brought back to play in the Ceremony of Poe – Toe since 1992 to the present . The Formal Notes of these Chinese songs which showed in the ceremony were the monophony texture which had the monotone sound and played rooper by alternating with praying.

More over , the musician group of Wat Leng – Nei Yee 2 , they brought “ Cello” (the classical European musical instrument) to play a lot of beautiful harmony with other Chinese musical instruments in the presentations of the Ceremony of Poe-Toe , this special quality made them most different from the others.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจี ศรีสมบัติ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา อินทรสุนานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไข ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. มานพ วิสุทธิแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพล งามสุทธิ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และคณาจารย์ในภาควิชามานุษยดุริยางควิทยา ที่ได้กรุณาแนะนำผู้วิจัยให้มีความชัดเจนและความเข้าใจในการทำวิจัยครั้งนี้มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านเจ้าอาวาสวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ที่อนุญาตแก่ผู้วิจัยในการจัดเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณคณะบรรพชิตทุกท่าน ณ วัดบรมราชากาญจนา ภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ที่เมตตาให้ข้อมูลและติดต่อประสานงาน รวมทั้งให้ข้อคิดเกี่ยวกับงานวิจัยกับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณสรวิชญ์ สุทธิสุขสมบูรณ์ และครอบครัวที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลทางด้านดนตรีและบทเพลงที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวและเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าที่ได้เป็นกำลังใจและสนับสนุนให้ข้าพเจ้าจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดประสงค์ของการวิจัย	5
	ความสำคัญของงานวิจัย	5
	ขอบเขตของงานวิจัย	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	8
	เอกสารทางด้านดนตรี	8
	เอกสารที่เกี่ยวกับชาวจีนในประเทศไทย	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ	9
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3	**วิธีการดำเนินการวิจัย**	14
	ขั้นรวบรวมข้อมูล	14
	ขั้นศึกษาข้อมูล	14
	ขั้นศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล.....	15
	ขั้นสรุป	16
4	**การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล**	17
	พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)	18
	การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว	32
5	**สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	59
	จุดประสงค์ของงานวิจัย	59
	วิธีการดำเนินงานวิจัย	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

5 (ต่อ)

สรุปผลการวิจัย 59

ข้อเสนอแนะ 64

บรรณานุกรม 65

ภาคผนวก 68

ภาคผนวก ก 69

ภาคผนวก ข 110

ภาคผนวก ค 121

ประวัติย่อผู้วิจัย 129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	รูปภาพที่ตั้งและแผนที่การเดินทาง	19
2	พื้นที่บริเวณวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)	19
3	การสวดมนต์ของผู้เข้าร่วมพิธี	22
4	สถานที่ประกอบพิธีกรรมด้านใน	24
5	การจัดซุ้มพิธีกรรมด้านนอก	26
6	สถานที่ถวายทาน	27
7	การแต่งกายของบรรพชิต	28
8	ภาพหนังสือสวดมนต์ที่ใช้ในพิธีกรรม	30
9	ภาพด้านในหนังสือสวดมนต์	30
10	ภาพตี่ตา หรือ ตั่วชวย	32
11	ภาพตั่งล้อ	33
12	ภาพฉิมปอ.....	33
13	ภาพเจ็ง	34
14	ภาพเก็งโก้	34
15	ภาพเอี่ยวคิ้ม.....	35
16	ภาพ Cello	36
17	ภาพวงดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2	36
18	หัวหน้าคณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2	37
19	ภาพนักดนตรีประจำเครื่อง เอ้อหู	38
20	ภาพนักดนตรีประจำเครื่อง เก็งโก้	39

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองเป็นแบบแผนและเอกลักษณ์ ประกอบด้วยศาสนา ภาษา วรรณกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี และขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นแบบอย่างอันดีงาม เป็นมรดกตกทอดจากอดีตจนถึงปัจจุบัน วัฒนธรรมเป็นระบบรวมเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบแผนวิชาการที่ประพฤติปฏิบัติ ซึ่งเป็นลักษณะของสมาชิกของสังคมและไม่ใช่ผลของการสืบทอดทางชีววิทยาหรือด้านร่างกาย วัฒนธรรมเป็นผลของการประดิษฐ์ทางสังคมหรือสืบทอดรักษาไว้อย่างมั่นคง โดยผ่านการติดต่อ การเรียนรู้ การพิจารณาเกี่ยวกับธรรมชาติและความประจักษ์ของพฤติกรรมมนุษย์ (บุญเดิม พันธรอบ. 2528) วัฒนธรรม หมายถึง แนวทางในการแสดงออกของวิถีชีวิตทั้งปวงที่บุคคลของกลุ่มชนคิดขึ้นหรือกระทำขึ้นเป็นต้นแบบ หรือเสริมต่อโดยกลุ่มชนยอมรับกันมาจนกระทั่งสิ่งนั้นส่งผลต่อนิสัยของความคิด การเชื่อถือ และการกระทำของคนหมู่มากแห่งกลุ่มชนนั้น (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2524: 13) นอกจากนั้นสังคมวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญของความเป็นมนุษย์ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้ง สิ่งที่แยกสังคมหนึ่งว่าแตกต่างจากอีกสังคมหนึ่งก็ คือ วัฒนธรรม วัฒนธรรมเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมและจิตใจของมนุษย์ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ช่วยประสานและผูกมัดคนไว้ในสังคมเดียวกัน เป็นสิ่งที่ช่วยทำให้สังคมคงอยู่เพราะเป็นการสร้างความผูกพันทางจิตใจของคนหลายๆ คนเข้าไว้ด้วยกัน (อมรา พงศาพิชญ์. 2533: 25)

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ชาวจีนพากันอพยพเข้ามาตั้งรกรากอาศัยอยู่ตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบกับคนไทยมีนิสัยโอบอ้อมอารีไม่รังเกียจคนต่างชาติต่างภาษา ไม่เบียดเบียนหรือจำกัดสิทธิผู้ที่นับถือศาสนาอื่น จึงทำให้ชาวจีนพากันหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยไม่ขาดระยะ และเนื่องจากชาวจีนส่วนใหญ่ มีความขยันขันแข็งและยึดอาชีพในทางการค้า จึงเป็นเหตุให้ชาวจีนเข้ามามีอิทธิพลต่อกลไกเศรษฐกิจ ของประเทศเป็นอย่างมาก ชาวจีนที่เข้ามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทยเป็นพวกที่มาจากฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน คือ บริเวณมณฑลฟูเกี้ยน มณฑลกวางตุ้ง และเกาะไหหลำ ซึ่งบริเวณนี้ของประเทศจีนส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบทำการเพาะปลูกได้เพียงเล็กน้อย คือ ประมาณ ร้อยละ 7 ของพื้นที่ทั้งหมด และจากการที่มีภูเขาคั่นอยู่ทำให้การไปมาติดต่อกันในประเทศไม่สะดวก ชาวจีนในบริเวณนี้จึงต้องอพยพออกไปตั้งหลักแหล่งทำมาหากินในต่างประเทศโดยทิ้งครอบครัวไว้ในประเทศจีน ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวที่อพยพไปทำมาหากินต่างประเทศ ก็จะส่งเงินทองที่หามาได้กลับไปจุนเจือครอบครัวของตนในประเทศจีนอยู่เสมอ ชุมชนชาวจีนในต่างประเทศจึงเกิดขึ้นควบคู่กันไปกับชุมนุมชนชาวจีนในประเทศจีน ซึ่งเป็นครอบครัวของชาวจีนที่อพยพออกไปทำมาหากินใน

ต่างประเทศ ลักษณะที่แตกต่างกันคือ ชุมนุมชนชาวจีนในบริเวณฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีนนั้น ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงและเลี้ยงตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยรายได้จากธุรกิจของบรรดาหัวหน้าครอบครัวที่ไปตั้งชุมนุมชนชาวจีนขึ้นในต่างประเทศ (วัลภา บุรุษพัฒน์, 2517:14)

ชาวจีนทั้งห้ากลุ่มภาษานี้ ได้แก่ กลุ่มภาษาแต้จิ๋ว ไหหลำ แคะ ฮกเกี้ยน และกวางตุ้ง อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยและมีจำนวนไม่แตกต่างกันมาก จนเมื่อถึงปลายพุทธศตวรรษที่ 24 ชาวจีนกลุ่มภาษาแต้จิ๋วและไหหลำได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น ทั้งนี้อธิบายได้หลายประการ แต่เหตุผลที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ ชาวจีนแต้จิ๋วได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลไทยมากกว่า โดยชาวจีนแต้จิ๋วได้รับอนุญาตให้เข้าไปตั้งบ้านเรือนทำมาหากินอยู่ในเขตพระนครได้ ต่อมาเมื่อการเปิดเมืองท่าซัวเถาขึ้นในบริเวณที่มีชาวจีนกลุ่มภาษาแต้จิ๋วและภาษาแคะอยู่กันมาก และมีเรือกลไฟแล่นไปมาระหว่าง ซัวเถา กับ กรุงเทพ ชาวจีนแคะจึงได้อพยพมาทางเรือมากขึ้น ส่วนเมืองท่าเอหมิงในเขตฟูเกี้ยนนั้นมิได้มีเรือติดต่อไปมาโดยตรงกับกรุงเทพ ชาวจีนฮกเกี้ยนจึงเดินทางไปที่อื่น ชาวจีนฮกเกี้ยนที่เข้ามาทางใต้ของประเทศไทยนั้นเป็นพวกมลายาและสิงคโปร์ ส่วนชาวจีนไหหลำนั้นเมื่อมีเรือกลไฟไปมาโดยตรงได้ระหว่างไหหลำ กับ กรุงเทพ ชาวจีนไหหลำจึงอพยพกันเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น (เตือนพิศ ชัยพรหมประสิทธิ์. 2531: 31)

แม้ชาวจีนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย จะพยายามปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต และพยายามเปิดรับวัฒนธรรมความเป็นไทยในด้านต่างๆ อาทิ ภาษา รูปแบบการแต่งกาย และอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมความเป็นไทย แต่ก็ยังคงอนุรักษ์และรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมความเป็นชาวจีนอยู่ ซึ่งยังคงมีการสืบทอดรูปแบบประเพณีให้ชนรุ่นหลังได้เห็นจนถึงปัจจุบัน เช่น ประเพณีตรุษจีน การเคารพบูชาบรรพบุรุษ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เป็นต้น ด้วยรูปแบบพิธีกรรมของแต่ละชาติแต่ละศาสนาที่มีความแตกต่างกันไปตามความเชื่อของท้องถิ่นและศาสนานั้นๆ ด้วยรูปแบบพิธีกรรมและความเชื่อต่างๆ ที่แวดล้อม ซึ่งหล่อหลอมพฤติกรรมและรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลตั้งแต่เกิดจนตาย โดยพิธีกรรมและความเชื่อต่างๆ ที่บรรพบุรุษคิดค้นเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ในการปลูกฝังค่านิยมด้านความกตัญญูให้กับลูกหลานและอนุชนรุ่นต่อมา ซึ่งพิธีกรรมและความเชื่อเหล่านี้ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผ่านการบอกเล่าจาก ชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นทางการ เช่น การประกอบพิธีศพของชาวจีน ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่สะท้อนความกตัญญูที่ลูกหลานเชื้อสายจีนมีต่อบรรพบุรุษ และเป็นการแสดงให้บรรพบุรุษรับรู้ถึงความกตัญญูของลูกหลาน ประกอบกับความเชื่อของชาวจีนว่าการประกอบพิธีกรรมดังกล่าวเป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ตายและเป็นวิถีทางในการอัญเชิญ ดวงวิญญาณของผู้ตายไปจุติยังสวรรค์ (ธรรญาภรณ์ วงศ์บุญชัยนันท์. 2547: 2)

ลักษณะเด่นทางวัฒนธรรมของจีน นอกจากภาษาพูดแล้ว ยังมีวัฒนธรรมด้านพิธีกรรม โดยเฉพาะ “พิธีกงเต๊ก” จะเป็นพิธีกรรมที่ชาวจีนทุกกลุ่มภาษาให้ความสำคัญมากกว่าพิธีกรรมอื่นๆ ในวงจรชีวิต เนื่องจากเป็นการแสดงความกตัญญูกตเวทิตาคุณต่อบรรพชนผู้ล่วงลับ ซึ่งเป็น

คุณธรรมที่ชาวจีนยึดมั่นอย่างแน่นแฟ้น แต่รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนก็มีความแตกต่างกัน (สุพัตรา วิไลลักษณ์. 2548:2)

พิธีกรรมสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม 3 ระดับ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ (กาญจนา อินทรสุนานนท์. 2540: 213)

พิธีการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว (พิธีทิ้งกระจาด) เป็นพิธีกรรมของชาวพุทธ ลัทธิมหายาน “โผ่ว” หมายถึง ทั่วไป หรือ ทั้งหมด “โต่ว” หมายถึง ข้ามเรือ วิญญาณข้ามเรือจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง “พิธีโผ่วโต่ว” มีแนวคิดคล้าย “พิธีกงเต๊ก” แต่มีความหมายแตกต่างจากพิธีกรรมกงเต็ก อยู่หลายอย่าง โดยเป็นพิธีกรรมที่บ่งบอกถึงการแสดงความเมตตาแก่ผู้ยากไร้โดยถือเป็นการประกอบปัตติทาน (การให้ส่วนบุญ) ซึ่งจะเป็นการอุทิศบุญกุศลให้ทั้งวิญญาณที่ไร้ญาติและวิญญาณเร่ร่อน รวมถึงประชาชน ผู้ยากไร้ในเขตนั้น ๆ ที่ได้เข้าร่วมการประ กอบพิธีกรรมซึ่งถือเป็นการแสดงถึงความเมตตาและการ มีจิตศรัทธาต่อผู้ที่เข้าร่วมในพิธี การทิ้งกระจาด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การทิ้งกระจาดฟ้า ซึ่งกระทำโดยจัดสิ่งของไว้บนที่สูงแล้วโยนทิ้งสิ่งของบางอย่างลงมา และการทิ้งกระจาดดิน เป็นการทำภายหลังการทิ้งกระจาดฟ้าแล้ว 10 วัน เป็นการวางสิ่งของไว้บนดินเพื่อให้พวกปีศาจทั้งหลาย พิธีการทิ้งกระจาด (พิธีโผ่วโต่ว) นี้ขึ้นอยู่กับแต่ละครอบครัวว่าจะทำหรือไม่ มิได้มีการกำหนดเป็นกฎเกณฑ์บังคับแต่ อย่างใด (ธรรญาภรณ์. 2550: 104)

ดนตรีเป็นสิ่งที่เกิดควบคู่มากับชีวิต เพราะดนตรี คือ เสียงซึ่งเป็นภาวะแวดล้อมอย่างหนึ่งของมนุษย์ เสียงเป็นสิ่งที่กระตุ้นจิตใต้สำนึกของมนุษย์ให้คอยสดับรับฟังและพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาสนองหรือโต้ตอบได้ทันที ดังนั้นการรับฟังเสียงของมนุษย์จึงเป็นอัตโนมัติ ซึ่งบังเกิดขึ้นได้จากการรับรู้หรือฝึกฝนทั้งโดยทางธรรมชาติและทางปฏิบัติ เสียงเพลงนั้นมาจากเสียงเครื่องดนตรีที่ประดิษฐ์ขึ้นเลียนเสียงธรรมชาติ เสียงของมนุษย์และเสียงจากสิ่งแวดล้อมทั่วไป นอกจากนั้นเสียงดนตรียังสามารถแสดงสำเนียงของแต่ละชาติ แต่ละภาษา และแสดงถึงอารยธรรมของมนุษยชาติ (เรณู โกสินานนท์. 2542: 58)

ดนตรี เป็นศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเลียนเสียงที่ได้ยินจากธรรมชาติรอบตัว ซึ่งลักษณะของดนตรี และบทเพลง จะแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นที่อยู่ ตามวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ มนุษย์จะใช้ดนตรีถ่ายทอดชีวิตความเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเกิด การนอน การดำรงชีวิตประจำวัน แม้กระทั่งการตาย จะนำดนตรีมาสัมพันธ์กับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย แม้จะเป็นด้านพิธีกรรมและด้านศาสนา ก็จะนำดนตรีมาประกอบพิธีกรรมและศาสนพิธี (มหาวิทยาลัยบูรพา:และสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา. 2545: 11) ซึ่งจะกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมและประเพณีทั้งหลายเหล่านั้น เป็นพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของ ความเชื่อ และพฤติกรรมของสังคมนั้นๆ การใช้ดนตรีประกอบพิธีกรรมทางศาสนาจึงต้องมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของกลุ่มชนแต่ละกลุ่มชน

ดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นั้นจะแยกรูปแบบดนตรี เป็น 2 ส่วน คือ 1. การสวดทำนองเพลงของบรรพชิต จะมีรูปแบบของดนตรีจีนแคะ 2. บทเพลงที่ คณะดนตรีใช้ในการประกอบพิธีกรรมจะเป็นรูปแบบของดนตรีจีนกวางตุ้ง

เครื่องดนตรีประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ที่คณะดนตรีของวัดบรมราชาธิวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ใช้บรรเลงมี 3 ประเภท คือ 1. ประเภทเครื่องเป่า ได้แก่ ตี่ตา หรือ ตั่วชวย 2. ประเภทเครื่องประกอบจังหวะ ได้แก่ ตั่งล้อ ฉิมปอ เจ็ง เก็งโก้ เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน 3. ประเภทเครื่องสายได้แก่ Cello ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีสากลที่นำมาใช้บรรเลงประกอบกับเครื่องดนตรีจีน

บทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลที่สำคัญมี 7 บทเพลง เป็นรูปแบบของเพลงจีนกวางตุ้ง ดนตรีประกอบพิธีกรรมนั้นจัดอยู่ในประเภท (Monophony Texture) โดยมีทำนองเดี่ยวที่จะบรรเลงวนซ้ำ (Rooper) สลับกับการสวดมนต์ ซึ่งระบบการเรียบเรียงในบันไดเสียงจะถูกตั้งเสียงให้อยู่ในคีย์ C major เป็นส่วนหลัก ขึ้นอยู่กับนักดนตรีว่าต้องการที่ย้ายบันไดเสียงใด โดยสังเกตได้จาก เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน ที่ถูกใช้เป็นตัวตั้งเสียง ลักษณะที่สำคัญในการแสดงดนตรีของคณะดนตรีวัด บรมราชาธิวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) คือการนำเครื่องดนตรีสากลเครื่อง Cello มาแสดงร่วมกับเครื่องดนตรีจีน ทำให้ท่วงทำนองผสมผสานกันได้อย่างลงตัว และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นแตกต่างจากคณะดนตรีอื่นๆ

ปัจจุบันการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว จะพบเห็นได้เฉพาะในพิธีกงเต็ก ที่เป็นงานใหญ่ๆ เท่านั้น เป็นขั้นตอนที่ในปัจจุบันไม่นิยมปฏิบัติ เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีค่อนข้างสูง รวมถึงผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการประกอบพิธีกรรม การสืบทอดด้านดนตรีและบทเพลงในพิธีกรรมเริ่มลดลง เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษาและขาดหลักฐานทางด้านเอกสารที่ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาสืบทอดต่อไป

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลพิธีโผ่วโต่ว และดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกรรมซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์มีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนแปลงหรือสูญหายไป จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้เลือกการศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาธิวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นวัดที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว รวมถึง มีการบรรเลงดนตรีซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในพิธีกรรม ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างจากคณะดนตรีอื่นๆ โดยผลงานการบรรเลงดนตรีของคณะดนตรี ตั้งแต่ปี พ. ศ. 2535 จนถึงปัจจุบัน ได้ถูกบันทึกไว้เป็นผลงานเพลงประกอบพิธีกรรมในรูปแบบดนตรีจีนกวางตุ้ง ที่สำคัญมี 7 บทเพลง การศึกษาดนตรีที่ใช้ใน พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยหรือการศึกษาเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นการช่วยอนุรักษ์ดนตรีในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ให้คงอยู่แก่คนรุ่นหลังต่อไป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อศึกษาดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ความสำคัญของงานวิจัย

ปัจจุบันการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว จะพบเห็นได้เฉพาะในพิธีกงเต็ก ที่เป็นงานใหญ่ๆ เท่านั้น เป็นขั้นตอนที่ในปัจจุบันไม่นิยมปฏิบัติ เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีค่อนข้างสูง ทำให้การประกอบพิธีกรรมดังกล่าวถูกละเลย รวมทั้งผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมดนตรีและองค์ประกอบพิธีกรรมที่ถูกต้องมีจำนวนน้อยและหาผู้สนใจที่จะสืบทอดได้ยากเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษาและหลักฐานทางด้านเอกสารที่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เป็นหลักฐานในการบันทึกข้อมูลทางดนตรี และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยหรือการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นการช่วยอนุรักษ์ดนตรีในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ให้คงอยู่ต่อไป

ขอบเขตงานวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะพิธีกรรมและดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ความเชื่อ องค์ประกอบพิธีกรรม ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม เครื่องดนตรีที่ใช้ ชีวประวัตินักดนตรี และองค์ประกอบของดนตรีที่ใช้บรรเลงเพลงในพิธีกรรมที่สำคัญ 7 เพลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา และองค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายหายาน ของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

2. ทำให้ทราบถึง ชีวประวัตินักดนตรี คณะดนตรี บทเพลง ดนตรีและองค์ประกอบของดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

นิยามศัพท์เฉพาะ

พิธีโผ่วโต่ว นิกายมหายาน หมายถึง พิธีบำเพ็ญกุศลให้แก่วิญญาณที่ไร้ญาติของชาวจีน และ การแจกทานให้แก่ผู้ยากไร้ ซึ่งมีบรรพชิตเป็นผู้ประกอบพิธีกรรม

โผ่ว หมายถึง ทั่วไป หรือ ทั้งหมด

โต่ว หมายถึง ข้ามเรือ วิญญาณข้ามเรือจากฝั่งไปอีกฝั่ง

ปัตติทาน หมายถึง บุญที่สำเร็จด้วยการอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ล่วงลับไปแล้วการกล่าวคำอุทิศส่วนกุศล

ซีทุย หมายถึง การแบ่งลักษณะของขิม ออกเป็น 4 หย่อง

เกียฮู้ หมายถึง เครื่องดนตรีที่มีลักษณะคล้ายซอเสียงแหลมของจีน

เก็งโก้ หมายถึง เครื่องดนตรีที่มีลักษณะคล้ายกลองของจีน

จิ่ว หมายถึง การสวดทำนองพระพุทธมนต์ของพระจีน

ปั้ง หมายถึง การสลับระหว่างการสวดมนต์ของพระกับการบรรเลงดนตรีของคณะดนตรีในแต่ละวรรค

หลั่น หมายถึง กระดิ่ง

บักฮื้อ หมายถึง เครื่องเคาะจังหวะที่มีขนากลมมนเป็นรูปวงรีทำมาจากหนังสัตว์ มีขนาดเล็ก -ใหญ่

ปังเจ็ง หมายถึง ระฆังเล็ก

ตี่ตา หรือ ตั่วชวย หมายถึง เครื่องดนตรีที่มีลักษณะเป็นปี่ใหญ่ของจีน ซึ่งจะมีรูทั้งหมดอยู่ 8 รู ซึ่งใช้ไล่ระดับเสียงต่างๆซึ่งทำจากไม้มะเกลือที่ผ่านการกลึงและผสมกับทองเหลือง

ตั่งล้อ หมายถึง เครื่องตีทองเหลืองที่มีขนาดเล็กไม่จำเป็นต้องใช้คู่กัน ใช้ตีตาม ตั้ว ล่อ โก้ ให้เสียงเป็นโน้ต

ฉิมปอ หมายถึง เครื่องทองเหลืองที่นำมาทำเป็นแผ่นวงกลมใหญ่ มีหลายขนาด ใช้ตีระหว่างจังหวะว่าง หรือจังหวะหยุดพักทำนองสวด หรือ ช่วงการเร่งจังหวะ(ตัว ล่อ โก้)

เจ็ง หมายถึง กระดิ่งทองที่ใช้คู่กับการประกอบจังหวะของกลองคู่ขนาดใหญ่ซึ่งมีชื่อว่าเก็งโก้ จะต้องใช้เพื่อประกอบพระพุทธมนต์ ซึ่งใช้เป็นชุดเล็กและใช้เป็นเครื่องนับจังหวะสลับกับเก็งโก้ ซึ่ง เจ็ง จะใช้เป็นตัวนำจังหวะของเพลง

เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน หมายถึง กล่องเสียงทำโครงด้วยไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้อนิ่ม และไม้โปร่ง ส่วนสายเป็นเหล็กและอลูมิเนียม ทั้งหมดมีประมาณ 300-400 เส้น วิธีการตั้งสาย มี 3 โทนเสียง หรือ 3 แบบที่ตั้งได้ ส่วนมากที่ตั้งเป็น คีย์ F

ตัว ล่อ โก้ หมายถึง ช่วงการเร่งจังหวะ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว
ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2
(วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

1. การศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว

1.1 ประวัติความเป็นมาของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

1.2 ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

1.3 องค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

- ความเชื่อในพิธีกรรม
- ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม
- การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรม
- ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต
- ลักษณะการสวดมนต์ของบรรพชิต

2. การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว

2.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกรรม

2.2 ชีวประวัติและผลงานการแสดงของคณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงในพิธีกรรม 7 เพลง

องค์ความรู้เรื่องพิธีกรรมและดนตรี

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ยังไม่มีเอกสารหรืองานวิจัยใดที่กล่าวถึงดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่วโดยตรง มีแต่เอกสาร ตำราทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แหล่งข้อมูลนี้ได้มาจากการรวบรวมเอกสาร ตำราทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เอกสารทางด้านดนตรี
2. เอกสารที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชาวจีนในประเทศไทย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ
4. เอกสารตำราทางวิชาการ

เอกสารทางด้านดนตรี

ดวงใจ อมาตยกุล (2533: 24) ได้กล่าวถึงการสวดมนต์ของชาวพุทธในจีนว่าการสวดมนต์มีรูปแบบอยู่ 2 แบบ (Buddhist Chant) คือ

Plain style เป็นการสวดที่ไม่มีดนตรีประกอบ มีเพียง Wood Block เรียก mui หรืออาจมีบาตรพระที่เป็น เหล็ก หรือ กลอง

Accompanied style เป็นการสวดที่มีดนตรีประกอบ เป็นลักษณะวงดนตรี มีซอ ซึง ขลุ่ย กลอง และอาจมีเครื่องดนตรีสากลประกอบ

ช่วงกว้างของเสียงสวดจะอยู่ภายใน ½ ถึง 2 Octave

ภาษาที่ใช้เกิดจากการผสมผสานกันของภาษาจีนโบราณกับภาษาสันสกฤตเสียงทำนองสวดอยู่ในลักษณะ Pentatonic อาจเป็น 4 เสียง หรือ 6 เสียง ในการสวดมีหัวหน้า เริ่มนำสวดก่อน จึงเริ่มสวดตามหมวดหมู่ ช่วงท้ายของการสวดจะเร็วขึ้น

ลักษณะทำนองของการสวด Monophony อาจมี Drone ในบางครั้ง และในบางครั้ง ฟังคล้าย Chord เรียกว่าเป็น Quasi – Harmony ในบางครั้งการสวดจะมีการเปลี่ยน Mode ไปเรื่อย ๆ คล้ายจะเป็น Metabole

สุกรี เจริญสุข (2538:5) กล่าวไว้ว่า ดนตรีมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ที่แสดงออกถึงอารมณ์มนุษย์ เป็นศิลปแห่งอารมณ์ ปรุงแต่งมาจากอารมณ์ อารมณ์ของคนนั้นห่อหุ้มไปด้วยวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นวัฒนธรรมกลุ่ม และวัฒนธรรมสากล ที่แสดงถึงสำเนียงของภาษา วิถีชีวิต ของวัฒนธรรมนั้นๆ

ประทีป เล้ารัตนอารีย์ (2537: 16) ได้กล่าวถึงบทเพลงจีนไว้ว่า เพลงคลาสสิคจีนนั้นบางครั้งเป็นการยากที่จะแยกแยะจากเพลงพื้นเมืองและเพลงยอดนิยม อย่างไรก็ตามเพลงที่ถูกเรียกว่าคลาสสิคเป็นเพลงที่บรรเลงด้วย เจิ้ง ฉิน เชง ฮโซ เอ้อหู ที ซึ่งในปัจจุบันหมายถึงเพลงในจากการที่ประเทศจีนได้มีการเปิดประเทศและได้มีการติดต่อกับประเทศตะวันตกที่มีวัฒนธรรม

แตกต่างไปจากของจีน จีนก็เริ่มรับเอาอารยธรรมดนตรีของตะวันตกโดยพัฒนาทั้งการประพันธ์ การประสานเสียง การบรรเลงซึ่งนอกเหนือจากที่ปรากฏในบทประพันธ์ที่ใช้บรรเลงโดยเครื่องดนตรีแล้ว จีน ยังพัฒนาการขับร้องที่ใช้ในการแสดงงิ้วและเพลงร้องอื่นๆ ด้วย จีนได้พัฒนาการบรรเลงเครื่องดนตรีต่าง ๆ จนบรรเลงได้อย่างวิจิตรพิสดาร และ เป็นที่ยอมรับของสากล

ณัชชา โสคติยานุรักษ์ (2542: 5) กล่าวถึงทำนองเพลงว่า ทำนองคือ เสียงขึ้นลงหลายเสียงที่ประติดประต่อกันเป็นชุด แต่ละเสียงนอกจากมีระดับสูงต่ำแล้ว ยังมีความสั้นยาวตามลักษณะจังหวะ ที่อาจแตกต่างกัน ทำนองจะต้องมีจังหวะเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่อาจแยกจากกันได้ทั้งระดับเสียงและลักษณะจังหวะ จะใช้สัญลักษณ์ตัวโน้ตบนบรรทัดห้าเส้นเป็นสื่อ ทำนองอาจมีความยาวตั้งแต่ 2-3ห้องขึ้นไปจนถึง 10 ห้อง หรือมากกว่านั้น แต่ทำนองที่ดีจะต้องมีความหมายและจบในตัวเอง มีเสียงขึ้นลงที่สมดุลและมีเอกลักษณ์ที่ผู้ฟังประทับใจ การวิเคราะห์ทำนองมีประเด็นที่ควรวิเคราะห์คือช่วงเสียง (Range) การดำเนินทำนองแนวเดียว ทิศทางระหว่างทำนอง ขั้นคู่ระหว่างทำนองสองแนว

เอกสารที่เกี่ยวกับชาวจีนในประเทศไทย

ยุพิน คล้ายมนต์ (ยุพิน คล้ายมนต์. 2540: 29; อ้างอิงจาก Therapha L.; & Thongkum. n.d) กล่าวว่า สำหรับชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทยนั้นเป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งอพยพมาจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ชาวจีนเหล่านี้ไม่ได้อพยพมาเฉพาะร่างกายเท่านั้น แต่ยังนำวัฒนธรรมจีนติดตัวมาด้วย ใครอพยพมาจากมณฑลใดก็นำวัฒนธรรมของตนติดมาด้วย เมื่อมาอยู่รวมกันในประเทศไทย ก็จับกลุ่มกันเป็นย่าน นำวัฒนธรรมที่ติดตัวมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยชาวจีนนั้นก็มาจากหลายท้องถิ่น จึงต้องมีการผสมผสานวัฒนธรรมจีนกันในย่านชาวจีนด้วยกัน เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกัน ดังนั้นวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยจึงเป็นวัฒนธรรมผสม ที่เกิดมีเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น จักรพงษ์ กลิ่นแก้ว (2550: 1) ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลา ช้านาน และมีวิวัฒนธรรมที่กลมกลืนกันอย่างมีเหตุผล ซึ่งบางอย่างอาจจะแยกไม่ออกเลยว่า ส่วนไหนเป็นของไทยหรือจีน ด้วยนิสัยของคนไทยที่มีจิตเมตตาโอบอ้อมอารีไม่ดูถูกดูแคลนผู้มาพึ่งพระบรม โพธิสมภารตั้งแต่ครั้งโบราณกาล จึงทำให้ทั้งสองเชื้อชาติอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข สันติและสั่งสมสืบสานสายสัมพันธ์กันแน่นแฟ้น ดังที่กล่าวว่า “การจัดจำแนกแยกแยะชาวจีนให้เป็นอีกส่วนหนึ่งของสังคมไทยโดยเด่นชัดเป็นเรื่องที่ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะการประสานกลมกลืนทางเชื้อชาติ หรือการผสมผสานทางวัฒนธรรมได้มีมานานแล้ว”

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ

เสถียร โกเศศ (2516: 45) ซึ่งได้ให้ความเห็นไว้ในงานวิจัยว่า ที่ว่างระหว่างทำพิธีกงเต็กจะมีดนตรีบรรเลงประสานเสียงเข้าจังหวะไปด้วย เพราะเสียงดนตรีเป็นเครื่องช่วยยกจิตใจ ให้ขึ้นสู่อารมณ์ความศรัทธาได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังมีแง่มุมเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับดนตรีอีก

จิตรา ก่อนันทเกียรติ (2542: 138) กล่าวถึงมุมมองความเชื่อที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับรูปแบบดนตรี ว่า คนจีนโบราณเชื่อว่าเสียงดนตรีช่วยขับไล่สิ่งชั่วร้ายให้พ้นไป และ การคิดสร้างเครื่องดนตรี เสียงดนตรีมีมาแต่ครั้งปฐมกษัตริย์ อึ๊งตี่ เมื่อประมาณ 4,700 ปี ซึ่งเผยแพร่เข้าประเทศจีนใน พ. ศ. 610 แล้วมีการพัฒนาเรื่อยมา

เครื่องดนตรีที่พระจีนใช้สวดมนต์มีดังนี้

1. บักฮื้อ คือ เครื่องเคาะจังหวะมีขนาดเล็ก -ใหญ่ ใช้ในการเคาะจังหวะ
2. ตี่ต๊า คือ ปี่
3. อิมเค็ง คือ กระดิ่งด้ามยาว
4. ปังเจ็ง คือ ระฆังเล็ก
5. บั๊ว คือ ฉาบ
6. เล็ง คือ กระดิ่ง

ปราณี วงศ์เทศ (2534). ได้สรุปความเชื่อเกี่ยวกับความตายในพิธีศพออกเป็น 3 ประการ คือ 1. ความเชื่อที่ว่าคนที่เสียชีวิตยังคงมีลักษณะความเป็นคนอยู่ และ ความต้องการต่างๆ ที่คล้ายกับคนเป็นเพียงแต่อยู่และอาศัยอีกภพหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำพิธีการเซ่นไหว้ อุทิศส่วนกุศล อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ ที่สำคัญในการดำเนินชีวิตต่างๆ ให้ผู้ตายได้นำไปใช้ในโลกของคนตาย 2. ความเชื่อที่ว่าผู้เสียชีวิตไปแล้วได้แปรเปลี่ยนสภาพเป็นดวงวิญญาณ หรือผีที่อาจจะกลับมารบกวนผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ จึงจำเป็นต้องมีพิธีกรรมเพื่อป้องกันผีร้ายไม่ให้มารบกวน และ 3. ความเชื่อในการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตายได้รับประโยชน์สุขในโลกหน้าให้มากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากความเคารพรักอาลัย และความ ระลึกถึงด้วยความกตัญญูกตเวที

ประยงค์ อนันทวงศ์ (2525: 49) กล่าวว่า ประเพณีความเชื่อของชาวจีนเกี่ยวกับการจำเริญเมตตาธรรมแก่ดวงวิญญาณด้วยการเอาสิ่งของต่างๆ ของผู้ตาย เช่น เสื้อผ้า ของจำเป็นต่างๆ มาแจกจ่ายแก่ผู้ยากไร้ แล้วนิมนต์พระสงฆ์มาสวดอนุโมทนาแก่กุศลผลบุญไปให้ดวงวิญญาณของผู้ตาย

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ (2531: 50) ได้กล่าวว่า การจัดพิธีศพชาวจีน ถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีศพของบรรพบุรุษ บุตรหลานจะยอมเสียค่าใช้จ่ายเพื่อจัดพิธีศพอย่างใหญ่โต เช่น พิธีกงเต็ก ที่ถือได้ว่าเป็นงานระดับชุมชน ซึ่งจะมีญาติมิตรและคนรู้จักจะได้มาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง และถือเป็นโอกาสสุดท้ายที่จะสามารถแสดงน้ำใจที่ดีต่อเจ้าภาพ และอสิกรรมให้กับผู้ล่วงลับ พระชลอ พูลขวัญ (2540) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของพิธีกรรมประกอบพิธีโยคกรรมเปรตพลี หรือ พิธีทิ้งกระจาดแจกไทยทาน และการส่งวิญญาณของเหล่าสรรพสัตว์ไปยังแดนสุขาวดี และอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้บำเพ็ญทานและผู้เข้าร่วมในพิธีทุกท่านให้ได้รับอานิสงส์ผลบุญผลทานจากการประกอบพิธีโยคะกรรมเปรตพลีนี้โดยทั่วกัน

นงเยาว์ ชาญณรงค์ (2531: 41) วัฒนธรรมของชาวจีนที่นับเป็นหลักใหญ่คือการนับถือวิญญาณบรรพบุรุษซึ่งเป็นเหตุให้ชุมชนชาวจีนตามดินแดนต่าง ๆในโลกเกิดมีศาลเจ้าเพื่อทำพิธีตามความ เชื่อตามหลักวัฒนธรรมของชนชาติจีนมีการเซ่นสรวงเพื่อความเจริญรุ่งเรือง ของลูกหลาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัฒนา ศรีสมบัติ (2540: 35) ได้กล่าวไว้เรื่องความหมายของโน้ตนอกคอร์ดว่า หมายถึง เสียง หรือกลุ่มเสียงใดๆ ที่ได้เกิดขึ้นมาพร้อมกับคอร์ด ซึ่งเสียงหรือกลุ่มเสียงนั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ เสียงในคอร์ด จะถูกเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เสียงนอกประสาน เกิดขึ้นในจังหวะหนัก และในจังหวะเบา เสียงนอกประสาน จะถูกใช้ในการตกแต่งทำนองใช้ดำเนินไปอย่างราบเรียบ ใช้เป็นเสียงเชื่อมระหว่าง เสียงในคอร์ด เพื่อทำให้เกิดแนวทำนองที่สละสลวย หรือนำมาใช้ในการประสานเสียงเพื่อตั้งใจจะทำให้ เกิดเสียงแปลก ๆ ในบทเพลง

ศรีศักร วัลลิโภดม (ม.ป.ป.: 15) ได้กล่าวถึงจีนในไทยโดยกล่าวว่า คำว่า “จีน” ในที่นี้หมายถึง คนจีนก็ได้ หรือ ระบบวัฒนธรรมจีนก็ได้ที่เข้ามามีความสัมพันธ์กับสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นักปราชญ์แต่ก่อนโดยเฉพาะที่เป็นชาวต่างประเทศมักเรียกดินแดนที่เป็นแผ่นดินใหญ่ของภูมิภาคเอเชีย อาคเนย์ อันมีประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ตั้งอยู่ว่า “อินโดจีน” ซึ่งมีความหมายว่าเป็นดินแดนที่ได้รับ อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอินเดียและจีนประการหนึ่ง และ อีกประการหนึ่งก็เป็นเรื่องสถานะในทาง ภูมิศาสตร์ที่ดินแดนดังกล่าวนี้ตั้งอยู่ระหว่าง

สุพัตรา สุภาพ (2540: 68) ให้ความหมายของวัฒนธรรมโดยกล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม หมายความครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม ซึ่งสังคมในแต่ละสังคมมีวัฒนธรรมเฉพาะของตนเอง ที่อาจจะแตกต่างกันและเหมือนกันบ้างขึ้นอยู่กับท้องถิ่น ค่านิยม ความรู้ ความเชื่อ จารีต ประเพณี ศีลธรรม วิทยาการ กฎหมายและทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้กระทำ ได้ประพฤติปฏิบัติโดยสมาชิกของสังคม

พวงทิพย์ เกิดทรัพย์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการคงอยู่และการเปลี่ยนแปลงพิธีศพของชาวจีนที่วัดหัวลำโพงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของพิธีศพของชาวจีน ได้มีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบพิธีอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นเป็นแบบไทย คือ การใช้โลงไทย (โลงสี่เหลี่ยม) ไม่ทำ กงเต็กเผาศพ และมีการหย่อนขั้นตอนปฏิบัติพิธีอีกด้วย กรณีศึกษาพบว่า คนจีนรุ่นแรกไม่ได้จัดพิธีศพแบบจีนเสมอไป รุ่นต่อๆมา อาจเหมือนรุ่นแรก หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบพิธีศพเป็นแบบไทยมากขึ้นกว่ารุ่นแรก ในอดีต ปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ การเมือง แต่ในปัจจุบันคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และจะเปลี่ยนแปลงให้เป็นแบบไทยมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ความรู้ด้านภาษาจีน การเป็นสมาชิกของสมาคมจีน ลักษณะครอบครัว เป็นต้น แนวโน้มอนาคตพิธีศพของจีนจะมีการจัดพิธีศพอย่างไทย และมีการลดขั้นตอนการปฏิบัติพิธีมากขึ้น แต่การที่ชาวจีนอพยพเข้ามาในไทยอย่างต่อเนื่องจึงทำให้พบเห็นพิธีศพแบบจีนยังคงดำรงอยู่

อมรา พงศาพิชญ์ (2543: 26) กล่าวว่า วัฒนธรรมเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการที่สูงกว่าระดับชีววิทยา เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์และสมัยยุคหินเก่าแล้ว เมื่อมนุษย์มีความต้องการ เสถียรภาพความมั่นคง จึงได้มีการจัดระเบียบทางสังคมและเกิดสถาบันทางสังคมขึ้น ศาสนาหรือระบบ ความเชื่อก็คือสถาบันทางสังคมซึ่งช่วยให้เกิดสังคมศาสนา พิจารณาได้ 2 ระดับ คือ ศาสนาในระดับ ความเชื่อ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุและอาจรวมความเชื่อรูปแบบต่าง ๆไว้ด้วยกัน และอีกระดับหนึ่ง คือ สถาบันศาสนา ซึ่งมีทั้งความเชื่อ การจัดองค์กรและผู้ประกอบพิธีกรรม ซึ่งศาสนา มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ พระธรรม หลักศีลธรรม การกระทำตามคำสั่งสอนซึ่งรวมถึงการปฏิบัติทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม

ดวงใจ อมาตยกุล (2533: 30) ได้กล่าวถึงการสวดมนต์ของชาวพุทธในจีนว่ามีอยู่ มี 2 แบบ (Buddhist Chant) คือ 1. Plain Style เป็นการสวดที่ไม่มีดนตรีประกอบ มีเพียง Wood Block เรียก Mui หรืออาจมีบาตร (พระ) เหล็ก หรือ กลอง 2. Accompanied Style เป็นการสวดที่มีดนตรีประกอบมีรูปแบบ เป็นลักษณะวงดนตรี มีซอ ซึง ขลุ่ย กลอง และอาจมีออร์แกนไฟฟ้าประกอบ สุภาพรรณ พลอยบุษย์ . (2547: 45) ได้ทำการศึกษาดนตรีในพิธีแห่เจ้าเซนผลการศึกษาพบว่าดนตรีที่ใช้ในพิธีแห่เจ้าเซน มีการใช้ดนตรี คือ กลองทัดตีจังหวะจากช้าไปเร็วและตีจังหวะรัวเพื่อใช้เป็นสัญญาณการเดินเข้าและออกของผู้ประกอบพิธี นอกจากนี้มีการตีจังหวะธรรมดาโดยใช้วิธีสลับไม้และเพิ่มการเน้นบางจังหวะ ในวันที่มีผู้นำคนสำคัญ จะมีวงปี่กลองและฉาบใช้ในขบวนแห่ การบรรเลงแบบประโคมในวันปกติ โดยเครื่องประกอบจังหวะตีจังหวะช้า แล้วหยุดเป็นช่วงๆ และปี่บรรเลงคล้ายทำนองสวด ส่วนในวันที่เป็นเป้าหมายของพิธี วงปี่กลองและฉาบจะบรรเลงบทเพลงที่มีจังหวะเร็ว มีการบรรเลงแบบผสมวงมากขึ้นมีทำนองเศร้า ดนตรีจะสร้างให้ผู้ประกอบพิธีเกิดความรู้สึกคล้อยตามกับองค์ประกอบพิธีด้านอื่นๆ

รัศมี เอื้ออารีย์ไพศาล (2546: 30) ได้เสนอข้อมูลทำวิจัยเรื่องดนตรีพิธีกงเต๊กจีนแคะกรณีศึกษา โรงเจคิ้น ชูอำ ผลการวิจัยพบว่า โรงเจคิ้น ชูอำ เป็นโรงเจจีนแคะที่มีผู้ประกอบพิธีได้ทั้งหมด 12 คน เทพเจ้าที่โรงเจให้ความนับถือคือ เจ้าแม่กวนอิม สมาชิกของโรงเจต้องเป็นหญิงเท่านั้น การประกอบ พิธีกงเต๊กใช้บทสวดทั้งหมด 13 บทหลัก ซึ่งบทสวดในแต่ละชุดนั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามรูปแบบ ของการประกอบพิธี ผู้ประกอบพิธีกงเต๊กเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการสวดมนต์ ร้องและเล่นเครื่องดนตรีเอง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีเป็นเครื่องประกอบจังหวะทั้งหมด ส่วนทำนองเพลงนั้นเกิดจากการขับร้อง ของผู้ประกอบพิธี ลักษณะทำนองเป็นแบบทำนองเดียว มีผู้ร้องหลายคน เครื่องดนตรีที่ใช้ในการ ประกอบพิธีแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีหน้าโต๊ะพิธี และเครื่องดนตรีที่ใช้ขณะเดินประกอบพิธี นอกจากนี้ยังพบว่าเพลงส่งเจ้าเป็นเพลงที่ผู้ประกอบพิธีต้องร้องภายหลังจากการประกอบพิธีในแต่ละชุด เพื่อแสดงความเคารพต่อเทพเจ้าที่ได้อัญเชิญมาร่วมในพิธี

ปัญญา รุ่งเรือง (2533: 126) กล่าวว่ามนุษยชาติต่างมีความแตกต่างกันในด้านชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นไปตามการกำเนิดของมนุษย์ที่ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และมีความ

แตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีพื้นฐานมาจาก สภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ พืชพันธุ์ธรรมชาติที่เป็นตัวกำหนดความเป็นอยู่ การทำมาหากิน การแต่งกาย และเป็นพื้นฐานต่อแนวคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมด้านต่างๆของมนุษย์ ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่นของมนุษย์แต่ละแห่งแต่ละเผ่าพันธุ์และสะท้อนให้เห็นได้ถึงความเจริญก้าวหน้าในอดีต โดยพิจารณาจากปัจจุบันความแตกต่างกันในด้านชาติพันธุ์มีผลถึงประสาทสัมผัส ความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมมีผลด้านพฤติกรรมทั้งทางกาย ความคิด และพฤติกรรมทางสังคม การออกเสียงในภาษาพูดมีผลมาจากระบบการเปล่งเสียง และระบบประสาทการฟัง ซึ่งมนุษย์ในส่วนต่างๆของโลก แม้จะฟังในสิ่งเดียวกัน ก็ได้ยินไม่เหมือนกัน และแปรความไปคนละอย่างตามสภาพพื้นฐานของตน ดนตรีก็เช่นเดียวกัน เพราะธรรมชาติการได้ยินเสียงและวัฒนธรรม อันเป็นผลมาจากธรรมชาติ ทำให้มนุษย์แต่ละเผ่าคิดสร้างดนตรีตามระบบเสียงธรรมชาติและแนวคิดของตน ซึ่งล้วนมีความสำคัญ และมีคุณค่าต่อมนุษย์เท่าเทียมกันทั้งสิ้น

สิริรัตน์ ประพัฒน์ทอง (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาเครื่องดนตรีจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีที่พบในประเทศไทยก่อนพุทธศตวรรษที่ 10 ซึ่งเกี่ยวกับ 15 รูปแบบของดนตรี และการวิเคราะห์การใช้เครื่องดนตรีในพิธีกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาบทบาท หน้าที่และความสัมพันธ์ ของดนตรีที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมของสังคม ตามแบบแผนทางวัฒนธรรม (Manifirst Function) และหน้าที่แฝง (Latent Function) ที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งความสัมพันธ์สรุปได้ว่า

ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับดนตรีในฐานะเป็นสัญลักษณ์ทางสังคม จะสะท้อนผ่านความเชื่อทางศาสนา และระบบชนชั้นในสังคม

กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองทางจิตวิทยาและกายภาพในพิธีกรรมต่างๆ กล่าวคือ ภาพและเสียงของดนตรีมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้พบเห็น ซึ่งทำให้เกิดจินตภาพ

เครื่องดนตรีเป็นเครื่องควบคุมสังคม ชี้แนะระเบียบแบบแผนและกำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่สังคม รักษาสถาบันที่สำคัญทางสังคม และรักษาเอกลักษณ์ของพิธีกรรม ทำให้เกิดความสืบเนื่อง และความมั่นคงทางวัฒนธรรม

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยเรื่อง” การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแบบแผนไว้ ดังนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

รวบรวมค้นคว้าจากเอกสาร โดยค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลทางวิชาการเหล่านี้

1. หอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี กรุงเทพฯ
2. หอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
3. หอสมุดมหาวิทยาลัยมหิดล
4. หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยาเขตตลิ่งชัน)
5. หอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. วัดบรมราชาวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) จังหวัดนนทบุรี
7. สัมภาษณ์บรรพชิตผู้ประกอบพิธี นักดนตรีและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
8. นายสรวิชญ์ สุทธิสุขสมบูรณ์
9. นายวิวัฒน์ ปิติวุฒิ (เซี้ย)
10. นายพงศ์สวัสดิ์ ศรีวงค์ (นายตี๋เล็ก)
11. รวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยเข้าร่วมในพิธีและทำการบันทึกวิดีโอเทป และบันทึกถ่ายภาพนิ่ง

2. ขั้นศึกษาข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมจากเอกสาร และจากภาคสนาม ทั้งหมดมาเรียบเรียงและจัดลำดับความสำคัญให้เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาวาสกาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

2. การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาวาสกาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

3. ขั้นศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล

แยกศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) และดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ถึงรายละเอียดแต่ละหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)
2. ประวัติความเป็นมาของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2
3. ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่วนิกายมหายาน
4. องค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่วนิกายมหายาน
5. ความเชื่อในพิธีกรรม
6. ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม
7. การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรม
8. ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต
9. ลักษณะการสวดมนต์ของบรรพชิต

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

1. เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกรรม
2. ชีวประวัติและผลงานการแสดงของคณะดนตรี วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2
3. การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงในพิธีกรรม
4. เพลง เจี่ย ที ทุย
5. เพลง หก เต็ก ซื้อ
7. เพลง หลิ่ว แช นี้ย
8. เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง
9. เพลง จับ ป่วย จิว
10. เพลง ซั่ง จือ เซ็ง
11. เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีดนตรีดังหัวข้อต่อไปนี้

1. โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม
2. โครงสร้างเพลง
3. กลุ่มเสียง
4. ลักษณะเด่นของทำนองเพลง
5. ลักษณะเด่นของจังหวะ

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาบรรยายในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. ขั้นสรุป

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

บทที่ 4
การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ โดยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1. พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

1.1 ประวัติความเป็นมาของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

1.2 ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

1.3 องค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

1.3.1 ความเชื่อในพิธีกรรม

1.3.2 ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม

1.3.3 การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรม

1.3.4 ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต

1.3.5 ลักษณะการสวดมนต์ของบรรพชิต

2. การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

2.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกรรม

2.2 ชีวประวัติและผลงานการแสดงของคณะดนตรี วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงในพิธีกรรม

2.3.1 เพลง เจี่ย ที ทุย

2.3.2 เพลง หก เต็ก ซื้อ

2.3.3 เพลง หลิ่ว แช เนี้ย

2.3.4 เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง

2.3.5 เพลง จับ ป่วย จิว

2.3.6 เพลง ซั่ง จือ เซ็ง

2.3.7 เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีดนตรีดังหัวข้อต่อไปนี้

- โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม
- โครงสร้างเพลง
- กลุ่มเสียง

- ลักษณะเด่นของทำนองเพลง
- ลักษณะเด่นของจังหวะ

พิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

ประวัติความเป็นมาของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ หรือ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 เป็นวัดจีนในความอุปถัมภ์ของคณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 75 หมู่ 4 ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี บนพื้นที่ 12 ไร่เศษ จัดสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เนื่องในวโรกาส งานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ. ศ. 2539

วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 หรือ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 เดิมเป็นโรงเจขนาดเล็ก บนพื้นที่ประมาณ 2 ไร่ ต่อมา คณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทย โดยวัดมังกรกมลาวาส (เล่งเน่ยยี่) ได้มอบหมายให้พระคณาจารย์จีนธรรมปัญญาจริยาภรณ์ (ท่านเจ้าคุณเย็นเชี้ยว) เป็นประธานดำเนินการจัดสร้าง ฝ่ายสงฆ์ และพระมหาคณาจารย์จีนธรรมสมาธิวัตร เป็นประธานที่ปรึกษาการจัดสร้างฝ่ายสงฆ์ โดยเปิดให้พุทธบริษัทไทย-จีนได้ร่วมบุญในการจัดสร้าง เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในวโรกาสดังกล่าว โดยได้ดำเนินการขอพระบรมราชานุญาตจัดสร้างวัดฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทั้งนี้มีพระบรมราชานุญาต และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์

ปัจจุบันวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ ได้จัดสร้างเสร็จสมบูรณ์ โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการกว่า 12 ปี (พ. ศ. 2539-พ. ศ. 2551) ภายในบริเวณวัดประกอบด้วย วิหารต่างๆ ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมในยุคหมิง – ชิง จำลองมาจากพระราชวังต้องห้ามในกรุงปักกิ่ง ตามแนวปรัชญาและคติธรรมทางพระพุทธศาสนาจีนนิกายฝ่ายมหายาน อันประกอบด้วย วิหาร พระกวนอิมโพธิสัตว์, วิหารหมื่นพุทธเจ้า, วิหารบูรพาจารย์, ห้องปฏิบัติธรรม, ที่พำนักสงฆ์ และ โรงเรียนพระปริยัติธรรม เป็นต้น สถาปัตยกรรมมีความสง่างามและมีรายละเอียดการตกแต่ง ที่ประณีตงดงามยิ่ง โดยทางวัดได้เชิญช่างฝีมือชั้นครูจากประเทศจีนมาดำเนินการก่อสร้าง วิหารแต่ละหลังประดับด้วยลวดลายภาพเขียนสีพุทธศิลป์แบบจีนใช้สีน้ำเงิน แดงและทองเป็นหลัก ตามผนังและเพดานมีคาถา โอม มา นี ปะ หมี่ ฮง เป็นตัวอักษรสีทอง ที่เชื่อว่าขับไล่สิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ได้ หลังคาวิหารมุงด้วยกระเบื้องเผาแบบจีนสีเหลืองเข้ม ที่ตรงมุมหลังคาทั้ง 4 มุม ประดับด้วยรูปสัตว์มงคล ได้แก่ หงส์ มังกร สิงโต ม้าน้ำ ม้าเทวดา แพะเทวดาเขาเดียว กระทิงเทวดา ปลาเทวดาและนกเค้าแมว นอกจากนี้ รายรอบพระวิหารยังประดับด้วยหินแกะสลักต่าง ๆ มากมายซึ่งล้วนนำมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จึงเป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งเหมาะอย่างยิ่งแก่การศึกษาพุทธศิลป์ของจีน

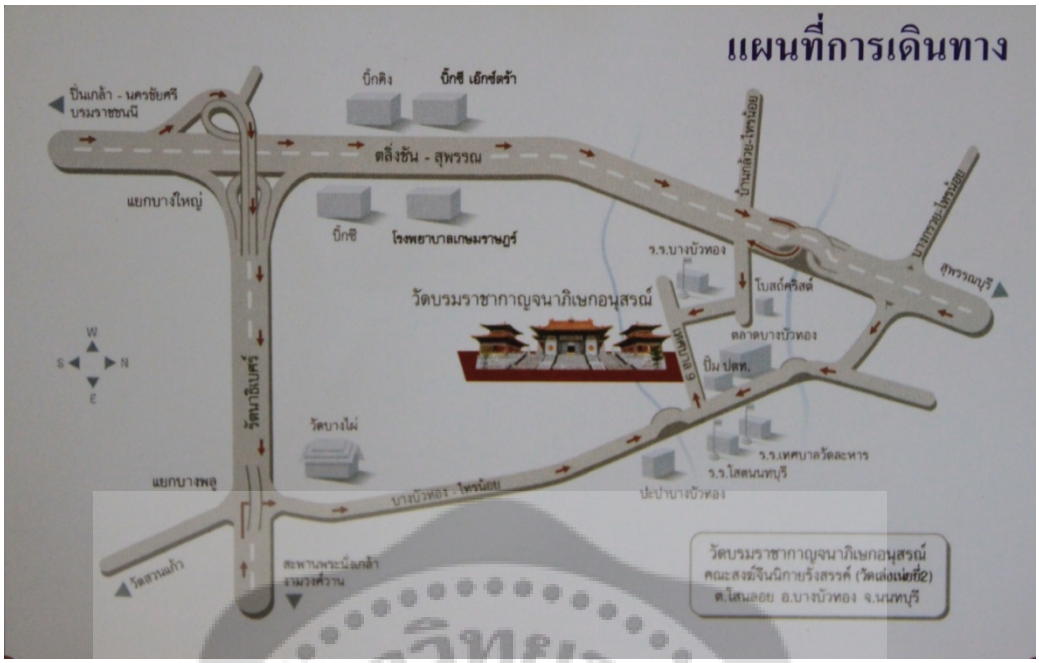

ภาพประกอบ 1 รูปภาพที่ตั้งและแผนที่การเดินทาง

พื้นที่ส่วนใหญ่จัดทำเพื่อให้ศาสนิกชนชาวไทยเชื้อสายจีนเล็งเห็นถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ในพุทธศาสนานิกายมหายาน ซึ่งทางวัดจะมีการจัดพิธีกรรมต่างๆ ตามปฏิทินจีนและเทศกาลสำคัญต่างๆ ทางศาสนา พื้นที่ๆ เปิดให้ประชาชนสามารถเข้าชมและมีส่วนร่วม มี 3 ชั้น ดังนี้

ภาพประกอบ 2 พื้นที่บริเวณวัดบรมราชาภาญจนาภิเษกอนุสรณ์2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

1. วิหารท้าวจตุโลกบาล
   1.1 เทพประจำชะตาชีวิต (ไท่ส่วยเอี้ย)
   1.2 เทพแห่งโชคลาภ (ไฉ่ซิงเอี้ย)
2. พระอุโบสถสำหรับประกอบพิธีกรรมต่างๆ
3. จุดทำบุญ (ชั้นที่1)
   3.1 จุดสะเดาะเคราะห์ฝากดวงเทพเจ้าไท่ส่วยเอี้ย
   3.2 พื้นที่สำหรับสวดมนต์เสริมศิริมงคล
   3.3 พื้นที่สำหรับบูชาวัตถุมงคล
   3.4 ลานพื้นที่พระพุทธรูปจำลององค์พระโพธิ์สัตว์กวนอิม สำหรับประชาชนบูชาและทำพิธีลอยดวงประทีป
4. จุดทำบุญ (ชั้นที่ 2)
   4.1 เทียนเสริมโชคลาภ บารมี
   4.2 จุดตักบาตร 18 พระอรหันต์
   4.3 จุดถวายผ้า
5. จุดทำบุญ (ชั้นที่ 3)
   5.1 สร้างเจดีย์ถวายวัด
   5.2 ทำบุญถวายพื้นที่วัด
   5.3 พระพุทธรูปทองคำ 3 พระองค์

ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

การประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ถือเป็นศาสนพิธีในนิกายมหายาน เช่นเดียวกับพิธีกรรมกงเต็ก แต่มีความหมายแตกต่างจาก พิธีกรรมกงเต็ก อยู่หลายอย่าง โดยเป็นพิธีกรรมที่บ่งบอกถึงการแสดงความเมตตาแก่ผู้ยากไร้ ที่ถือเป็นการประกอบปัตติทาน (การอุทิศส่วนกุศล) ซึ่งจะเป็นการอุทิศบุญกุศลให้แก่ดวงวิญญาณที่ไร้ญาติและวิญญาณเร่ร่อน รวมถึงประชาชนผู้ยากไร้ในเขตนั้น ๆ ที่ได้เข้าร่วมการประกอบพิธีกรรม ซึ่งถือเป็นการแสดงถึงความเมตตาและการมีจิตศรัทธาต่อผู้ที่เข้าร่วมในพิธีซึ่งอยู่ในธรรมเนียมประเพณีที่มีความเกี่ยวข้องกับชาวจีนกวางตุ้งในสมัยโบราณ สำหรับดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมจะแยกรูปแบบดนตรีเป็นสองส่วน คือ 1. การสวดทำนองเพลงของบรรพชิต 2. บทเพลงที่คณะดนตรีใช้ในการประกอบพิธีกรรม โดยรูปแบบของดนตรีที่ใช้ในการสวดเป็นรูปแบบของชาวจีนแคะ และรูปแบบดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมเป็นรูปแบบดนตรีของชาวจีนกวางตุ้ง ซึ่งมีการนำรูปแบบทั้งสองมาใช้ในการประกอบพิธีกรรม

ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ตามพระสูตร ในพระไตรปิฎกจีน กล่าวว่า ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จประทับแสดงพระธรรมเทศนา ณ นิโครธารามวิหาร เมือง

กบิลพัสดุ์พระอานนท์เถระเจ้า ได้หลีกออกไปเข้าญาณสมาบัติ อยู่ที่โคนต้นไม้ใหญ่ ขณะที่พระอานนท์บำเพ็ญญาณปริเวทธรรมอยู่นั้น ได้มีอสูรกายตนหนึ่งปรากฏขึ้นเบื้องหน้า ชื่อว่า อัคนีชวาลมุขเปรต หรือ เอี่ยมเข้า รูปร่างสูงใหญ่หน้าเขียว แสยะเขี้ยว ตามตัวมีแต่หนังหุ้มกระดูก ลำคอเล็กเท่ารูเข็ม มีเปลวไฟโชติช่วงออกจากปากเป็นนิจ ได้กล่าวกับพระอานนท์ว่า ท่านอานนท์ เราได้รับความทุกข์เวทนาอย่างแสนสาหัสเพราะความหิวกระหาย จะกินก็ไม่ได้ ได้แต่ทุกขเวทนาเหลือหลาย ท่านผู้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า อุดมด้วยความเมตตากรุณาต่อสัตว์ ขอพระเถระท่านอุทิศสิ่งอุปโภคบริโภคเป็นไทยทานแก่ฝูงเปรตด้วยเถิด ถ้าท่านไม่กระทำในกาลอีก 3 วัน ก็จะถึงซึ่งแก่มรณะ ว่าแล้วอสูรกายตนนั้นก็หายไป พระอานนท์เกิดความสะดุ้งกลัว เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้ากราบทูลให้ทรงทราบ และขอพระพุทธองค์ เป็นที่พึ่ง พระพุทธเจ้าจึงตรัสแก่พระอานนท์ว่า ในอดีตเมื่อพระองค์ยังเป็นพระโพธิสัตว์อยู่นั้น ได้ตรัสเทศนาถึงพิธีโยคเปรตพลี เพื่อโปรดเหล่าเปรตและสัตว์ทั้งหลาย ดังนั้นอัคนีชวาลมุขเปรตตนนั้น คือ พระอวโลกิตเตศวรโพธิสัตว์ (พระกวนอิม) ผู้มีปณิธานที่จะโปรดสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ ได้นิรมิตกายมาเพื่อเป็นอุบายให้พระพุทธองค์แสดงพระธรรมเทศนาเกี่ยวกับพิธีโยคเปรตพลีอุทิศแก่พระอานนท์ เพื่อโปรดสัตว์ไตรภูมิเป็นปฐม และพิธีนี้ได้เป็นแนวทางปฏิบัติของนิกายมนตรยาน เพื่อแสดงพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธเจ้าและเหล่าพระโพธิสัตว์ต่อเหล่าสัตว์โลกทั้งหลาย เมื่อมีการแปลพระสูตรเป็นภาษาจีน พิธีนี้จึงเป็นที่แพร่หลายออกไปจนเป็นที่นิยมของประชาชนในประเทศจีน ทั้งในงานศพ งานวันเกิด เทศกาลสารทจีนเดือน 7 และทศกาลอื่นๆ แม้แต่ในศาสนาเต๋าก็รับแนวคิดนี้จากพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ยังเป็นประเพณีนิยมในประเทศที่รับพระพุทธศาสนาจากจีน เช่น ญี่ปุ่นและเกาหลี ก็ได้รับความนิยมด้วย ในส่วนของประชาชนจีนทั่วไป เมื่อถึงวันที่กำหนดก็จะจัดมณฑลพิธีและนิมนต์พระสงฆ์ไปสวด พระพุทธมนต์อุทิศ แก่วิญญาณ ส่วนชาวจีนที่อยู่ตามถิ่นห่างไกล นิมนต์พระสงฆ์ลำบากก็จะจัดเพียงเครื่องบูชาเซ่นไหว้ด้วยอาหารแก่วิญญาณเร่ร่อนและบรรพบุรุษแทน จนทุกวันนี้ชาวจีนถือเอาเป็นพิธีประกอบเมตตาธรรม พิธีกรรมนี้กำหนดทำกันในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 7 ตามปฏิทินจันทรคติจีนเป็นประจำทุกปี

องค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

ความเชื่อในพิธีกรรม

ความเชื่อที่ว่าคนที่เสียชีวิตยังคงมีลักษณะความเป็นอยู่และความต้องการต่างๆ คล้ายกับคนเพียงแต่อยู่และอาศัยอยู่อีกภพหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องจำเป็นทำพิธีเซ่นไหว้ อุทิศส่วนกุศล อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ที่สำคัญในการดำเนินชีวิตต่างๆให้แก่ผู้ตาย เพื่อให้ผู้ตายได้นำไปใช้ในโลกของคนตาย

ความเชื่อในการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตายได้รับประโยชน์สุขในโลกหน้าให้มากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากความเคารพรักอาลัย และความระลึกถึงด้วยความกตัญญูกตเวที

ความเชื่อในพิธีกรรมซึ่งยังคงมีการสืบทอดรูปแบบประเพณีต่างๆที่บรรพบุรุษชาวจีนคิดค้นเพื่อใช้เป็นสัญญลักษณ์ในการปลูกฝังค่านิยมด้านความกตัญญูให้กับลูกหลานรุ่นต่อมา ซึ่งพิธีกรรมและความเชื่อเหล่านี้ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผ่านการบอกเล่าจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่มีการบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการสะท้อนความกตัญญูที่บุตรหลานมีต่อบรรพบุรุษ และเป็นการแสดงให้บรรพบุรุษรู้ถึงความกตัญญูของบุตรหลานที่มีต่อผู้ตาย ซึ่งพิธีกรรมจะมีความแตกต่างกันไปตามความเชื่อของท้องถิ่นและศาสนานั้นๆ ด้วยรูปแบบพิธีกรรมและความเชื่อต่างๆ ที่แวดล้อม และหล่อหลอมพฤติกรรมและรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลตั้งแต่เกิดจนตาย

ความเชื่อในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว หรือ พิธีทิ้งกระจาด มาจากความเชื่อเรื่องการอุทิศกุศลแด่บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ที่มาของความเชื่อนี้คือ การพยายามโปรดมารดาของพระโมคคลานะมหาเถระในนรกภูมิ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์เสริมดวงชะตาตามหลักในความเชื่อทางศาสนาของชาวจีน และความเชื่อเรื่องเมตตาธรรมแก่เหล่าวิญญาณที่ถูกคุมขังอยู่ในเมืองนรกที่ไร้อิสรภาพไม่สามารถไปไหนมาไหนได้และต้องอดอยากหิวโหย จะได้รับการนิรโทษกรรมชั่วคราว ให้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกไปเที่ยวเยี่ยมเยือนบุตรหลาน ญาติมิตร ฉะนั้นจึงมีการให้ทานทั้งผี (อสูรกาย) โดยการตั้งอาหารเช่น และเสื้อผ้าเงินทอง (กระดาษเงิน กระดาษทอง) และของใช้ (ที่ทำจากกระดาษ) เอาไปเผา ส่วนที่ให้คนยากไร้ ก็เป็นอาหารเจ เช่น ข้าวสาร และของใช้ต่างๆ เป็นต้น

ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม

การประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว หรือ พิธีทิ้งกระจาด จะเริ่มหลังวันสารทจีน 3 วันคือวันเพ็ญเดือน 7 ตามปฏิทินจีนประมาณปลายเดือนสิงหาคม หรือ ต้นเดือนกันยายนตามปฏิทินไทย โดยมีขั้นตอนพิธีกรรมประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ภาพประกอบ 3 การสวดมนต์ของผู้เข้าร่วมพิธี

ส่วนพิธีกรรม เริ่มจากการไหว้ ไต่ซือเอี้ย บ้าง ก็เรียก โกวเอี้ย (พญายม) เป็นเทพที่มีรูปลักษณะดุร้าย ที่ยอดพระเกศมีรูปเจ้าแม่กวนอิม ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์แบ่งภาคมาจุติ เพื่อทำหน้าที่ดูแล มิให้พวกปีศาจแย่งชิงเครื่องเซ่น คุ้มครองดูแลความเรียบร้อยของบรรดาเหล่าวิญญาณที่มาร่วมงานและป้องกันภูตผีเกเรที่จะมารบกวนในงาน เพื่อให้การบำเพ็ญกุศลลุล่วงไปได้ด้วยดี ไต่ซือเอี้ย บางแห่งจะเขียนเป็นภาพม้วนคล้ายภาพพระบฏของไทย บางแห่งจะสานโครงไม้ไผ่แล้วบุและปะขึ้นรูปด้วยกระดาษสีสดๆ หน้าตาดุๆ คล้ายๆ ซี่ไต่เทียงอ้วง (ท้าวจตุโลกบาล) พิธีสงฆ์ (หรือเทพ) หลังจากไหว้ ไต่ซือเอี้ย แล้ว ก็จะมาทำพิธีที่โต๊ะปรำพิธีเซ่นไหว้หลัก ซึ่งจะมีการสวดสาธยายมนต์โดยพระสงฆ์จีน ครบองค์รัตนไตร เพื่อเป็นมงคลแด่ลูกหลาน

การพลีเซ่นอาหารไหว้ ระหว่างทำพิธีสงฆ์ก็จะมีการเซ่นไหว้บรรพชนและเหล่าวิญญาณเร่ร่อนทำนองเดียวกับการไหว้หอเฮียตี๋ ในช่วงตรุษจีนนัยยะเพื่ออุทิศกุศลแด่บรรพชนที่ล่วงลับไปแล้ว รวมถึงบรรดาแก่วิญญาณเร่ร่อน ทั้งหมดทั้งปวงโดยไม่เจาะจง โดยพระสงฆ์จะโปรยข้าวสาร ทิพยวารี และขนม เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนพระธรรม และกุศลบุญ อันเป็นอาหารที่จะเหล่าวิญญาณหิวโหยต้องการ สุดท้ายพระสงฆ์จะเจริญพระพุทธมนต์ส่งวิญญาณของเหล่าสรรพสัตว์ไปยังสุขาวดี และอุทิศผลานิสงส์ในการประกอบพิธีให้แก่ผู้บำเพ็ญทาน และผู้ร่วมพิธีโดยทั่วกัน ระหว่างการประกอบพิธี

การทำทาน โดยภายหลังจากการเซ่นไหว้และทำการเผาภูเขาทองเงินและกระดาษไหว้แล้ว บรรดาอาหารที่ไหว้ก็จะถูกแจกจ่ายทานไปพร้อมกับเครื่องอุปโภคบริโภคที่เตรียมให้แก่ผู้ยากไร้แต่เดิมทำด้วยการโปรยหรือคว่ำถาด

การประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 จะมีประมาณ 3 วัน

วันแรก เริ่มด้วยพิธีอัญเชิญพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ ทวยเทพธรรมบาล สถิตมหามณฑลพิธีศักดิ์สิทธิ์ ทำพิธีเบิกพระเนตรอัญเชิญท้าวอมฤตราชโพธิสัตว์ (ไต่สือเอี๊ย) และเชิญดวงวิญญาณบรรพบุรุษสถิตแท่นบูชา ทำพิธีเปิดประตูนิรยะภูมิ และสวดพระพุทธมนต์ขมากรรม

วันที่ 2 เริ่มด้วยการสวดพระพุทธมนต์ขมากรรม การถวายพุทธบูชาทำพิธีชำระล้างดวงวิญญาณ พิธีโปรยทิพยบุปผา และพิธีข้ามสะพานโอฆะสงสาร

วันที่ 3 จะมีการสวดพระพุทธมนต์ขมากรรม การถวายพุทธบูชา ทำพิธีโยคะตันตระบำเพ็ญมหาทานบารมีโปรดสรรพสัตว์ และแจกทานแก่ผู้ยากไร้

การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรม

1. การจัดซุ้มพิธีและการเตรียมพิธี

เริ่มจากการจัดสถานที่โดยจะมีซือเถรที่พำนักอยู่ในวัดจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในพิธีประกอบด้วย อาหารเครื่องสังเวยบูชายมทูตซึ่งจะอยู่ทางซุ้มพิธีด้านนอก และจะมีพรมปูทางด้านหน้าพิธีซึ่งแสดงถึงการเคารพบูชายมทูต เพื่อทำหน้าที่ดูแลมิให้พวกปีศาจแย่งชิงเครื่องเซ่นที่

จะส่งแจกจ่ายให้แก่วิญญาณยากไร้ไปสู่ที่อบายภูมิ สำหรับของการจัดเตรียมพิธีนั้นจะประกอบไปด้วยของทั้งหมด 5 อย่าง ได้แก่ ข้าวสาร ผลไม้ต่างๆ กระดาษเงิน กระดาษทอง กล่องทำบุญถวายปัจจัย เป็นต้น

การจัดซุ้มพิธีในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นั้น ทางวัดจะแบ่งแยกไว้เป็น 2 ส่วน โดยจะแบ่งเป็น ซุ้มพิธีด้านใน กับ ซุ้มพิธีด้านนอก ผู้ที่เข้าร่วมพิธีการสวดมนต์กับพระสงฆ์จีนจะอยู่ทางด้านใน ส่วนผู้ที่มาทำทานทำกุศลจะอยู่ในซุ้มทางด้านนอก สำหรับการทำพิธีนั้นจะสลับกันระหว่างซุ้มพิธีด้านในและซุ้มพิธีด้านนอก

ซุ้มพิธีทางด้านใน จะประกอบด้วยฆราวาสผู้เข้าร่วมพิธีสวดมนต์ซึ่งทางวัดได้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมพิธีได้ไม่เกิน 24 คน และ ฆราวาสผู้เข้าร่วมพิธีจะต้องแต่งกายในชุดขาวเท่านั้น เพื่อถือว่าเป็นการเคารพต่อศาสนพิธี สำหรับบรรพชิตนั้นจะอยู่ในส่วนด้านหน้าของแท่นพิธีซึ่งจำนวนที่กำหนดของบรรพชิตนั้นจะมีจำนวน 54 รูป รวมถึงเจ้าอาวาสจะอยู่ด้านหน้าตรงกลางพิธีเพื่อเป็นประธานในพิธี

ภาพประกอบ 4 สถานที่ประกอบพิธีกรรมด้านใน

2. ผังการจัดซุ้มพิธีด้านใน

รูปภาพพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ทั้ง 7 พระองค์

พระศรีศากยมุนี	พระศรีอาริยเมตตรัย	พระไวศรัณคุรุอุปัชาย์	พระอมิตตาพระพุทธเจ้า	พระไพศสัชคุรุอุปชาย์	พระพุทธเจ้าพระองค์ที่ 6	พระพุทธเจ้าพระองค์ที่ 7

จำนวนบรรพชิตจีนที่ประกอบพิธีทั้งหมด 54 รูป

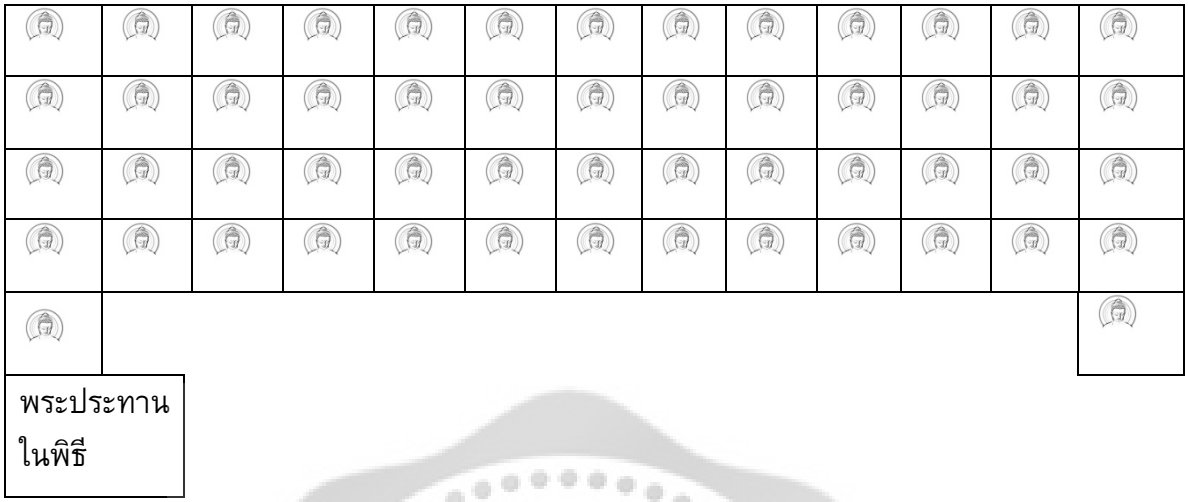

จำนวนฆราวาสผู้เข้าร่วมในพิธีจำนวนทั้งหมดจุได้ 24 คน

แทน บรรพชิตจีน

แทน ฆราวาสผู้เข้าร่วมในพิธี

ซุ้มพิธีทางด้านนอก การจัดซุ้มพิธีด้านนอก นอกเหนือจากการจัดซุ้มพิธีเพื่อถวายทานและการสักการะต่อองค์พญายมบาล ทางโซนด้านนอกในส่วนที่ 1 แล้ว ทางเข้าในฝั่งด้านขวายังมีการล้อมรั้วเพื่อจัดประรำพิธี ซึ่งประกอบด้วยเครื่องประกอบพิธีกรรม ทั้งหมด 8 อย่าง ดังนี้

1. ธูปยาวขนาด 1 เมตร 50 เซนติเมตร ทั้งหมดจำนวน 12 ดอก
2. แผ่นกระดาษอัญเชิญวิญญาณติดอยู่กับกระเบื้อง 18 แผ่น
3. แผ่นกระดาษอัญเชิญวิญญาณติดอยู่กับธูป 5 แผ่น รวม 23 แผ่น
4. อิฐบล็อก 3 รูทั้งหมด 32 ก้อน
5. ไข่เป็ดใช้แล้วทั้งหมด 90 ฟอง
6. แผ่นไม้อัดทั้งหมด 8 แผ่น

7. เทียนแดงทั้งหมด 12 เล่ม
8. แผ่นกระเบื้องทั้งหมด 8 แผ่น

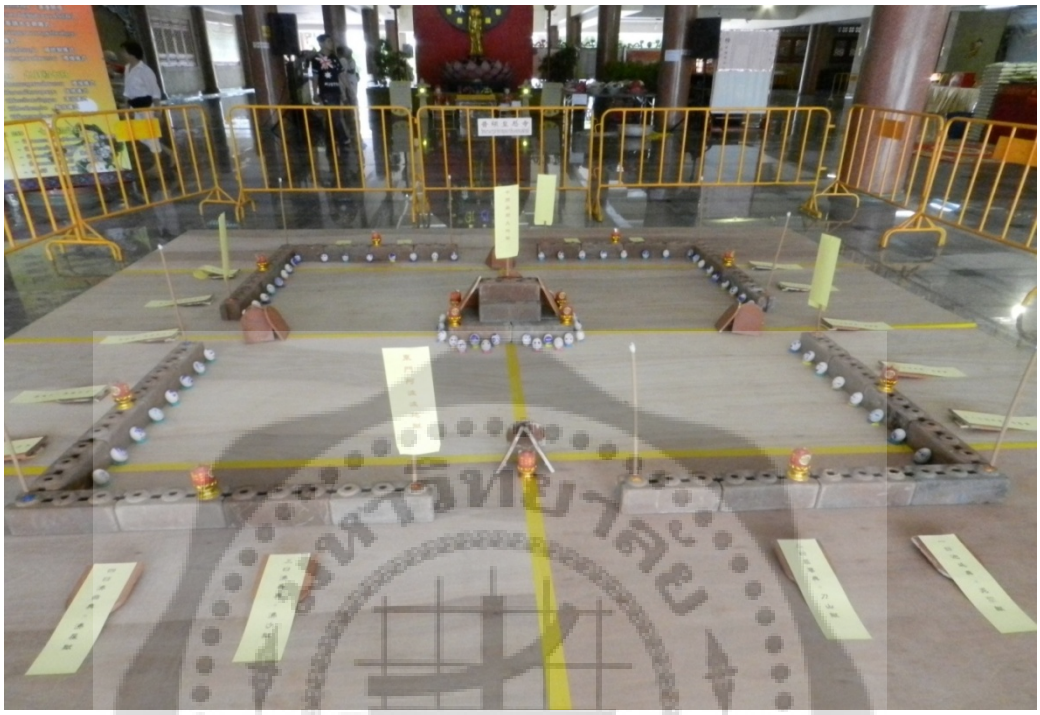

ภาพประกอบ 5 การจัดชุ้มพิธีกรรมด้านนอก

โต๊ะหมู่บูชาด้านนอก ประกอบด้วย

1. รูปหุ่นพญายมบาล
2. เทียนคู่หนัก 10 บาท 2 เล่มอยู่ทางด้านข้างหุ่น
3. พานใหญ่ที่ใช้ในการใส่ดอกบัว 2 พาน
4. ดอกบัวจำนวนทั้งหมด 100 ดอก
5. มีหุ่นจีนประกอบพิธีเป็นตัวแทนเทวะ 3 องค์
6. กล่องทำบุญไต้ซือเอี๊ย
7. ผลไม้จัดวางในพานทอง 5 ชนิด

ภาพประกอบ 6 สถานที่ถวายทานแก่วิญญานยากไร้และประชาชนผู้ยากจน

ผังการจัดซุ้มพิธีทางด้านนอก

ภูเขาเงินภูเขาทอง ซึ่งทำมาจากกระดาษเงิน กระดาษทอง	หุ่นพญายมบาลซึ่งทำจากกระดาษสามสี	ภูเขาเงินภูเขาทองซึ่งทำมาจากกระดาษเงินกระดาษทอง
ของถวายข้าวสารและอาหาร	พื้นที่สำหรับประชาชนทำพิธีถวายปัจจัยให้แก่ผู้ยากไร้ในพื้นที่	ของถวายข้าวสารและอาหาร

ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต

ภาพประกอบ 7 การแต่งกายของบรรพชิต

ตามตำนานกล่าวว่า พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ใช้สีที่ใช้ย้อมจีวรผ้ากาสายะ หรือผ้าย้อมฝาดได้หลายสี เช่น จากดินสีอรุณ (ดินสีแดง) หรือแก่นขนุน และสีใกล้เคียงอีกหลายชนิด ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เผยแพร่ไปได้รวดเร็ว ในยุคแรกความจำเป็นของการหาวัสดุมาย้อมสีจีวรผ้ากาสายะจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ หรืออาจมองได้อีกประการหนึ่งว่า ทรงมีพุทธวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องที่สามารถยืดหยุ่นได้ เนื่องจากไม่ใช่แก่นของพระพุทธศาสนาที่มุ่งการกำจัดความทุกข์ทางใจ

ลักษณะการห่มผ้านั้น ปรากฏว่ามีหลักฐานเป็นวัตถุธรรมที่เก่าแก่ที่สุด ที่นักโบราณคดีค้นพบในวัดทางตอนเหนือของประเทศอินเดีย เป็นภาพพระภิกษุกำลังยืน นุ่งเฉพาะผ้าสบง กายท่อนบนมิได้ห่มผ้าใด ๆ พระภิกษุอินเดียในยุคแรกจึงไม่น่าจะสวมผ้าอังสะขณะที่อยู่ภายในวัด สำหรับการครองจีวรท่อนบนนั้นคงห่มเฉพาะตอนที่เดินทางออกจากวัดเข้าไปในเขตหมู่บ้าน ซึ่งการแต่งกายของภิกษุในพระพุทธศาสนาทั้งสองนิกาย คือ มหายาน และ เถรวาท มีความแตกต่างกันอาจจะเป็นจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน

การห่มจีวรของพระนิกายมหายานชาติต่างๆ เมื่อพระพุทธศาสนาจากอินเดียเผยแผ่เข้าไปในแผ่นดินจีนซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเรื่องสีของจีวรเนื่องจากสีเหลืองนั้นเป็นสีของฮ่องเต้ประชาชนธรรมดาไม่มีสิทธิ์สวมใส่ ใครสวมใส่ชุดสีเหลืองต้องได้รับโทษผลคือพระจีนต้องต้องเปลี่ยนจีวรเป็นสีน้ำตาลหรือน้ำตาลไหม้ โดยมีจีวรสำหรับเณรเป็นสีดำและอากาศที่หนาวเย็นทำให้พระจีนต้องปรับตัวโดยมีชุดกันหนาวอยู่ข้างในและใส่รองเท้าให้มิดชิด ในส่วนของรูปปั้นและหินสลักของ ศิลปะคันธาระแสดงให้เห็นถึงวิธีการห่มที่คล้ายการห่มของพระลังกาวงศ์โดยห่มปิดไหล่ทั้ง

สองข้างเช่นกัน และยังมีภาพสลักที่พบในปากีสถานอันอยู่ในเส้นทางที่มีชื่อเรียกว่า “กะราโกรัม” ว่าพระภิกษุห่มผ้าที่ยาวคล้ายทรงกระบอกไม่มีรอยแหวกในด้านข้างคล้ายกับที่พระลังกาวงศ์ หรือมหานิกายสวมใส่ครองผ้าออกนอกวัด วิธีการห่มจีวรของพระมหานิกายจะสวมใส่เวลาครองผ้าออกนอกวัด ส่วนวิธีการห่มของพระมหานิกายของไทยนั้นอาจมีความสัมพันธ์กับพระพุทธศาสนาในนิกายที่เผยแพร่ในอินเดียทางตอนเหนือเมื่อประมาณ 2,200 ปีมาแล้ว

รูปแบบการแต่งกายของบรรพชิต แบ่งออกได้เป็นแบบใหญ่ 2 แบบ คือ

1. ชุดแต่งการสำหรับเณร หรือ ซือเณร จะประกอบด้วยเสื้อสีส้มความยาวประมาณ 2 เมตรทำจากผ้าไนลอน ซึ่งความยาวของเสื้อนั้นจะอยู่บริเวณหน้าหัวเข่า ลักษณะของแขนเสื้อมีความยาวเพิ่มอีก ประมาณ 1 เมตร

2. ชุดแต่งกายสำหรับท่านเจ้าอาวาส ประกอบด้วย เสื้อและกางเกงสีส้มผสมกับสีแดงและที่กางเกงนั้นจะมีผ้าคลุมซึ่งประกอบด้วยลวดลายของสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นช่องๆ ตัดด้วยสีขาวผ้าสไบที่คล้องอยู่ตรงไหล่มีลักษณะเป็นสีทองผสมกับสีเหลือง ลูกประคำทั้งหมด 36 ลูก

ลักษณะการสวดมนต์ของบรรพชิต

สำหรับรูปแบบของการสวดมนต์ของบรรพชิต ณ วัดบรมราชาภิเษกอนุสรณ์ 2 แบ่งออกได้เป็น 2 แบบหลัก คือ ทำนองสวดที่ประกอบด้วยดนตรี และ ทำนองสวดที่ไม่มีเครื่องดนตรีประกอบพิธี ซึ่งการสวดมนต์ในพิธีนั้นจะเป็นการสวดต่อหน้าพระพุทธรูปขององค์พระถังซัมจั๋ง ซึ่งเป็นพระประทานด้านในพิธีเปรียบเป็นเสมือนตัวแทนขององค์พระสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้านในจะมีรูปภาพที่แสดงถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีกหลายพระองค์ มีเทียนใหญ่สองเล่มและป้ายสัญลักษณ์ในปรัมพิธี ซึ่งจะถูกวางประกอบด้วยดอกบัวแก้ว ประดับตามป้ายสัญลักษณ์ของรูป พระอรหันต์แต่ละพระองค์ ที่จะช่วยอำนวยพรเพื่อให้พิธีสวดมนต์เป็นไปอย่างราบรื่น โดยพิธีสวดจะ เริ่มต้นจาก

1. เจ้าอาวาสเริ่มการสวดบทนำ
2. เริ่มดนตรีประกอบพระพุทธมนต์
3. เหล่าบรรพชิตเริ่มสวดตามทำนอง
4. สลับกับการบรรเลงดนตรีกวางตุ้ง
5. สลับกลับมาที่พิธีสวดบทพระพุทธมนต์ (ภาษาจีนแคะ)

ภาพประกอบ 8 ภาพหนังสือสวดมนต์ที่ใช้ในพิธีกรรม

ลักษณะหนังสือสวดมนต์ที่ใช้ในพิธีกรรม เป็นหนังสือหน้าปกสีแดงมีตัวหนังสือสีทองประดับ มีรูปของพระพุทธองค์อยู่ทางด้านบน มีกรอบสี่เหลี่ยมด้านล่างประดับด้วยตัวอักษรภาษาจีน สีทอง ทั้งหมด 8 ตัวอักษร ตัวอักษรที่ใช้ทั้งหมดจะอยู่ในรูปแบบของภาษาจีนแคะ ซึ่งเนื้อหาทางด้านภาษาสวดกับภาษาที่ใช้ในบทเพลงจะมีความแตกต่างกัน ภาษาที่อยู่ในบทเพลงที่ใช้ในพิธีจะเป็นรูปแบบภาษาจีนแคะซึ่งได้นำมาผสมผสานกันสลับกับการสวดมนต์ ในส่วนของการบรรยายความหมายในหนังสือสวดมนต์นั้นจะมีภาษาไทยกำกับอยู่ด้านข้างตัวอักษรภาษาจีน ซึ่งจะเป็นการแปลความหมาย บทสวดนั้นๆ ว่าสื่อถึงความหมายอะไร

ภาพประกอบ 9 ภาพด้านในหนังสือสวดมนต์

ลักษณะของการเรียงภาษา จะเรียงภาษาจีนแคะสลับกับภาษาไทย ซึ่งในการเรียงนั้นจะสลับกันโดยภาษาจีนจะอยู่ทางด้านซ้ายและภาษาไทยอยู่ทางด้านขวา ซึ่งจะเป็นภาษาอ่านหรือคำสะกด ในภาษาไทย โดยแต่ละหน้าจะเรียงบทพระพุทธมนต์แต่ละบทซึ่งในบทสวดมนต์หลักที่ทางวัดใช้นั้นจะแบ่งออกเป็น 2 แบบหลักคือ

1. บทสวดมนต์ทำวัตรเช้า และ บทสวดมนต์ทำวัตรเย็นประกอบด้วย 17 พระคาถา ดังนี้
   1.1 บทคาถาสุคนธ์บูชา
   1.2 บทพระศูรางคมธารณีสูตร
   1.3 บทมหากรุณาธารณีสูตร
   1.4 บททศธารณีสูตร
   1.5 บทคาถามโนรสรัตนจักรราชา
   1.6 บทคาถามงคลศิริ
   1.7 บทคาถารัตนคิรินทรบุญวาสนา
   1.8 บทคาถาพระจุณฑิโพธิสัตว์
   1.9 บทคาถาอริยอมิตายุมติอาภาราช
   1.10 บทคาถาพระไภษัชอภิเกษ
   1.11 บทคาถาพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์
   1.12 บทคาถาดับบาปของเจ็ดพระพุทธองค์
   1.13 บทคาถาจุติสุขาวดี
   1.14 บทคาถาพระลักษมีเทวี
   1.15 บทคาถาสรรเสริญพระพุทธเจ้า
   1.16 บทคาถามหาปณิธาน 10
   1.17 บทไตรสรณาคม

ลักษณะของบทสวดทำวัตรเช้าในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลนั้น จะมีระเบียบและขั้นตอนในการสวดมนต์ซึ่งจะมีรายละเอียดปลีกย่อยมากกว่าบทสวดทำวัตรเย็น เนื่องจากเป็นการปฏิญาณตนของบรรพชิตทั้งหลายและเป็นมนต์คาถาที่สำคัญที่สุดในการทำพิธีกรรมทั้งหมด

2. บทพระคาถาที่รวบรวมอยู่ในบททำวัตรเย็นทั้งหมดมีจำนวน 2 พระคาถา
   2.1 บทคาถาสุคนธ์บูชา
   2.2 บทคาถามหากรุณาธารณีสูตร

ลักษณะของบทสวดมนต์ทำวัตรเย็นในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลนั้นจะเลือกใช้บทคาถาที่สำคัญในพิธีกรรมแค่ 2 บทเท่านั้น คือ บทคาถาสุคนธ์บูชา และ บทคาถามหากรุณาธารณีสูตร เพื่อเป็นการจบพิธีกรรม

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว

เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในการแสดง

ลักษณะเครื่องดนตรีที่คณะวงดนตรีของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 เลือกใช้ในการแสดงประกอบพิธี นั้นแบ่งเป็น 3 ประเภท

1. ประเภทเครื่องเป่า

ตี่ตา หรือ ตั่วชวย หมายถึง เครื่องดนตรีที่มีลักษณะเป็นปี่ใหญ่ของจีน ซึ่งจะมี รู ทั้งหมดอยู่ 8 รู ซึ่งใช้ไล่ระดับเสียงต่างๆซึ่งทำจากไม้มะเกลือซึ่งผ่านการกลึงและผสมกับทองเหลือง

ภาพประกอบ 10 ตี่ตา หรือ ตั่วชวย

2. ประเภทเครื่องประกอบจังหวะ

2.1 ตั่งล้อ เป็นเครื่องตีทองเหลืองที่มีขนาดเล็กไม่จำเป็นต้องใช้คู่กันใช้ตีตามช่วง การเร่งจังหวะ(ตัว ล่อ โก้) ให้เสียงเป็นโน้ตซอล ซึ่งลักษณะพื้นฐานจะใช้ตีเป็นจังหวะตัวดำในทำนองเพลง

ภาพประกอบ 11 ตั่งล้อ

2.2 ฉิมปอ เป็นเครื่องทองเหลืองนำมาทำเป็นแผ่นวงกลมใหญ่ มีหลายขนาด ใช้ตีระหว่างจังหวะว่าง หรือจังหวะหยุดพักทำนองสวดหรือช่วงการเร่งจังหวะ(ตัว ล่อ โก้)

ภาพประกอบ 12 ฉิมปอ

2.3 เจ็ง กระดิ่งทองที่ใช้คู่กับการประกอบจังหวะของกลองคู่ขนาดใหญ่ซึ่งมีชื่อว่า เก็งโก้ จะต้องใช้เพื่อประกอบพระพุทธมนต์ ซึ่งใช้เป็นชุดเล็กและใช้เป็นเครื่องนับจังหวะสลับกับ เก็งโก้ ซึ่งเจ็งจะใช้เป็น ตัวนำจังหวะของเพลง

ภาพประกอบ 13 เจ็ง

2.4 เก็งโก้ เครื่องดนตรีกลองชุดสีแดงคู่ซึ่งหนังที่ใช้ทำด้านบนของกลองทำมาจากหนังวัวซึ่งผสมกลับผ้าชนิดต่างๆ และส่วนประกอบที่เหลือทำมาจากไม้มะค่าส่วนในลักษณะของกลองออกเสียงทุ้มอยู่ใน Tone bassใช้ สำหรับตีประกอบจังหวะ

ภาพประกอบ 14 เก็งโก้

2.5 เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน มีกล่องเสียงทำโครงด้วยไม้เนื้อแข็ง และใช้ไม้เนื้อนิ่ม และไม้โปร่งอยู่ได้ย่อมลองสายที่จะตีเรียกว่า ไม้ง่อ ธง ปัง ส่วนสายเป็นเหล็กและ อลูมิเนียม มีทั้งหมดประมาณ 300-400 เส้นวิธีการตั้งมีสามโทนเสียง หรือ 3แบบที่ตั้งได้ ส่วนมากที่ตั้งเป็น คีย์ F

ภาพประกอบ 15 เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน

ประเภทเครื่องสาย

1. Cello เป็นเครื่องดนตรีสากลที่ทางคณะดนตรีได้นำมาใช้ประกอบกับเครื่องดนตรีจีนซึ่งเป็นเครื่องสายประกอบด้วยสาย 4 สายและยังประกอบด้วยคันชักอีก 1 อันซึ่งทางคณะดนตรีนำมาผสมผสานในการเล่นได้ อย่างลงตัวในการนำ Cello มาร่วมประกอบการแสดงดนตรีนั้น ทางหัวหน้าคณะ คุณซุนง้วนได้ใช้แนวคิดที่จะใช้ Cello เข้ามาร่วมในวงเครื่องสายจีนด้วยเหตุผลของขนาดที่พอเหมาะและมีการตั้งเสียงและการเทียบเสียงได้สะดวก และเมื่อนำมาเทียบในระบบ Range เสียงแล้วสามารถบรรเลงร่วมกับเครื่องสายของจีนได้อย่างลงตัว

ภาพประกอบ 16 cello

ชีวประวัติและผลงานการแสดงของคณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2
คณะดนตรีของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ประกอบด้วยนักดนตรีหลักประจำวง จำนวน 3 คน ที่มีความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีได้หลายชนิด การคัดเลือกนักดนตรีประจำคณะดนตรี ซือเฮียที่วัดจะเป็นผู้พิจารณาจากความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีประกอบกับอุปนิสัยใจคอ ความประพฤติ และการตรงต่อเวลา

ภาพประกอบ 17 วงดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

หัวหน้าคณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

นายสรวิชญ์ สุทธิสุขสมบูรณ์ เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 19 กุมภาพันธ์ พ. ศ. 2513 เริ่มเล่นดนตรีจีน ตั้งแต่ปี พ. ศ. 2526 เมื่ออายุ 13 ขวบ ณ ศาลเจ้าตี่ ลิ้ว ยี่ ปากคลองรัดพี ตลาดน้ำดำเนินสะดวกเก่า ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อาจารย์คนแรกชื่อ อาจารย์เหมา มาจากอำเภอแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเรียนอยู่ได้ 2 เดือน โดยเริ่มหัดจาก ตั่งล้อ ซึ่งเป็นเครื่องตีจังหวะ หลังจากนั้นมาหัดเป่าขลุ่ยผิว ซึ่งภาษาจีนเรียกว่า เซียว อยู่ 1 ปีเศษ และได้เริ่มหันมาศึกษา เครื่องสีเครื่องแรก คือ ซออู้ (ภาษาจีนเรียก พาหิ๋ง) ซอเสียงทุ้ม (ภาษาจีนเรียก น่ำฮู้) และขิม (ภาษาจีนเรียก เอี่ยวคิ้ม) ได้เคยเล่นดนตรีประกอบพิธีมนต์ ที่หลักห้า จ. สมุทรสาคร เป็นครั้งแรกจากการหัดเม้ง ซึ่งเป็นการทำพิธีสวดมนต์อุทิศส่วนกุศลซึ่งทำเพื่อให้ทานแก่ศพไร้ญาติ หลังจากนั้นได้ไปหัดเล่นทำนองกวางตุ้งของคณะสงฆ์จีน และไปช่วยเล่นดนตรีที่วัดโพธิ์เย็น ตลาดลูกแก จ. กาญจนบุรี จนกระทั่งปี พ. ศ. 2539 ได้ย้ายมาอยู่ที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จึงมาเล่นดนตรีที่วัดเล่งเน่ยยี่ 1 และ 2 และ เริ่มมีคนรู้จักชื่อเสียงในการเล่นดนตรี ปัจจุบันทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะดนตรี ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 โดยเครื่องดนตรีหลักที่เล่น คือ ขิมจีน ภาษาจีนกลางเรียกว่า เอี่ยวคิ้ม

ภาพประกอบ 18 หัวหน้าคณะดนตรีวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

นักดนตรีประจำเครื่อง เอ้อหู

นายวิวัฒน์ ปิติวุฒิ (เชี้ย) เริ่มเล่นดนตรีจีนครั้งแรกตั้งแต่อายุ 16 ปี ครั้งแรกเริ่มหัดเล่นดนตรีที่ศาลเจ้า กิม เซ่ง กง ปัจจุบันอายุ 28 ปี เครื่องดนตรีเครื่องแรกที่หัด คือ ขิม เดิมมีอาชีพทำสวนที่บ้าน เมื่อมีเวลาว่างก็จะมักจะเล่นดนตรีอยู่เสมอ นายวิวัฒน์ ปิติวุฒิ ได้เริ่มเข้ามาเล่นดนตรีที่วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 ตั้งแต่ช่วงปลายปี พ. ศ. 2550 และได้เป็นนักดนตรีประจำหลัก ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 ในเครื่อง เอ้อหู

ภาพประกอบ 19 นักดนตรีประจำเครื่อง เอ้อหู

นักดนตรีประจำเครื่อง เก็งโก้

นายพงศ์สวัสดิ์ ศรีวงค์ หรือ นายตี๋เล็ก เริ่มเล่นดนตรีตั้งแต่อายุ 13 ปี โดยเริ่มจากอากง ผู้เป็นปู่เริ่มหัดดนตรีให้ตั้งแต่ยังเด็ก เครื่องดนตรีแรกที่เริ่มเล่น คือ เก็งโก้ หรือ กลองชุด โดยครั้งแรกอากงแนะนำให้ไปเล่นที่วัดโพธิ์เย็น จังหวัดกาญจนบุรี และได้เริ่มเข้ามาเล่นดนตรีที่วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 ตั้งแต่ช่วงปลายปี พ. ศ. 2550 โดยการชักชวนจากนายซุนง้วน ผู้เป็นหัวหน้า คณะดนตรีให้มาร่วมวง ทำหน้าที่เป็นนักดนตรีในเครื่องหลักคือ กลอง หรือ เก็งโก้

ภาพประกอบ 20 นักดนตรีประจำเครื่อง เก็งโก้

การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงในพิธีกรรม

บทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาภาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ประกอบด้วยบทเพลงที่สำคัญ ดังนี้

1. เพลง เจี่ย ที ทุย
2. เพลง หก เต็ก ซื้อ
3. เพลง หลิ่ว แช เนี้ย
4. เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง
5. เพลง จับ ป่วย จิว
6. เพลง ซั่ง จือ เซ็ง
7. เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลง ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการวิเคราะห์ตามบทเพลงทั้งหมด 7 เพลง โดยได้แยกหัวข้อการวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีดนตรีสากล 5 หัวข้อ ตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยดังนี้

1. โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม
2. โครงสร้างเพลง
3. กลุ่มเสียง
4. ลักษณะเด่นของทำนองเพลง
5. ลักษณะเด่นของจังหวะ

ตารางการวิเคราะห์องค์ประกอบของบทเพลง

ชื่อเพลง	โอกาสที่ใช้ในพิธี	โครงสร้างเพลง	กลุ่มเสียง	ลักษณะเด่นของทำนอง	ลักษณะเด่นของจังหวะ
1. เพลง เจี่ย ที ทุย	ใช้ในช่วงหลังพิธีการสวดมนต์ของบรรพชิตเพื่อคารวะเหล่าทวยเทพ	สังคีตลักษณ์และประโยคเพลง	ระบบไร้กุญแจเสียงและการหาศูนย์กลางเสียง	ช่วงเสียงและระบบขั้นคู่เสียง	การใช้จังหวะหนักเบาในเพลง การหา ชีพจรจังหวะและลักษณะจังหวะ
2. เพลง หก เต็ก ซื้อ	ใช้ในช่วงที่พิธี ส่งวิญญาณโดยแสดงถึงความโศกเศร้า	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ
3. เพลงหลิ่ว แซ เนี้ย	ใช้ในช่วงพิธีสวดบทพุทธมนต์ที่โศกเศร้าในช่วงกลาง ของบรรพชิต	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ
4. เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง	ใช้ในช่วงเฉลิมฉลองในพิธีแจกทาน	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ
5. เพลง จับ ป่วย จิว	ใช้ประกอบช่วงพิธีโปรยกลีบบุพผา	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ
6. เพลง ซั่ง จือ เซ็ง	ใช้ในช่วงส่งวิญญาณไปสู่ ภพภูมิที่สูง	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ
7. เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง	ใช้ในช่วงปิดพิธีเพื่อความเป็นมงคล	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ	ซ้ำ

1. เพลง เจี่ย ที ทุย

1.1 โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม

ช่วงโอกาสที่จะแสดงบทเพลง เจี่ย ที ทุย นั้นจะนำมาประกอบพิธีกรรมในช่วงการคารวะเหล่า ทวยเทพเทวา ช่วงท้ายของพิธีเพื่อสลับหลังจากที่เพลงสวดของบรรพชิตเสร็จสิ้นแล้ว

1.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง เจี่ย ที ทุย จากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลงเจี่ย ที ทุย นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลงโดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent) ซึ่งหมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

1.3 กลุ่มเสียงของเพลง เจี่ย ที ทุย

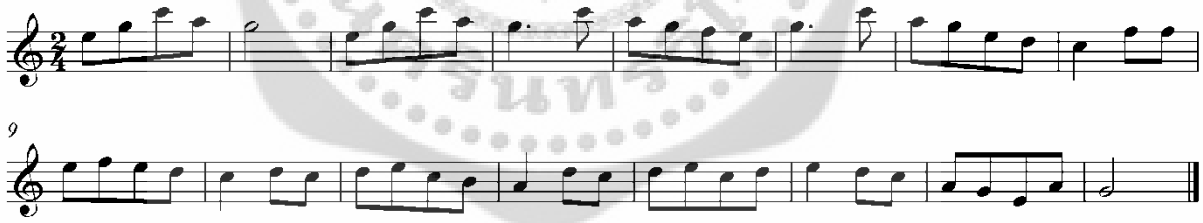

จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง เจี่ย ที ทุยนั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่งจะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลงเจี่ย ที ทุย แล้วพบว่าอยู่ในระบบ (Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center) โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลงเจี่ย ที ทุย พบว่าอยู่ในโน้ตตัว ซอล

1.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง เจี่ย ที ทุย

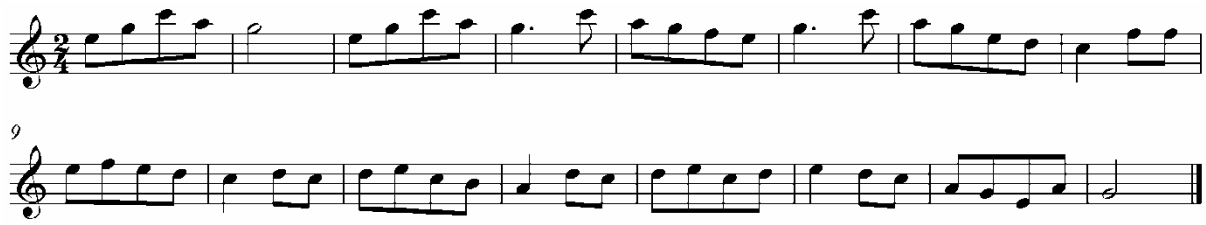

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง เจี่ย ที ทุย ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลงเจี่ย ที ทุย นั้นคือโน้ตตัวโด ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลงเจี่ย ที ทุย คือโน้ตตัว มี โดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็น 12 เสียง

ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลง เจี่ย ที ทุย นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ (Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนทำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

1.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง เจี่ย ที ทุย

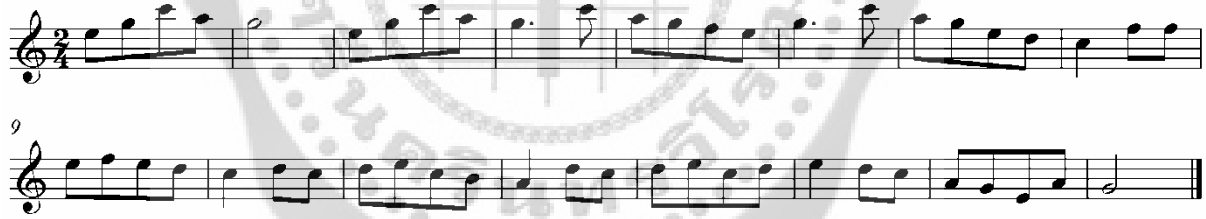

จังหวะ (Beat) ในเพลงเจี่ย ที ทุย จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat)ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลง โดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลงเจี่ย ที ทุย โน้ต(Strong beat)จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลงเจี่ย ที ทุยจะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 จึงมี 2 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 2 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลงเจี่ย ที ทุยเนื้อของจังหวะในเพลงเจี่ย ที ทุย นั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

2. เพลง หก เต็ก ซื้อ

2.1 โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม

โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลของเพลง หก เต็ก ซื้อ นั้น จะใช้เฉพาะในช่วงงานพิธีส่งวิญญาณยากไร้ ซึ่งเป็นช่วงพิธีที่โศกเศร้า ช่วงของการขอขมากรรมให้วิญญาณ โดยใช้ในพิธีดื่มน้ำแดงขอขมากรรม และยังสามารถใช้ในช่วงที่ทำพิธีทดแทนคุณบิดามารดา โดยจะอยู่ในช่วงกลางของพิธี กรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว

2.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง หก เต็ก ซื้อ นั้นจากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลงหก เต็ก ซื้อ นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลงโดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent)ซึ่งหมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

2.3 กลุ่มเสียงของเพลง หก เต็ก ซื้อ

จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง หก เต็ก ซื้อ นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center)ซึ่งจะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลง หก เต็ก ซื้อแล้วพบว่าอยู่ในระบบเสียง (Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center) โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลง หก เต็ก ซื้อ พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

2.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง หก เต็ก ซื้อ

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง หก เต็ก ซื้อ ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลงหก เต็ก ซื้อ นั้นคือโน้ตตัว ซอล ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลงหก เต็กซื้อ คือโน้ตตัว ลา โดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียง 7 minor

ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลงเจี่ยที ทุยนั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ (Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

2.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง หก เต็ก ซื้อ

จังหวะ (Beat) ในเพลง หก เต็ก ซื้อ จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat) ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลงโดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลง หก เต็ก ซื้อ โน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลง หก เต็ก ซื้อ จะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 จึงมี 2 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 2 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลงหก เต็ก ซื้อ เนื้อของจังหวะใน เพลง หก เต็ก ซื้อ นั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

3. เพลง หลิ่ว แช เนี้ย

3.1 โอกาสที่ใช้ในพิธี

เพลง หลิ่ว แช เนี้ย จะใช้ในช่วงทำพิธีข้ามสะพานส่งวิญญาณยากไร้ ด้วยสาเหตุที่วิญญาณโศกเศร้า ที่ต้องมาพลัดพรากจากลูกหลานไปสู่ยมโลก โดยจะใช้เพลงนี้ในช่วงกลางของพิธีกรรมหรือจะใช้ในช่วงที่บรรพชิตสวดบทบรรยายความโศกเศร้าแก่วิญญาณได้เฉกเช่นเดียวกัน

3.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง หลิ่ว แช เนี้ย จากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลงโดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent)ซึ่งหมายถึงประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

3.3 กลุ่มเสียงของเพลง หลิ่ว แช เนี้ย

จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center)ซึ่งจะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของ

เพลงหลิ่ว แช เนี้ย แล้วพบว่าอยู่ในระบบเสียงชื่อ (Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center)โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลงหลิ่ว แช เนี้ย พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

3.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง หลิ่ว แช เนี้ย

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง หลิ่ว แช เนี้ย ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย นั้นคือโน้ตตัวซอล ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลงหก เต็กซื้อ คือโน้ตตัว ลา โดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียง 7 minor ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ (Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนทำนองจากโน้ต ตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

3.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง หลิ่ว แช เนี้ย

จังหวะ (Beat) ในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat)ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลงโดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลงหลิ่ว แช เนี้ย โน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลงหก เต็ก ซื้อจะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 จึงมี 2 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 2 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลง หลิ่ว แช เนี้ย เนื้อของจังหวะในเพลงนั้นจะอยู่ ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

4. เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง

4.1 โอกาสที่ใช้ในพิธี

สำหรับเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นจะใช้เป็นเพลงประกอบพิธีพระพุทธมนต์จะเน้นใช้งานมงคลและงานงานเฉลิมฉลองโดยในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นั้น จะใช้หลังจากการสวดของบรรพชิตเสร็จสิ้นเมื่อจบช่วงต้นพิธีแล้วจะสลับบรรเลงเพลงนี้

4.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วงนั้น จากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลง โดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent)ซึ่งหมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

4.3 กลุ่มเสียงของเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง

จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่ง จะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลงกิ้ว เหลี่ยง อ้วง แล้วพบว่าอยู่ในรูป แบบ(Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center)โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

4. 4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลงกิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นคือโน้ตตัว ซอล ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลงกิ้ว เหลี่ยง อ้วงคือโน้ตตัว ซอลโดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุด มีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียงเป็นขั้นคู่ 8 perfect(octave)

ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลงกิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ(Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนนำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

4.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง

จังหวะ (Beat) ในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat)ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลงโดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วงโน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง จะอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 จึงมี 4 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 3 4 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 4 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง นั้นจังหวะในเพลงจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

5. เพลง จับ ป่วย จิว

5.1 โอกาสที่ใช้ในพิธี

เป็นเพลงที่ใช้ในการบรรเลงพิธีสวดพระพุทธมนต์โดยสามารถใช้ประกอบพิธีพระพุทธมนต์ในช่วงพิธีโปรยกลีบบุพผา

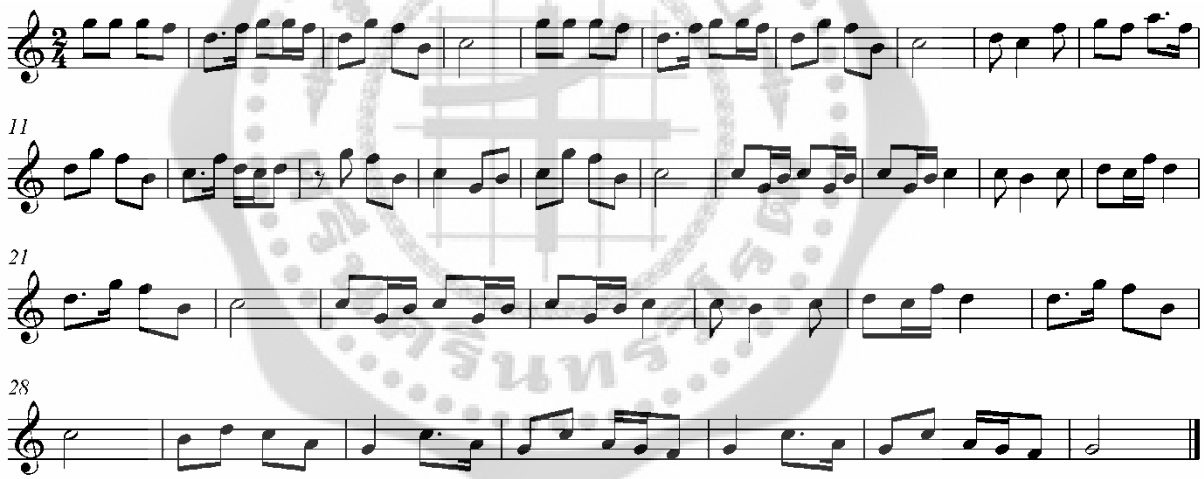

5.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง จับ ป่วย จิว นั้นจากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลง จับ ป่วย จิว นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลงโดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent)ซึ่งหมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

5. 3 กลุ่มเสียงของเพลงจับ ป่วย จิว

จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง จับ ป่วย จิว นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่ง จะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลงจับ ป่วย จิว แล้วพบว่าอยู่ในรูป แบบ(Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center) โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลง จับ ป่วย จิว พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

5.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลงจับป่วยจิว

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง จับ ป่วย จิว ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลง จับ ป่วย จิว นั้นคือโน้ตตัว ซอล ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลงกิ้ว เหลี่ยง อ้วงคือโน้ตตัว ซอล

โดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียงเป็นขั้นคู่ 8 perfect(octave)

ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลง จับ ป่วย จิว นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ(Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

5.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง จับ ป่วย จิว

จังหวะ (Beat) ในเพลง จับ ป่วย จิว จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat) ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลงโดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลง จับ ป่วย จิว โน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลง จับ ป่วย จิว จะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 จึงมี 2 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 2 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลง จับ ป่วย จิว เนื้อของจังหวะในเพลงนั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

6. เพลง ซั่ง จือ เซ็ง

6.1 โอกาสที่ใช้ในพิธี

เพลง ซั่ง จือ เซ็ง จะถูกใช้บรรเลงในการทำพิธีส่งวิญญาณ ในช่วงพิธีกรรมช่วงท้าย โดยผู้เล่นจะใช้เพลงนี้เพื่อส่งให้วิญญาณเร่ร่อนไปสู่สุคติ

6.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลงซั่ง จือ เซ็งนั้นจากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง นั้นประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลงโดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent)ซึ่งหมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

6.3 กลุ่มเสียงของเพลงซั่ง จือ เซ็ง

ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียงโดยผู้แต่งได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่ง จะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลงซั่ง จือ เซ็ง แล้วพบว่าอยู่ในรูป แบบ (Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center)โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลงซั่ง จือ เซ็ง พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

6.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง ซั่ง จือ เซ็ง

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง ซั่ง จือ เซ็ง ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่ง ออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง นั้นคือ โน้ตตัว ลา ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง คือโน้ตตัว ซอลโดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียงเป็นขั้นคู่ 9 diminish

ขั้นคู่เสียง (Interval) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ(Disjunct Motion)โดยเป็นการเคลื่อนทำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

6.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง ซั่ง จือ เซ็ง

จังหวะ (Beat) ในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat) ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลงโดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง โน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง จะอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 จึงมี 4 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 3 4 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 4 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลง ซั่ง จือ เซ็ง ของจังหวะในเพลงนั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

7. เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

7.1 โอกาสที่ใช้ในพิธี

เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง จะใช้ในโอกาสพิธีมงคล พิธีประกอบพระพุทธมนต์ทั่วไป โดยในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่วนั้น จะใช้ประกอบในช่วงปิดพิธี เพื่อให้มีความเป็นมงคลแก่ประชาชนผู้เข้าร่วมพิธี

7.2 โครงสร้างเพลง (Form)

สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์ของเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง จากการวิเคราะห์พบว่าอยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลงซึ่งทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A

ประโยคเพลง (Phrase) ส่วนของประโยคเพลงในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง ประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบที่สำคัญในประโยคเพลง โดยผู้แต่งได้ใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent) ซึ่งหมายถึงประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน

7.3 กลุ่มเสียงของเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

ลักษณะของกลุ่มเสียงในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง นั้นจัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (Atonality)โดยผู้แต่ง ได้ใช้วิธีคำนึงถึงเสียงหลักโดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่งจะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มเสียงของเพลงซั่ง จือ เซ็ง แล้วพบว่าอยู่ในรูป แบบ(Pentatonic Scale) ซึ่งสอดคล้องกับระบบ (Tone center)โดยศูนย์กลางเสียงหลักของโน้ตในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง พบว่าอยู่ในโน้ตตัว โด

7.4 ลักษณะเด่นของทำนองเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

ภายในลักษณะเด่นของทำนองเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์แบ่งออกตามรูปแบบได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง คือโน้ต ตัวซอล ส่วนโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง คือโน้ตตัว ซอลโดยวัดระยะความห่างระหว่างโน้ตที่ระดับเสียงสูงสุดและระดับเสียงต่ำสุดมีค่าความห่างเป็นขั้นคู่เสียงเป็นขั้นคู่ 9minor หรือระยะห่าง

ขั้นคู่เสียง (Interval) 8 เสียง พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้น หรือ (Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนทำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่ง เป็นคู่ 3 หรืออยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

7.5 ลักษณะเด่นของจังหวะเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

จังหวะ (Beat) ในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง จะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้(Accent Beat) ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรกเพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลง โดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง โน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง จะอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 จึงมี 4 ชีพจรจังหวะโดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 เป็นจังหวะที่สำคัญที่สุดรองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 3 4 ซึ่งน่าสังเกตว่าผู้แต่งใช้จังหวะที่ 4 เพื่อให้ความอ่อนหวานในการเชื่อมทำนองให้ราบเรียบ

ณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ในเพลง เต่ง ลี่ เซ็ง เนื้อของจังหวะในเพลงนั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่แนวทำนองเดียว

7
13
19
25

บทที่ 5
การสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษางานวิจัยเรื่องพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ การเก็บข้อมูลภาคสนาม และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และคัดเลือกบทเพลงที่มีความสำคัญ 7 บทเพลง โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

จุดประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหลักการทางมานุษยดุริยางควิทยา ซึ่งได้มี การสำรวจข้อมูล การสัมภาษณ์ การบันทึกวีดีโอเทป การศึกษาเอกสารด้านต่างๆ เช่น ตำราวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ และสรุปเป็นผลการวิจัยในลักษณะเชิงพรรณนา ตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) โดยนำผลที่ได้จากการรวบรวม และคัดเลือกบทเพลงมาวิเคราะห์ตามหลัก ทฤษฎีดนตรี ทั้งหมด 7 บทเพลง คือ โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม โครงสร้างเพลง กลุ่มเสียง ลักษณะเด่นของทำนองเพลง ลักษณะเด่นของจังหวะ

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

1.1 ประวัติความเป็นมาของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ หรือ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 เป็นวัดจีนในความอุปถัมภ์ของคณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 75 หมู่ 4

ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี บนพื้นที่ 12 ไร่เศษ จัดสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จ พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เนื่องในวโรกาส งานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ. ศ. 2539

วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 หรือ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 เดิมเป็นโรงเจขนาดเล็กบนพื้นที่ประมาณ 2 ไร่ ต่อมา คณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทย โดยวัดมังกรกมลาวาส (เล่งเน่ยยี่) ได้มอบหมายให้พระคณาจารย์จีนธรรมปัญญาจริยาภรณ์ (ท่านเจ้าคุณเย็นเชี้ยว) เป็นประธานดำเนินการจัดสร้างฝ่ายสงฆ์ และพระมหาคณาจารย์จีนธรรมสมาธิวัตร เป็นประธานที่ปรึกษาการจัดสร้างฝ่ายสงฆ์ โดยเปิดให้พุทธบริษัทไทย-จีนได้ร่วมบุญในการจัดสร้าง เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในวโรกาสดังกล่าว โดยได้ดำเนินการขอพระบรมราชานุญาตจัดสร้างวัดฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทั้งนี้มีพระบรมราชานุญาต และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์

ปัจจุบันวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ ได้จัดสร้างเสร็จสมบูรณ์ โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการกว่า 12 ปี (พ. ศ. 2539-พ. ศ. 2551) ภายในบริเวณวัดประกอบด้วย วิหารต่างๆ ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมในยุคหมิง – ชิง จำลองมาจากพระราชวังต้องห้ามในกรุงปักกิ่ง ตามแนวปรัชญาและคติธรรมทางพระพุทธศาสนาจีนนิกายฝ่ายมหายาน อันประกอบด้วย วิหารพระโพธิสัตว์กวนอิม, วิหารหมื่นพุทธเจ้า, วิหารบูรพาจารย์, ห้องปฏิบัติธรรม, ที่พำนักสงฆ์ และโรงเรียนพระปริยัติธรรมเป็นต้นสถาปัตยกรรมมีความสง่างามและมีรายละเอียดการตกแต่งที่ประณีตงดงามยิ่ง โดยทางวัดได้เชิญช่างฝีมือชั้นครูจากประเทศจีนมาดำเนินการก่อสร้าง วิหารแต่ละหลังประดับด้วยลวดลายภาพเขียนสีพุทธศิลป์แบบจีนใช้สีน้ำเงินแดงและทองเป็นหลัก ตามผนังและเพดานมีคาถา โอม มา นี ปะ หมี่ ฮง เป็นตัวอักษรสีทอง ที่เชื่อว่าขับไล่สิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ได้ หลังคาวิหารมุงด้วยกระเบื้องเผาแบบจีน สีเหลืองเข้ม ที่ตรงมุมหลังคาทั้ง 4 มุมประดับด้วยรูปสัตว์มงคล ได้แก่ หงส์ มังกร สิงโต ม้าน้ำ ม้าเทวดา แพะเทวดาเขาเดียว กระทิงเทวดา ปลาเทวดาและนกเค้าแมว นอกจากนี้รายรอบพระวิหารยังประดับด้วยหินแกะสลักต่าง ๆ มากมายซึ่งล้วนนำมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จึงเป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งเหมาะอย่างยิ่งแก่การศึกษาพุทธศิลป์ของจีน

1.2 ประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

ความเชื่อในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ของชาวไทยเชื้อสายจีนจากการทำพิธีบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว จากการสัมภาษณ์ฆราวาสผู้เข้าร่วมในพิธี ส่วนใหญ่จะให้ความเห็นว่าเป็นพิธีสำหรับการให้ซึ่งถือว่าได้ร่วมบุญร่วมกุศล ทำทานเพื่อให้แก่คนผู้ยากไร้ในเขต และยังเป็นการทำทานอุทิศแก่ดวงวิญญาณที่เร่ร่อน ยากไร้ ด้วยความเชื่อว่าการสร้างทานกุศลในการประกอบพิธีกรรมจะเป็นการเพิ่มบุญกุศลแก่ตนเองและวงศ์ตระกูล

1.3 องค์ประกอบของพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว นิกายมหายาน

1.3.1 ความเชื่อในพิธีกรรม

ความเชื่อในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว หรือ พิธีทิ้งกระจาด มาจากความเชื่อ เรื่อง การอุทิศบุญกุศลแด่บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ที่มาของความเชื่อนี้คือการพยายามโปรดมารดาของ พระโมคคลานะมหาเถระในนรกภูมิ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์เสริมดวงชะตาตามหลักใน ความเชื่อทางศาสนาของชาวจีน และความเชื่อเรื่องเมตตาธรรมแก่เหล่าวิญญาณที่ถูกคุมขังอยู่ในเมืองนรก ที่ไร้อิสรภาพไม่สามารถไปไหนได้ และต้องอดอยากหิวโหย จะได้รับการนิรโทษกรรมชั่วคราวให้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกไปเที่ยวเยี่ยมเยือนบุตรหลาน ญาติมิตร ฉะนั้นจึงมีการให้ทานทั้งผี (อสูรกาย) ที่ยากไร้ โดยการตั้งอาหารเซ่น และเสื้อผ้าเงินทอง (กระดาษเงิน กระดาษทอง) และของใช้(ที่ทำจากกระดาษ) เอาไปเผา ส่วนที่ให้คนก็เป็นอาหารเจ เช่น ข้าวสาร และของใช้ต่างๆ เป็นต้น

1.3.2 ขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม

การประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว หรือ พิธีทิ้งกระจาด จะเริ่มหลังจาก วันสารทจีน 3 วัน คือ วันเพ็ญเดือน 7 ตามปฏิทินจีน ประมาณปลายเดือนสิงหาคม หรือต้นเดือนกันยายนตามปฏิทินไทย

1.3.3 การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรม

การจัดสถานที่ประกอบพิธีกรรมจะมีการจัดซุ้มพิธี โดยแยกไว้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ซุ้มพิธีด้านใน กับ ซุ้มพิธีด้านนอก ฆราวาสที่จะเข้าร่วมพิธีการสวดมนต์ ประมาณ 24 คน พระสงฆ์จีนผู้ประกอบพิธี 54 รูป จะอยู่ทางด้านใน ส่วนผู้ที่มาทำทานทำกุศลจะอยู่ในซุ้มทางด้านนอก สำหรับการทำพิธีนั้นจะสลับกันระหว่างซุ้มพิธีด้านในและซุ้มพิธีด้านนอก

1.3.4 ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต

ลักษณะการแต่งกายของบรรพชิต ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ แบ่งเป็น 2 แบบ ประกอบด้วย 1. ชุดแต่งการสำหรับเณร หรือ ซือเณร จะประกอบด้วยเสื้อสีส้ม ความยาวประมาณ 2 เมตร ทำจากผ้าไนลอนซึ่งความยาวของเสื้อนั้นจะอยู่บริเวณหน้าหัวเข่า ลักษณะของแขนเสื้อมีความยาวเพิ่มอีก ประมาณ 1 เมตร 2. ชุดแต่งกายสำหรับท่านเจ้าอาวาส ประกอบด้วย เสื้อและกางเกงสีส้มผสมกับสีแดงและที่กางเกงนั้นจะมีผ้าคลุมซึ่งประกอบด้วยลวดลายของสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นช่องๆ ตัดด้วยสีขาว ผ้าสไบที่คล้องอยู่ตรงไหล่มีลักษณะเป็นสีทองผสมกับสีเหลือง สวมลูกประคำทั้งหมด 36 ลูก

1.3.5 ลักษณะการสวดมนต์ของบรรพชิต

สำหรับรูปแบบของการสวดมนต์ของบรรพชิต ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ ทำนองสวดที่ประกอบด้วยดนตรี และทำนองสวดที่ไม่มีเครื่องดนตรี ประกอบพิธี

2. การศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2)

2.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในการแสดง

ลักษณะเครื่องดนตรีที่คณะดนตรี ของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) เลือกใช้ในการแสดงประกอบพิธีกรรม แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ เครื่องเป่า เครื่องประกอบจังหวะและเครื่องสาย

2.2 ชีวประวัติและผลงานการแสดงของคณะดนตรี วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2

คณะดนตรีของวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ประกอบด้วยนักดนตรีหลักประจำวง จำนวน 3 คน ที่มีความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีได้หลายชนิด การคัดเลือกนักดนตรีประจำคณะดนตรี ซือเฮียที่วัดจะเป็นผู้พิจารณาจากความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี ประกอบกับอุปนิสัยใจคอ ความประพฤติ และการตรงต่อเวลา

นักดนตรีประจำคณะดนตรีมี 3 ท่าน ประกอบด้วย 1. นาย สรวิชญ์ สุทธิสุขสมบูรณ์หัวหน้าคณะดนตรี เครื่องดนตรีหลัก คือ เอี่ยวคิ้ม หรือ ขิมจีน 2. นายวิวัฒน์ ปิติวุฒิ นักดนตรีประจำเครื่อง เอ้อหู 3. นายพงศ์สวัสดิ์ ศรีวงค์ นักดนตรีประจำเครื่อง เก็งโก้

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงในพิธีกรรม

บทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ประกอบด้วย บทเพลงที่สำคัญ 7 เพลง ดังนี้

เพลง เจี่ย ที ทุย
เพลง หก เต็ก ซื้อ
เพลง หลิ่ว แช เนี้ย
เพลง กิ้ว เหลี่ยง อ้วง
เพลง จับ ป่วย จิว
เพลง ซั่ง จือ เซ็ง
เพลง เต่ง ลี่ เซ็ง

การวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลง ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการวิเคราะห์ตามบทเพลงทั้งหมด 7 เพลง โดยได้แยกหัวข้อการวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีดนตรีสากล 5 หัวข้อ ตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยดังนี้

โอกาสที่ใช้ในพิธีกรรม

จากการศึกษาดนตรีประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลทั้ง 7 เพลง พบว่าโอกาสที่ใช้นั้น จะขึ้นอยู่กับความสำคัญของแต่ละช่วงพิธี โดย ซือเฉรในพิธีจะเป็นผู้ส่งสัญญาณว่าอยู่ในช่วงเปิดพิธี ช่วงกลางพิธี หรือ ช่วงปิดพิธี โดยช่วงเปิดพิธีจะใช้บทเพลงที่มีความสนุกสนานเช่น เพลง

กิ้ว เหลี่ยง อ้วง เป็นต้น สำหรับรูปแบบของช่วงกลางพิธี จะผ่อนจังหวะของบทเพลงเพื่อให้เข้ากับพิธี โดยจะใช้เพลง ซั่ง จือ เซ็ง เป็นต้น และช่วงของการปิดพิธีจะใช้บทเพลงที่มีความโศกเศร้าเพื่อเป็นการส่งวิญญาณไร้ญาติที่จากผู้ที่มีชีวิตอยู่ไป โดยบทเพลงที่ใช้จะเป็น เพลง หก เต็ก ซื้อ เป็นต้น

โครงสร้างเพลง

จากการวิเคราะห์พบว่าโครงสร้างเพลงที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์บทเพลงทั้ง 7 เพลง อยู่ในรูปแบบของ (Strophic form) ซึ่งมีทำนองเดียวซ้ำไปมาตลอดเพลง ทำนองจะอยู่ในโครงสร้าง A A และส่วนสำคัญของประโยคในเพลงทั้ง 7 เพลง นั้นประกอบด้วย การใช้รูปแบบประโยคถาม – ตอบ (Antecedent – Consequent) หมายถึง ประโยคเพลง 2 ประโยคที่มีความสัมพันธ์กันและสลับกันเพื่อเชื่อมต่อทำนองเพลง

3. กลุ่มเสียง

ลักษณะของกลุ่มเสียงของบทเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมทั้ง 7 เพลง จัดอยู่ในระบบไร้กุญแจเสียง (ATonality) ทั้งนี้ผู้แต่งคำนึงถึงเสียงหลัก โดยใช้วิธีการหาศูนย์กลางเสียง (Tone center) ซึ่งจะมีเพียงเสียงเดียวที่เป็นโน้ตสำคัญ

4. ลักษณะเด่นของทำนองเพลง

ลักษณะเด่นของทำนองเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมทั้ง 7 เพลง ผู้วิจัยสามารถเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

ช่วงเสียง (Range) ผลการวิเคราะห์พบว่าโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดและต่ำสุดของบทเพลงที่ใช้ในพิธีกรรม ทั้ง 7 เพลง ส่วนใหญ่จะมีระยะห่างของเสียงเกินขั้นคู่ 8 (Octave)

ขั้นคู่เสียง (Interval) ผลการวิเคราะห์พบว่าการเคลื่อนที่ของโน้ตในบทเพลงทั้ง 7 เพลง นั้นอยู่ในรูปแบบการเคลื่อนทำนองแบบข้ามขั้นหรือ (Disjunct Motion) โดยเป็นการเคลื่อนทำนองจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่ง เป็นคู่ 3 หรือ อยู่ในระบบขั้นคู่กระโดด

5. ลักษณะเด่นของจังหวะ

จังหวะ (Beat) ของบทเพลงในพิธีกรรมทั้ง 7 เพลงจะมีการเน้นจังหวะหรือการใช้ (Accent Beat) ในจังหวะที่ 1 และโน้ตตัวแรก เพื่อเพิ่มอรรถรสในเพลง โดยลักษณะเด่นของจังหวะในเพลงโน้ต (Strong beat) จะอยู่ในห้องที่หนึ่งและ (Weak beat) จะอยู่ในโน้ตตัวสุดท้ายของห้อง

ชีพจรจังหวะ (Pulse) ของบทเพลงในพิธีกรรม ทั้ง 7 เพลงจะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 กับ4/4 จึงมี 2 ชีพจรจังหวะ และ4 จังหวะ โดยปกติแล้วจังหวะที่ 1 จะเป็นจังหวะที่สำคัญที่สุด รองลงมาจะเป็นจังหวะที่ 2 ซึ่งจะลดทอนความสำคัญเป็นลำดับไป

ลักษณะจังหวะ (Rhythmic Texture) ของบทเพลงในพิธีกรรมทั้ง 7 เพลง เนื้อของจังหวะนั้นจะอยู่ในแนวทำนอง (Hetnophony) ซึ่งมีเฉพาะแนวทำนองหลักดำเนินอยู่ทำนองเดียว อภิปรายผล

จากการศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก อนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) พบว่าพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศล โผ่วโต่ว เป็นพิธีกรรมเก่าแก่ที่มี

คุณค่าและ สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน มีความเป็นเอกลักษณ์และแสดงให้เห็นถึงความเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อ ผู้ยากไร้ทั้งที่เป็นดวงวิญาณ และผู้ที่มีชีวิตอยู่ รวมถึงความเคารพในบรรพบุรุษ การแสดงให้เห็นถึงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ ซึ่งเป็นลักษณะของวัฒนธรรมทางซีกโลกตะวันออก ด้วยความเชื่อที่มี การสั่งสม และสืบทอดเกี่ยวกับเรื่องของความตาย ที่ว่าคนที่ตายไปแล้วยังคงมีลักษณะความเป็นอยู่ และความต้องการต่างๆ คล้ายกันคนที่มีชีวิต เพียงแต่อยู่ และอาศัยในอีกภพหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องมี พิธีกรรม เซ่นไหว้ อุทิศส่วนกุศล อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ที่สำคัญในการดำเนินชีวิตต่างๆให้แก่ผู้ตายเพื่อให้ผู้ตายได้นำไปใช้ในโลกของคนตาย การทำบุญอุทิศส่วนกุศลส่งผลให้ผู้ตายได้รับประโยชน์สุขในโลกหน้ามากที่สุด เป็นผลมาจากความเคารพรักอาลัยและความระลึกถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ และการตอบแทนด้วยความกตัญญูของลูกหลานผ่านพิธีกรรม เป็นสิ่งที่ที่บรรพบุรุษชาวจีนคิดค้นเพื่อใช้เป็นสัญญลักษณ์ในการปลูกฝังค่านิยมด้านความกตัญญูให้กับลูกหลานรุ่นต่อมา

สำหรับดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 นั้น จะมีลักษณะเด่นของทำนอง และจังหวะ รวมถึงการใช้เครื่องดนตรีสากล มาผสมผสานกับเครื่องดนตรีจีนโบราณ ได้แก่ เครื่อง Cello ซึ่งเป็นเครื่องสายฝรั่ง ทำให้ท่วงทำนองผสมผสานกัน อย่าลงตัวและเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น และแตกต่างจากวงดนตรีคณะอื่นๆ ปัจจุบันการประกอบพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว (หรือ พิธีทิ้งกระจาด) จะพบเห็นได้เฉพาะ ในพิธีกงเต็ก ที่เป็นงานใหญ่ๆ เท่านั้น จากค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีที่ค่อนข้างสูง รวมถึงบุคลากรที่มีความรู้ที่ถูกต้องในหลักความเชื่อ ความหมายและขั้นตอนการประกอบพิธีมีจำนวนน้อย เนื่องจากข้อจำกัดของภาษาที่ใช้ รวมถึงการขาดหลักฐานทางด้านเอกสารที่ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อการสืบทอด ทำให้ประเพณีการบำเพ็ญกุศลโผ่วโต่ว มีความนิยมลดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศล โผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 2 (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) ในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับดนตรีและพิธีกรรมในพุทธศาสนานิกายมหายาน และมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะเช่นเดียวกัน ดังนี้

1. ควรทำการศึกษาบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมของชาวจีนเชื้อสายต่างๆที่มีอยู่ในประเทศไทย

2. ควรทำการศึกษาพิธีกรรมอื่นๆ ของกลุ่มชาวจีนเชื้อสายต่างๆ ในประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา อินทรสุนานนท์. (2540). *พื้นฐานมานุษวิทยาภาควัฒนธรรม.* วิทยานิพนธ์ ศศม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จักรพงษ์ กลิ่นแก้ว. (2550). *ดนตรีประกอบพิธีกงเต็กไหหลำ: กรณีศึกษาคณะกงเต็ก ด่านเฮ่งกุน (โกกุน).* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จิตรา ก่อนันทเกียรติ. (2544). *กระจ่างใจจีน.* กรุงเทพฯ: จิตรา .

----------. (2544). *ความรู้เรื่องจีนจากผู้เฒ่า* . กรุงเทพฯ: แพรว.

ดวงใจ อมาตยกุล . (2533). *ดนตรีตะวันออก* . กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

เตือนพิศ ชัยพรหมประสิทธิ์. (2531). *สถานภาพและบทบาทของสตรีในครอบครัวจีนในสังคมไทยปัจจุบัน.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2547). *การสังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัทวีร์ สดคมขำ. (2554). *วิเคราะห์การเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับการบรรเลงกู่เจิ้งของอาจารย์กัวหยุน.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

นงเยาว์ ชาญณรงค์. (2531). *วัฒนธรรมและศาสนา.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรูมฟิลด์, ฟรีน่า. (2532). *ความเชื่อชาวจีน.* กรุงเทพฯ: วาด.

บุญเดิม พันรอบ. (2528). *สังคมวิทยา มานุษยวิทยา.* กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

ประยงค์ อนันทวงศ์. (2540). *หล่นบนโต๊ะจีน ชุดที่ 2.* กรุงเทพฯ: มติชน.

ประทีป เล้ารัตนอารีย์. (2537). *เอกสารประกอบการสอนประวัติดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปราณี วงศ์เทศ. (2534). *พิธีกรรมเกี่ยวกับความตายในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.

ปัญญา รุ่งเรือง. (2533). *ดนตรีไทยประกอบเสียง.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2548). *การศึกษาดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกงเต็กแบบฆราวาส กรณีศึกษาศีลธรรมสังคม.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พวงทิพย์ เกิดทรัพย์. (2540). *การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลงพิธีศพของชาวจีนที่วัดหัวลำโพงในกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พระชะลอ พูลขวัญ. (2540). *ศาสนพิธีกงเต๊กกับชาวไทยเชื้อสายจีนในปัจจุบัน.* กรุงเทพฯ: วิทยาลัยศาสนศึกษา.

พัชรชัย สิทธิโชค. (2551). *เพลงประกอบพิธีกรรม: กรณีศึกษาวงป้าด คณะหนองเฮี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มหาวิทยาลัยบูรพา; และสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา. (2545). *คอนเสิร์ตการกุศล เพลง 9 รัชกาล "ย้อนรอยดนตรีแผ่นดินจักรีจอมไทย".* กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

ธรรญาภรณ์ วงศ์บุญชัยนันท์. (2547). *พิธีกงเต็ก: ระบบสัญลักษณ์และระบบเครือญาติของชาวจีนแต้จิ๋วในเยาวราช.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยุพิน คล้ายมนต์. (2536). *อิทธิพลของวัฒนธรรมจีนที่มีต่อไทย.* รายงานการวิจัยสถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เรณู โกศินานนท์. (2542). *ดนตรีคือภาษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

รัศมี เอื้ออารีย์ไพศาล. (2546). *ดนตรีพิธีกงเต็กจีนแคะ กรณีศึกษาโรงเจคิ้น ซูอำ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ดนตรี). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

วัลภา บุรุษพัฒน์. (2517). *ชาวจีนในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.

ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม. (2530). *จีนในไทย" ในคนจีน 200 ปี ภายใต้พระบรมโพธิ์สมภาร ภาค 2 เส้นทางเศรษฐกิจ.* กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.

สุกรี เจริญสุข. (2538). *จะฟังดนตรีอย่างไรให้ไพเราะ.* กรุงเทพฯ: Dr.Sax.

สุพัตรา วิไลลักษณ์. (2548). *การศึกษาดนตรีที่ใช้ประกอบพิธีกงเต็กแบบฆราวาส กรณีศึกษาศีลธรรมสาคม.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2524). *ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้สงขลา.* สงขลา: สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สิริรัตน์ ประพัฒน์ทอง. (2535). *การศึกษาเครื่องดนตรีจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีที่พบในประเทศไทยก่อนพุทธศตวรรษที่ 10.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. (2543, พฤษภาคม-สิงหาคม). พิธีกงเต็กจีนไหหลำในสังคมไทย. *เอเชียปริทัศน์.* 21: 2.

เสถียร โกเศศ. (2539). *ประเพณีเนื่องในการตาย.* กรุงเทพฯ: ศยามล.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทสวดมนต์ทำวัตรเช้าและเย็น

ภาพประกอบปกหน้าหลังบทสวดมนต์ทำวัตรเช้าและเย็น

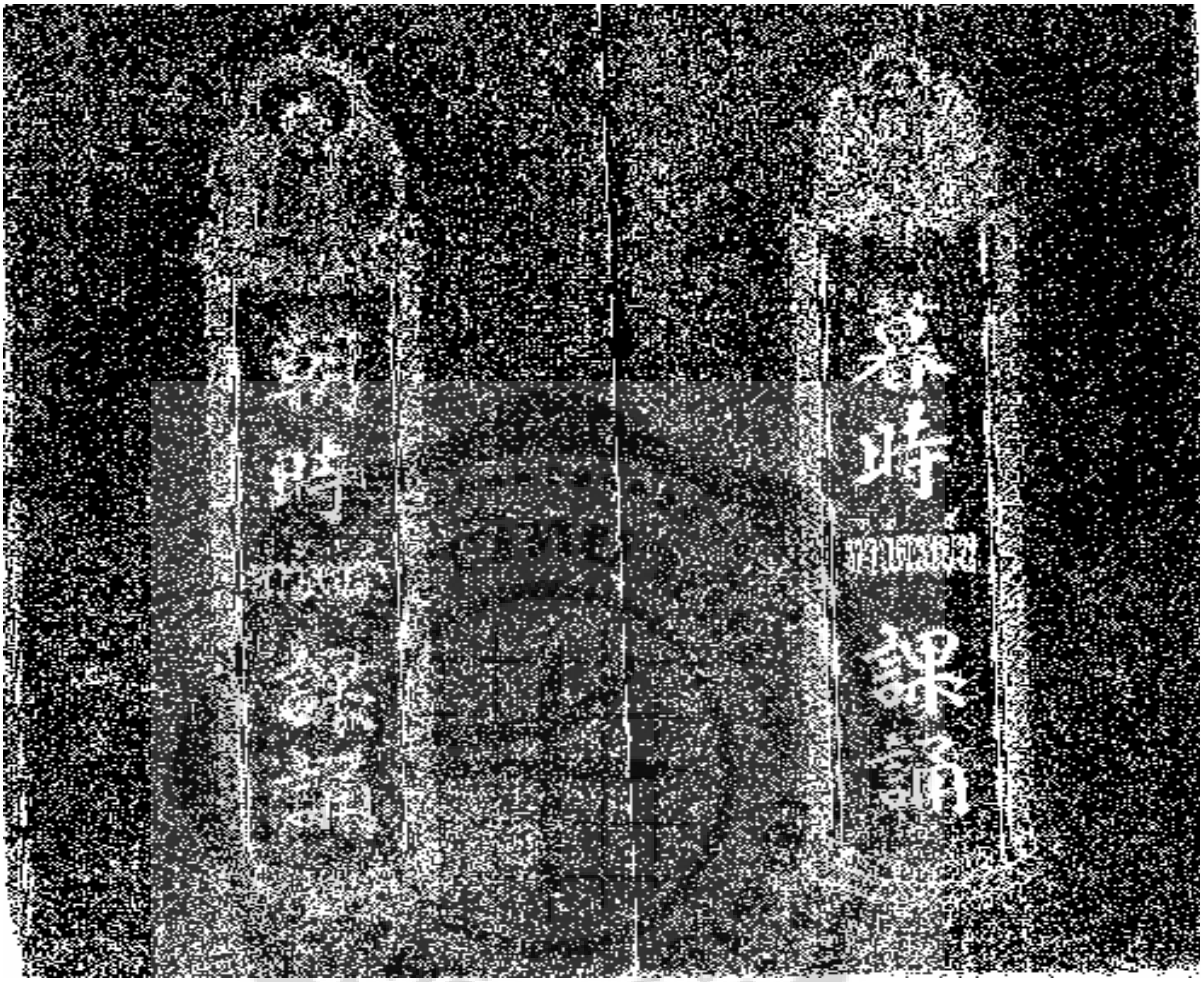

บทสวดทำวัตรเช้า

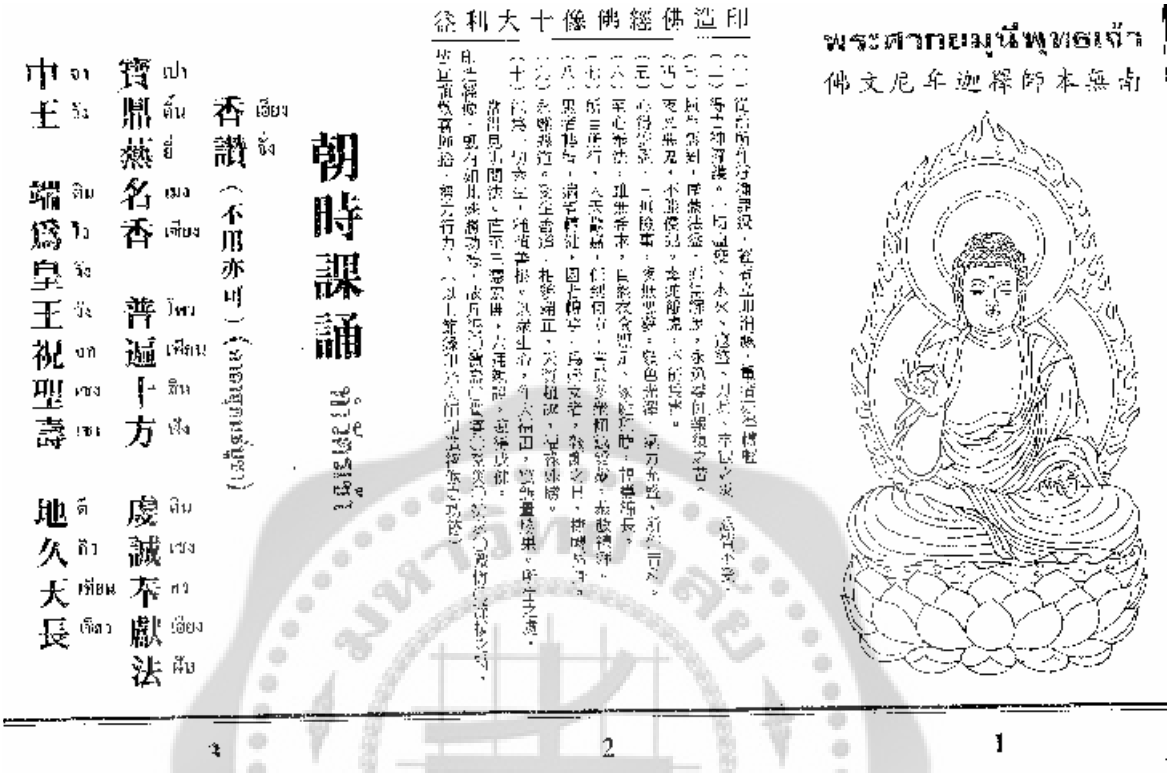

พระสากยมุนีพุทธเจ้า
佛文尼牟迦釋師本無南

朝時課誦

香讚（不用亦可）

香讚（เอียง ดัง）

寶鼎燕名香 普遍十方 虔誠奉獻法
เปา ดิ่น อี เมง เฮียง ไพ เพียบ ติ้น ฟัง เกี้ยน เชง ทา เอียง ถึ้น

中王 端爲皇王祝聖壽 地久天長
จง วัง ตวน วุ่ย หวง วัง จู่ เซ่ง ตี ก๋า เที่ยน เฉิ่ง

印造佛經佛像十大利益

1 2 3

端爲皇王祝聖壽　地久天長

南無雲來集菩薩摩訶薩（三稱）
(3 จบ)

香讚（Incense Praise）

香雲瀰布。聖德昭彰。菩提心廣莫能量。

觸處放毫光。爲瑞爲祥。仰啓法中王。

南無香雲蓋菩薩摩訶薩（三稱）
(3 จบ)

（大佛頂首楞嚴神咒）
(Śūraṅgama-mantra)

南無楞嚴會上佛菩薩（三稱）
(3 จบ)

妙湛總持不動尊　首楞嚴王世希有

銷我億劫顚倒想　不歷僧祇獲法身

願今得果成寶王　還度如是恆沙衆

將此深心奉塵刹　是則名爲報佛恩

伏請世尊爲證明　五濁惡世誓先入

如一衆生未成佛　終不於此取泥洹

大雄大力大慈悲　希更審除微細惑

令我早登無上覺　於十方界坐道場

舜若多性可銷亡　爍迦羅心無動轉

南無常住十方佛。南無常住十方法

南無常住十方僧　南無釋迦牟尼佛

南無佛頂首楞嚴　南無觀世音菩薩

南無金剛藏菩薩

爾時世尊。從肉髻中。涌百寶光。光中涌出。千葉寶蓮。有化如來。坐寶花中。頂放十道。百寶

光明。一 光明。皆遍示現。十恆河沙。金剛密
跡。擎山持杵。遍虛空界。大衆仰觀。畏愛兼抱。
求佛哀祐。一心聽佛。無見頂相。放光如來。宣
說神咒。

10

（第二會）

南無薩怛他。蘇伽多耶。阿囉訶帝。三藐三菩
陀寫 薩怛他。佛陀俱胝瑟尼鈐 南無薩
婆。勃陀勃地。薩哆鞞弊 南無薩多南。三藐

11

二菩陀。俱知喃 娑舍囉。婆迦僧伽喃 南
無盧雞阿羅漢哆喃 南無蘇盧多波那喃。
南無婆羯唎陀伽彌喃 南無盧雞三藐伽
哆喃 三藐伽波囉。底波多耶喃 南無提

12

摩訶。三慕陀囉 南無悉羯唎多耶 南無
婆伽婆帝 摩訶迦囉耶 地唎殿剌那伽
囉 毗陀囉。波拏迦囉耶 阿地日帝 丁

13

耶 南無婆伽婆帝 弗囉野拏耶 槃遮
伽婆帝 盧陀囉耶 烏摩殿帝 婆醯夜
無跋囉訶摩尼 南無因陀囉耶 南無婆
被 舍波奴揭囉訶婆訶婆囉。摩他喃 南
無悉陀耶。毗地耶。陀囉離瑟
婆離瑟被 南無悉陀耶。毗地耶。陀囉離瑟

14

摩舍那。泥婆悉泥 摩怛唎伽拏 南無悉
羯唎多耶 南無婆伽婆帝 多他伽跢俱
囉耶 南無般頭摩。俱囉耶 南無跋闍囉。
俱囉耶 南無摩尼俱囉耶
南無伽闍俱

15

曜耶 南無婆伽婆帝 帝囉茶輸曜西那
波曜訶曜拏曜闍耶 路他伽多那 南
無婆伽婆帝 南無阿薩多婆耶 路他伽
多耶 阿曜訶帝 三藐三菩陀耶 南無

16

婆伽婆帝 阿竭鞞耶 路他伽多耶 阿
曜訶帝 三藐三菩陀耶 南無婆伽婆帝
三補 路他伽多耶 南無婆伽婆帝 三
藐三菩陀耶 南無婆伽婆帝

17

師慈多 薩憐揵曜剌闍耶 路他伽多耶
阿曜訶帝 三藐三菩陀耶 南無婆伽婆
帝 舍雞野母那曳 路他伽多耶 阿曜

18

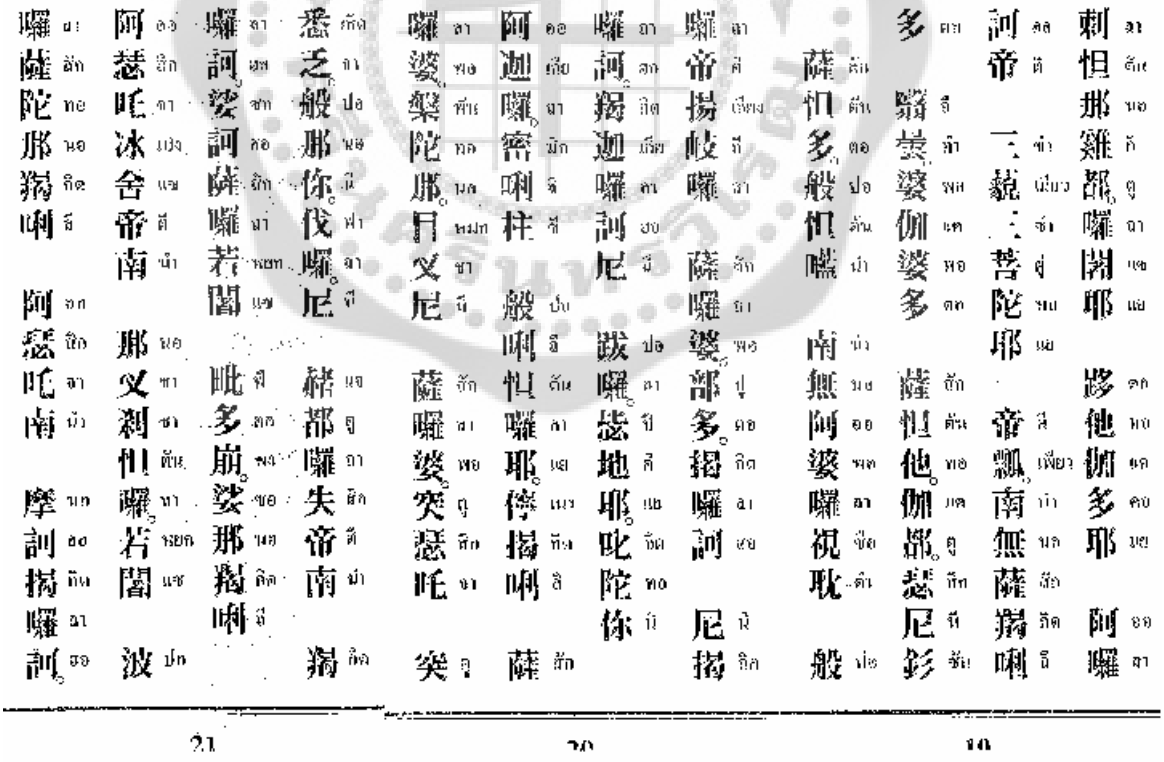

刺怛那雞部曜闍耶 路他伽多耶 阿曜
訶帝 三藐三菩陀耶 帝瓢 南無薩婆
多 毘婆尸 南無阿婆曜祇耽 般怛
薩怛多般怛嚂

19

曜訶揭迦曜訶尼 跋曜慈地耶 叱陀你
曜帝揚岐曜 薩曜婆部多揭曜訶尼揭
曜婆槃陀那 目叉尼 薩曜婆突悉吒
阿迦曜密唎柱 般唎怛曜耶 停揭唎 薩

20

悉乏般那你伐曜尼 赭部曜失帝南 揭
曜訶婆訶薩曜若闍 毗多崩婆那揭唎
阿慈吒冰舍帝南 那叉剎怛曜若闍 波
曜薩陀那揭唎 阿慈吒南 摩訶揭曜訶

21

若闍毗多 薩婆舍都嘘你
婆囉若闍 呼盧突悉乏 難遮那舍尼 毖
沙舍悉怛囉 阿吉尼烏陀迦囉若闍 阿
般囉祝多其囉 摩訶般囉戰持 摩訶曇
多 摩訶帝闍 摩訶祝多闍婆囉
跋囉磐陀囉婆悉你 阿咧耶多囉 毗咧
俱知 菩婆毗闍耶 跋闍囉摩禮底 毗
舍囉遮 扇多舍鞞提婆 祖祝多 蘇摩嘘
摩囉制婆般囉質多 跋闍囉揭持 毗
舍嘘多 勃騰罔迦 跋闍囉制喝那阿遮
阿般囉 跋閣囉商揭囉制婆 跋闍囉俱

22 23 24

摩咧 俱藍陁咧 跋闍囉喝薩多遮 毗
地耶乾遮那摩咧迦 嘘蘇母婆羯囉多那
鞞嘘遮那俱咧耶 夜囉菟悉尼彭 毗
折藍婆摩尼遮 跋闍囉迦那迦波囉婆
嘘闍那 跋闍囉頓稚遮 稅多遮迦摩囉
刹奢尸波囉婆 翳帝夷帝 母陀囉羯
拏 婆鞞囉懺 掘梵都 印兔那麼麼寫
烏併 咧悉揭拏 般剌舍悉多 薩怛他
伽都慧尼彭 虎併 都盧雍 鵬婆那
虎併 都盧雍 悉吠婆那 虎併 都盧
雍 波囉慧地耶 三般文拏羯囉 虎併

25 26 27

(第一會)

都盧雍　薩婆藥叉喝囉剎婆　揭囉訶若
闍　毗騰崩薩那羯囉　虎阡　都盧雍
者都囉　尸底南　揭囉訶婆訶薩囉南　毗
騰崩薩那囉　虎阡　都盧雍　囉叉
婆
伽梵　薩但他伽都瑟尼鈔　波囉點闍吉
唎　摩訶婆訶薩囉　勃樹婆訶薩囉　室唎
沙　俱知婆訶薩波帝嚩　阿弊提祝婆唎
多　吒吒毘迦　摩訶跋闍囉陁囉　帝唎
苦婆那　曼荼囉　烏阡　娑悉帝薄婆那
摩摩　印兔那摩摩寫
（第二會）
囉闍婆夜　主囉跋夜　阿祇尼婆夜　烏

陀迦婆夜　毗沙婆夜　舍薩多囉婆夜
婆囉斫羯囉婆夜　突瑟叉婆夜　阿舍你
婆夜　阿迦囉密唎枳婆夜　陁囉尼部彌
劍波伽波陁婆夜　烏囉迦婆多婆夜　剌
闍壇茶婆夜　那伽婆夜　毗條怛婆夜
蘇波囉拏婆夜　藥叉揭囉訶　囉叉私揭
囉訶　畢唎多揭囉訶　毗舍遮揭囉訶
部多揭囉訶　鳩槃茶揭囉訶　補單那揭
囉訶　迦吒補單那揭囉訶　悉乾度揭囉
訶　阿攝悉摩囉揭囉訶　烏相摩陀揭囉
訶　車夜揭囉訶　醯唎婆帝揭囉訶　社
多訶唎南　揭婆訶唎南　嘘地囉訶唎南

忙娑訶唎南謎陀訶唎南摩閣訶唎
南閣多訶唎女視比多。訶唎南毗多
訶唎南婆多訶唎南阿輸遮訶唎女
質多訶唎女帝釤薩鞞釤薩婆揭囉訶
南毗陀耶閉。瞋陀夜彌雞囉夜彌波
唎跋囉者迦。訖唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌
瞋陀夜彌雞囉夜彌茶演尼。訖唎擔毗陀夜閉。
雞囉夜彌摩訶般輸般怛夜
嚧陀囉訖唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌
雞囉夜彌那囉夜拏。訖唎擔毗陀夜閉。
瞋陀夜彌雞囉夜彌怛埵伽。嚧茶西。訖
唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌雞囉夜彌

摩訶迦囉。摩怛唎伽拏。訖唎擔毗陀夜閉。
瞋陀夜彌雞囉夜彌遮波唎迦。訖唎擔
毗陀夜閉。瞋陀夜彌雞囉夜彌闍夜
羯囉。摩度羯囉薩婆囉他娑達那。訖唎擔
毗陀夜閉。瞋陀夜彌雞囉夜彌赭咄
囉婆呿你。訖唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌
雞囉夜彌毗唎羊。訖唎知雞陀雞沙囉。
伽拏般帝索醯夜。訖唎擔毗陀夜閉。瞋
陀夜彌雞囉夜彌那揭那。舍囉婆拏。訖
唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌雞囉夜彌
阿羅漢。訖唎擔毗陀夜閉。瞋陀夜彌雞
囉夜彌毗多囉伽。訖唎擔毗陀夜閉。瞋

陀夜彌 雞囉夜彌 跋闍囉波你 具醯
夜具醯夜 迦地般帝 訖唎擔 毗陀夜開
嘱陀夜彌 雞囉夜彌 囉汚罔 婆伽梵
印兔那摩麼寫

（第四會）

婆伽梵 薩但多般怛囉 南無粹都帝
阿悉多那囉剌迦 波囉婆悉普吒 毗迦
薩怛多鉢帝唎 什佛囉什佛囉 陀囉陀
囉頻陀囉頻陀囉 嚩陁嚩陁 虎伴虎
伴 泮吒 泮吒泮吒泮吒泮吒 娑訶
醯醯泮 阿牟迦耶泮 阿波囉提訶多泮
婆囉波囉陀泮 阿素囉毗陀囉波迦泮

40 41 42

薩婆提鞞弊泮 薩婆那伽弊泮 薩婆藥
叉弊泮 薩婆乾闥婆弊泮 薩婆補丹那
弊泮 迦吒補丹那弊泮 薩婆突狼枳帝
弊泮 薩婆突澀比犁訖瑟帝弊泮 薩婆
什婆利弊泮 薩婆阿播悉麼睥弊泮 薩
婆舍囉婆拏弊泮 薩婆地帝雞弊泮 薩
婆怛摩陀繼弊泮 薩婆毗陀耶囉誓遮唎
弊泮 閻夜揭囉摩度揭囉 薩婆囉他婆
陀雞弊泮 毗地夜遮唎弊泮 者都囉縛
喜你弊泮 跋闍囉俱摩唎 毗陁夜囉誓
弊泮 摩訶波囉丁羊父喜唎弊泮 跋闍
囉商羯囉夜 波囉丈者囉闍耶泮 摩訶

43 44 45

迦囉耶　摩訶末怛唎迦拏　南無婆揭唎
多夜泮　慈悉拏婢曳泮　勃囉訶牟尼曳
泮　阿耆尼曳泮　摩訶羯唎曳泮　羯囉
楨遲曳泮　蔑怛唎曳泮　嘮怛唎曳泮
遮文荼曳泮　羯邏囉怛唎曳泮　迦般唎
曳泮　阿地目質多迦尸摩舍那　婆私侏
泮　演吉質　薩埵婆寫　麼麼印兔那
麼麼寫

（第五會）

突悉吒質多　阿末怛唎質多　烏闍訶囉
伽婆訶囉　嚧地囉訶囉　婆婆訶囉　摩
闍訶囉　闍多訶囉　視慈多訶囉　跋路

夜訶囉　乾陀訶囉　奄史波訶囉　顛囉
訶囉　婆寫訶囉　般波質多　突悉吒質
多　嘮陀囉質多　藥叉揭囉訶　囉刹娑
揭囉訶　毗舍遮揭囉訶
揭囉訶　閉囉多揭囉訶　悉乾陀
部多揭囉訶　鳩槃荼揭囉訶
揭囉訶　烏怛摩陀揭囉訶　車夜揭囉訶
阿播薩摩囉揭囉訶　宅袪革荼喝尼揭
囉訶　唎佛帝揭囉訶　闍彌迦揭囉訶
舍俱尼揭囉訶　嬉陁囉難地迦揭囉訶
阿盧婆揭囉訶　乾度波尼揭囉訶　什伐
囉埵迦醯迦　墜帝藥迦　怛囉帝藥迦
者突吒迦　尼提什伐囉　慈鉾摩什伐囉

薄底迦 鼻底迦 室嚕悉密迦 婆伽般
帝迦 薩婆什伐囉 室嚧吉帝 末陀鞞
達嚧制劍 阿綺嚧鉗 目佉嚧鉗 羯唎
突嚧鉗 揭囉訶揭藍 羯拏輸藍 憚多
輸藍 迄唎夜輸藍 末麼輸藍 跋唎宰
婆輸藍 悉栗瑟吒輸藍 烏陀囉輸藍
羯知輸藍 跋悉帝輸藍 鄔嚧輸藍 常
伽輸藍 唅悉多輸藍 跋陀輸藍 娑房
盍伽般囉 丈伽輸藍 部多悉哆茶 耆
尼什婆囉 陀突嚧迦 建咄嚧吉知 婆路多
毗薩般嚧訶凌伽 輸沙怛囉 娑那羯
囉 毗沙喻迦 阿吾尼烏陀迦 末囉鞞

地 阿迦囉密唎毗恒歟部迦 建踏囉
栗刺吒 悉唎瑟賀迦 薩婆那俱囉 肆
引伽弊捐囉唎藥叉恒囉嚩 末囉祝 帝
鉢娑鞞鉢 悉怛多 鉢怛囉 摩訶跋闍嚧
孫尼鉢 摩訶般賴丈耆藍 夜波突陀舍
喻闍那 辮怛囉拏 毗陀耶 槃曇迦嚧彌
帝殊 槃曇迦嚧彌 般囉毗陀 槃曇迦嚧
彌哆姪他 唵 阿那囉 毗舍提 鞞
囉跋闍囉陀唎 槃陀槃陀你 跋闍囉 謗
尼泮 虎許都嚧藝泮 莎婆訶
大悲咒 (千手千眼觀世音菩薩廣大圓滿無礙大悲心陀羅尼)
南無喝囉怛那哆囉夜耶 南無阿唎耶 婆盧

羯帝爍鉢囉耶菩提薩埵婆耶摩訶薩埵婆
耶摩訶迦盧尼迦耶唵薩皤囉罰曳數怛那
怛寫南無悉吉慄埵伊蒙阿唎耶婆盧吉帝
室佛囉楞馱婆南無那囉謹墀醯唎摩訶皤
哆沙咩薩婆阿他豆輸朋阿逝孕薩婆薩哆
那摩婆薩多那摩婆伽摩訶特豆怛姪他唵
薩埵薩婆薩婆摩囉摩醯摩醯唎馱孕
俱盧俱盧羯蒙度盧度盧罰闍耶帝摩訶罰
闍耶帝陀囉陀囉地唎尼室佛囉耶遮囉遮
囉麼麼罰摩囉穆帝隸伊醯伊醯室那室那
阿囉嚂佛囉舍利罰婆罰嚂佛囉舍耶呼盧

呼盧摩囉呼盧呼盧醯利婆囉婆囉悉唎悉
唎蘇嘘蘇嘘菩提夜菩提夜菩馱夜菩馱夜
彌帝利夜那囉謹墀地利慧尼那婆夜摩那
婆婆訶悉陀夜婆婆訶摩訶悉陀夜婆婆訶
悉陀喻藝室皤囉耶婆婆訶那囉謹墀婆婆
訶摩囉那囉婆婆訶悉囉僧阿穆佉耶婆婆
訶婆婆摩訶阿悉陀夜婆婆訶者吉囉阿悉
陀夜婆婆訶波陀摩羯悉陀夜婆婆訶那囉
謹墀皤伽囉耶婆婆訶摩婆利勝羯囉夜婆
婆訶南無喝囉怛那哆囉夜耶南無阿利耶
婆嘘吉帝爍皤囉夜婆婆訶唵悉殿都漫多
囉跋陀耶婆婆訶

十小咒

（如意寶輪王陀羅尼）

南無佛馱耶南無達摩耶南無僧伽耶南無

觀自在菩薩摩訶薩具大悲心者怛姪他唵

柄羯囉伐底震多末尼摩訶鉢蹬蹬嚕嚕

嚕底瑟吒篤（中梵切一作攃）囉阿羯利沙夜吽發

莎訶（此根本咒）唵鉢蹋摩震多末尼篤攃吽（此

大心咒）唵跋喇陀鉢亶謎吽（此雜心咒）

（消災吉祥神咒）

觀自在菩薩摩訶薩具大悲心者怛姪他唵

柄羯囉伐底震多末尼摩訶鉢蹬蹬嚕嚕

嚕底瑟吒篤（中梵切一作攃）囉阿羯利沙夜吽發

莎訶（此根本咒）唵鉢蹋摩震多末尼篤攃吽（此

大心咒）唵跋喇陀鉢亶謎吽（此雜心咒）

（消災吉祥神咒）

嚕怛姪他唵佉佉佉呬佉呬吽人嚕囉入

嚕囉鉢囉入嚕囉人嚕囉底瑟姹底瑟

姹瑟致哩瑟致哩娑發吒娑發吒扇底迦室

哩曳娑嚕訶

南無佛馱耶。南無達摩耶。南無僧伽耶。唵。悉
帝護嚕嚕。悉都嚕。只利波吉利娑悉達哩。布

68

嚕哩。娑嚩訶。

（二）（普提神咒）(Bodhi Mantra)

稽首皈依蘇悉帝　頭面頂禮七俱胝
我今稱讚大準提　惟願慈悲垂加護

69

南無颯哆喃。三藐三菩陀。俱胝喃。怛姪他。唵。
折戾主戾準提娑婆訶。

（五）（消災吉祥神咒）(Aparajita Dharani)

70

（一）（功德寶山神咒）(Punyanidhi Mantra)

南無佛馱耶。南無達摩耶。南無僧伽耶。唵。悉
帝護嚕嚕。悉都嚕。只利波吉利娑悉達哩。布

68

嚕哩。娑嚩訶。

（二）（普提神咒）(Bodhi Mantra)

稽首皈依蘇悉帝　頭面頂禮七俱胝
我今稱讚大準提　惟願慈悲垂加護

69

南無颯哆喃。三藐三菩陀。俱胝喃。怛姪他。唵。
折戾主戾準提娑婆訶。

（五）（消災吉祥神咒）(Aparajita Dharani)

70

曷瓦帝。阿巴曬密耆。阿優哩阿納
執咨。臘左曬宰也。怛塔哿達也。阿
藥三不達也。怛你也塔。唵。薩哩巴
帆哩述咨達曬馬帝。翳翳捨。桑馬
巴瓦。比述帝。馬陽捺也。帆哩瓦哩

71

（六）（藥師琉璃光如來咒）(Bhaisajyaguru Mantra)

伐帝。鞞殺社。窶嚕薛琉璃。鉢喇婆。

72

吸囉閻也。怛他揭多也。阿囉喝帝。三藐三勃
陀耶。怛姪他。唵。鞞殺逝。鞞殺逝。鞞殺社。三沒
揭帝莎訶。

七
（觀音靈感真言）

一八一
（七佛滅罪真言）

唵。嚩呢叭彌吽。麻曷倪牙納。積都特巴。達積
特些納。微達哩葛。薩而韓而塔。卞哩悉塔葛。
納補囉納。納卜哩。丟忒班納。唆麻囉吉。說囉
耶莎訶。

帝。毗黎你帝摩。訶伽帝。貞陵乾帝。莎婆訶。
離婆離婆帝。求訶求訶帝。陀羅尼帝。尼訶囉

75 74 73

一九一
（往生淨土神咒）

南無阿彌多婆夜。哆他伽多夜。哆地夜他。阿
彌利。都婆毗。阿彌利哆。悉耽婆毗。阿彌唎哆。
毗迦蘭帝。阿彌唎哆。毗迦蘭多。伽彌膩。伽伽

十一
（大吉祥天女咒）

南無佛陀。南無達摩。南無僧伽。南無室利。摩
訶提鼻耶。怛你也他。波利富樓那。遮利三曼
陀。達舍尼。摩訶毗訶羅伽帝。三曼陀。毗尼伽
帝。摩訶迦利野。波禰。波囉波禰。薩利嚩栗他。
三曼陀。修缽型帝。富隸那。阿利那。達摩帝。摩
訶毘鼓畢帝。摩訶彌勒帝。婁醯帝。祖醯帝。醯帝

78 77 76

羅僧祇醯帝。三藐陀。阿他阿毚婆羅尼。

心經

般若波羅密多心經。

觀自在菩薩行深般若波羅密多時。照見五蘊皆空。度一切苦厄。舍利子。色不異空。空不異色。色即是空。空即是色。受想行識。亦復如是。舍利子。是諸法空相。不生不滅。不垢不淨。不增不滅。是故空中無色。無受想行識。無眼耳鼻舌身意。無色聲香味觸法。無眼界乃至無意識界。無無明。亦無無明盡。乃至無老死。亦無老死盡。無苦集滅道。無智亦無得。以無所得故。菩提薩埵。依般若波羅密多故。心無

罣礙。無罣礙故。無有恐怖。遠離顛倒夢想。究竟涅槃。三世諸佛。依般若波羅密多故。得阿耨多羅三藐三菩提。故知般若波羅密多。是大神咒。是大明咒。是無上咒。是無等等咒。能除一切苦。眞實不虛。故說般若波羅密多咒。即說咒曰。揭諦揭諦。波羅揭諦。波羅僧揭諦。菩提薩婆訶。摩訶般若波羅密多。(三稱)

「讚佛偈」(สรรเสริญพระพุทธคุณ)

上來現前清淨衆。諷誦楞嚴諸品咒。回向三寶衆龍天

守護伽藍諸聖衆
三塗八難俱離苦
四恩三有盡令滅
國界安寧兵革息
風調雨順民安樂
大衆熏修希勝進
十地頓超無難事
由門清淨絶非虞
大千禪天(Brahmaloka)二十諸天
天上天下無如佛
十方世界亦無比
檀信歸依增福慧
南無佛陀南無達摩南無僧伽南無室利摩
訶提鼻耶怛你也他波利富樓那遮利曼
陀達舍尼摩訶毗訶羅伽帝三曼陀毗尼伽
無能說盡佛功德
南無釋迦牟尼佛(三稱)(3 จบ)
南無婆世界三界導師四生慈父
天教主千百億化身本師
虛空可量
大海中水可飲盡
剎塵心念可數知
切有如佛者
無有如佛

帝摩訶迦利野波禰波囉波禰薩利嚩栗他
三曼陀修跋捺帝富隸那阿利那達摩帝摩
訶毗鼓畢帝摩訶嚩勒帝裴韈祇僧帝醯帝
羅僧祇醯帝三曼陀阿他阿菟婆羅尼。

（韋馱讚）

南無一洲感應護法韋馱尊天菩薩（三稱）（三拍）

韋馱天將。菩薩化身。擁護佛法。誓弘深。
寶杵鐶鏖甲。功德難倫。祈禱副群心。

南無普眼菩薩摩訶薩摩訶般若波羅蜜。
南無釋迦牟尼佛
南無文殊師利菩薩
南無普賢菩薩

南無觀世音菩薩

十大願（ทศมหาปณิธาน）

一者禮敬諸佛。二者稱讚如來
三者廣修供養。四者懺悔業障
五者隨喜功德。六者請轉法輪
七者請佛住世。八者常隨佛學
九者恆順衆生。十者普皆回向
十方三世一切佛。一切菩薩摩訶薩
摩訶般若波羅蜜

四生九有。同登華藏玄門
八難三途。共入毗盧性海

三皈依（ไตรสรณคมน์）

白 ขอ
皈依佛 ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า
當願衆生 ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย
體解大道 เข้าใจในมหาปรัชญาปารมิตา
發無上心 ให้เกิดจิตใจอันสูงสุด

白 ขอ
皈依法 ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม
當願衆生 ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย
深入經藏 เข้าถึงพระไตรปิฎก
智慧如海 มีปัญญาดุจมหาสมุทร

白 ขอ
皈依僧 ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์
當願衆生 ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย
統理大衆 ปกครองหมู่คณะ
一切無礙 ไม่มีสิ่งขัดข้อง
和南聖衆 ขอนบนอบต่อพระสงฆ์

供佛儀規

香 เครื่องหอม
發願 ตั้งจิตอธิษฐาน

香雲彌布 聖德昭彰 菩提心廣莫能量
觸處放毫無 爲瑞爲祥 仰啓法中王

南無香雲蓋菩薩摩訶薩

南無大悲觀世音菩薩（三稱）

大悲咒（十小咒、心經）

摩訶般若波羅蜜多（三稱） ขอถวาย

香讚 สรรเสริญเครื่องหอม

香纏燕爐 เครื่องหอมล้อมรอบเตาไฟ
焚寶鼎中 เผาในกระถางทองคำ
栴檀沉乳眞堪供 จันทน์กฤษณาและกำยานล้วนควรบูชา
香煙繚繞蓮花勁 ควันหอมลอยวนเป็นดอกบัว
諸佛菩薩下大宮 พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ลงมาในวิมานใหญ่
台山羅漢 พระอรหันต์บนเขาไท้ซัว
納受人間供養

南無常住十方佛 南無常住十方法 南無常住十方僧 南無本師釋迦牟尼佛

南無極樂世界阿彌陀佛 南無當來下生彌勒尊佛 南無消災延壽藥師佛 南無大智文殊師利菩薩 南無大行普賢菩薩

南無大悲觀世音菩薩 南無大勢至菩薩

南無護法諸天菩薩　南無伽藍聖衆菩薩

南無歷代祖師菩薩（三遍）

（三）變食真言三遍

曩謨薩縛怛他誐多縛嚕枳帝唵三跋囉三

跋囉吽

（五）甘露水真言二遍

曩謨蘇嚕婆耶怛他誐多耶怛姪他唵蘇嚕

蘇嚕紵囉蘇嚕紵婆婆訶

此食色香味上供十方佛中奉諸賢聖下及

六道品等施無差別隨願皆飽滿令今施者

得無量波羅密三德六味供佛羽僧法界有

情普同供養

（五）普供養真言三遍

唵誐誐曩三婆縛伐日囉斛

（六）唱誦

天廚妙供　禪悅酥酡　戶唵蘇嚕薩哩縛

怛他阿誐多　怛你也他　蘇嚕婆嚩訶

南無禪悅藏菩薩摩訶薩（三稱）

上供已訖　當願衆生

所作皆辦　俱諸護法

願消三障諸煩惱　願得智慧證明了

普願罪障悉消除　世世常行菩薩道

願以此功德　普及於一切

我等與衆生　皆共成佛道

พระนางโพธิสัตว์

南無護法韋馱菩薩

จัดพิมพ์โดย เอ็ม. เอส. 91 การพิมพ์
โทร. 02-2045317,02-2047353

觀音齋期表

正月初八日　二月初七日　二月初九日
三月初三日　三月初六日　三月十三日　四月廿二日
五月初三日　五月十七日　六月十六日　六月十八日
六月十九日　六月廿三日　七月十三日　八月十八日
九月十九日　九月廿三日　十月初二日　十一月十九
十二月廿四　十二月廿五

每逢朔望閏月同前

土春日期表（準提地藏齋期同）

每月　初一日　初八日　十四日　十五日　十八日
廿三日　廿四日　廿八日　廿九日　三十日
月小改二十七、二十八、二十九、

六齋日期表

每月　初八日　十四日　十五日
廿三日　廿九日　三十日
月小改廿八、廿九、

三齋月　正月　五月　九月

佛曆二五四七年甲申歲夏月吉日刊

祝願：出資印贈以及虔誠誦持者

◎壽增福永、子孝孫賢、生意興隆、財源廣進◎

◎男添百福、女納千祥、一年四季、合眾平安◎

◎並祝：猴快樂。諸事大吉大昌◎

普為出資及讀誦受持者：

迴向偈

願以此功德　消除宿現業
增長智福慧　圓成勝菩提
所有刀兵劫　及與饑饉等
悉皆盡消除　一切出資者
現眷成安樂　先亡獲超昇
風雨常調順　人民悉康寧
法界諸含識　同證無上道

รายชื่อผู้ร่วมพิมพ์หนังสือมนต์
จำนวน ๕๓๓ เล่ม

บทสวดมนต์ทำวัตรเย็น

พระอมิตาพุทธเจ้า
佛陀說阿彌大經大集南

1

西方讚

讚禮西方　極樂清涼
蓮池九品華香寶
樹成行　常聞天樂鏗鏘
阿彌陀佛大放慈光
化導衆生無量
降吉祥
往西方
現前衆等歌揚
願生安養

2

暮時課誦

香讚（不用亦可）

爐香乍爇　法界蒙熏　諸佛海會悉遙聞
隨處結祥雲　誠意方殷　諸佛現全身
南無香雲蓋菩薩摩訶薩（三稱）
南無蓮池海會佛菩薩（三稱）
佛說阿彌陀經

3

如是我聞　一時佛在舍衛國祇樹給孤獨園
與大比丘僧千二百五十人俱　皆是大阿羅
漢衆所知識長老舍利弗摩訶目犍連摩訶
迦葉摩訶迦旃延摩訶俱絺羅離婆多周利
槃陀伽婆多阿難陀羅睺羅憍梵波提賓頭
盧頗羅墮迦留陀夷摩訶劫賓那薄拘羅阿
兔樓馱如是等諸大弟子並諸菩薩摩訶薩
文殊師利法王子阿逸多菩薩乾陀訶提菩

4　5　6

薩常精進菩薩與如是等諸大菩薩及釋提
桓因等無量諸天大衆俱爾時佛告長老舍
利弗從是西方過十萬億佛土有世界名曰
極樂其土有佛號阿彌陀今現在說法舍利
弗彼土何故名爲極樂其國衆生無有衆苦
但受諸樂故名極樂又舍利弗極樂國土七
重欄楯七重羅網七重行樹皆是四寶周市
圍繞是故彼國名爲極樂又舍利弗極樂國
上有七寶池八功德水充滿其中池底純以
金沙布地四邊階道金銀瑠璃玻瓈合成上
有樓閣亦以金銀瑠璃玻瓈硨磲赤珠瑪瑙
而嚴飾之池中蓮華大如車輪青色青光黃
色黃光赤色赤光白色白光微妙香潔舍利
弗極樂國土成就如是功德莊嚴又舍利弗
彼佛國土常作天樂黃金爲地晝夜六時雨
天曼陀羅華其土衆生常以清旦各以衣裓
盛衆妙華供養他方十萬億佛即以食時還
到本國飯食經行舍利弗極樂國土成就如
是功德莊嚴復次舍利弗彼國常有種種奇
妙雜色之鳥白鶴孔雀鸚鵡舍利迦陵頻伽
共命之鳥是諸衆鳥晝夜六時出和雅音其
音演暢五根五力七菩提分八聖道分如是
等法其土衆生聞是音已皆悉念佛念法念
僧舍利弗汝勿謂此鳥實是罪報所生所以

者。何彼佛國土。無三惡道。舍利弗。其佛國土。尚無惡道之名。何況有實。是諸衆鳥。皆是阿彌陀佛。欲令法音宣流。變化所作。舍利弗。彼佛國土。微風吹動。諸寶行樹。及寶羅網。出微妙音。譬如百千種樂。同時俱作。聞是音者。自然皆生念佛念法念僧之心。舍利弗。其佛國土。成就如是功德莊嚴。舍利弗。於汝意云何。彼佛何故號阿彌陀。舍利弗。彼佛光明無量。照十方國。無所障礙。是故號爲阿彌陀。又舍利弗。彼佛壽命。及其人民。無量無邊阿僧祇劫。故名阿彌陀。舍利弗。阿彌陀佛。成佛以來。於今十劫。又舍利弗。彼佛有無量無邊聲聞

弟子。皆阿羅漢。非是算數之所能知。諸菩薩衆。亦復如是。舍利弗。彼佛國土。成就如是功德莊嚴。又舍利弗。極樂國土。衆生生者。皆是阿鞞跋致。其中多有一生補處。其數甚多。非是算數所能知之。但可以無量無邊阿僧祇說。舍利弗。衆生聞者。應當發願。願生彼國。所以者何。得與如是諸上善人。俱會一處。舍利弗。不可以少善根福德因緣。得生彼國。舍利弗。若有善男子善女人。聞說阿彌陀佛。執持名號。若一日。若二日。若三日。若四日。若五日。若六日。若七日。一心不亂。其人臨命終時。阿彌陀佛。與諸聖衆。現在其前。是人終時。心不

顚倒。即得往生阿彌陀佛極樂國土。舍利弗。
我見是利故說此言。若有衆生。聞是說者。應
當發願。生彼國土。舍利弗。如我今者。讚歎阿
彌陀佛不可思議功德之利。東方亦有阿閦
鞞佛。須彌相佛。大須彌佛。須彌光佛。妙音佛。
如是等恆河沙數諸佛各於其國。出廣長舌
相遍覆三千大千世界。說誠實言。汝等衆生。
當信是稱讚不可思議功德。一切諸佛所護
念經。舍利弗。南方世界。有日月燈佛。名聞光
佛。大燄肩佛。須彌燈佛。無量精進佛。如是等
恆河沙數諸佛。各於其國。出廣長舌相。遍覆
三千大千世界。說誠實言。汝等衆生。當信是
稱讚不可思議功德。一切諸佛所護念經。
舍利弗。西方世界。有無量壽佛。無量相佛。無量
幢佛。大光佛。大明佛。寶相佛。淨光佛。如是等
恆河沙數諸佛。各於其國。出廣長舌相。遍覆
三千大千世界。說誠實言。汝等衆生。當信是
稱讚不可思議功德。一切諸佛所護念經。舍
利弗。北方世界。有燄肩佛。最勝音佛。難沮佛
日生佛。網明佛。如是等恆河沙數諸佛。各於
其國。出廣長舌相。遍覆三千大千世界。說誠
實言。汝等衆生。當信是稱讚不可思議功德。
一切諸佛所護念經。舍利弗。下方世界。有師
子佛。名聞佛。名光佛。達摩佛。法幢佛。持法佛。

如是等恆河沙數諸佛。各於其國。出廣長舌相。遍覆三千大千世界。說誠實言。汝等衆生。當信是稱讚不可思議功德。一切諸佛所護念經。舍利弗。上方世界。有梵音佛。宿王佛。香上佛。香光佛。大燄肩佛。雜色寶華嚴身佛。娑羅樹王佛。寶華德佛。見一切義佛。如須彌山佛。如是等恆河沙數諸佛。各於其國。出廣長舌相。遍覆三千大千世界。說誠實言。汝等衆生。當信是稱讚不可思議功德。一切諸佛所護念經。舍利弗。於汝意云何。何故名爲一切諸佛所護念經。舍利弗。若有善男子善女人。聞是經受持。若及聞諸佛名者。是諸善男子善女人。皆爲一切諸佛之所護念。皆得不退轉於阿耨多羅三藐三菩提。是故舍利弗。汝等皆當信受我語。及諸佛所說。舍利弗。若有人已發願。今發願。當發願。欲生阿彌陀佛國者。是諸人等。皆得不退轉於阿耨多羅三藐三菩提。於彼國土。若已生。若今生。若當生。是故舍利弗。諸善男子善女人。若有信者。應當發願。生彼國土。舍利弗。如我今者。稱讚諸佛。不可思議功德。彼諸佛等。亦稱讚我不可思議功德。而作是言。釋迦牟尼佛。能爲甚難希有之事。能於娑婆國土。五濁惡世。劫濁。見濁。煩惱濁。衆生濁。命濁中。得阿耨多羅三藐三

菩提爲諸衆生說是一切世間難信之法。舍
利弗。當知我於五濁惡世。行此難事。得阿耨
多羅三藐三菩提。爲一切世間說此難信之
法。是爲甚難。佛說此經已。舍利弗及諸比丘。
一切世間天人阿脩羅等。聞佛所說。歡喜信
受。作禮而去。

佛說阿彌陀經

拔一切業障根本得生淨土陀羅尼（三遍）（3จบ）

南無阿彌多婆夜哆他伽多夜哆地夜他。阿
彌利都婆毗。阿彌利哆。悉耽婆毗。阿彌唎哆。
毗迦蘭帝。阿彌唎哆。毗迦蘭多。伽彌膩。伽伽
那。枳多迦利。婆婆訶。

（禮佛懺悔文）

大慈大悲愍衆生　大喜大捨濟含識
相好光明以自嚴　衆等至心歸命禮
南無皈依金剛上師。
皈依佛。皈依法。皈依僧。
我今發心。不爲自求人天福報。聲聞緣覺乃
至權乘諸位菩薩。唯依最上乘發菩提心。願
與法界衆生。一時同得阿耨多羅三藐三菩

提。
南無皈依十方盡虛空界一切諸佛。
南無皈依十方盡虛空界一切尊法。
南無皈依十方盡虛空界一切賢聖。

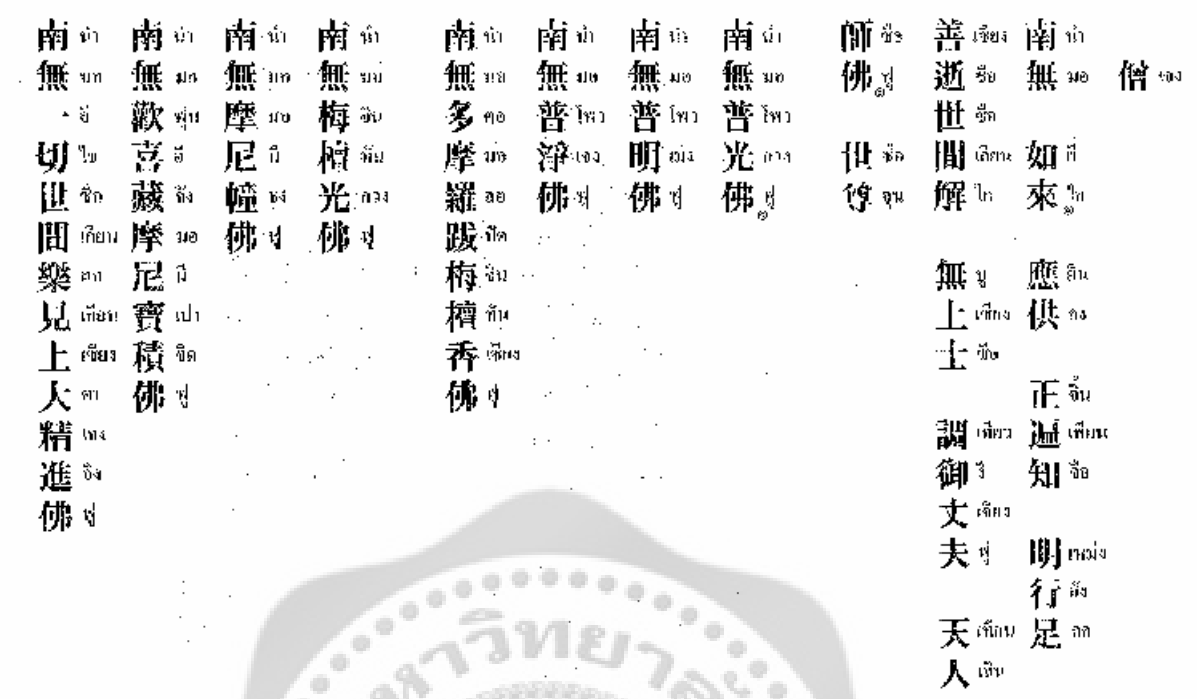
南無如來應供正遍知明行足
善逝世間解無上士調御丈夫天人
師佛世尊
南無普光佛
南無普明佛
南無普淨佛
南無多摩羅跋梅檀香佛
南無梅檀光佛
南無摩尼幢佛
南無歡喜藏摩尼寶積佛
南無一切世間樂見上大精進佛

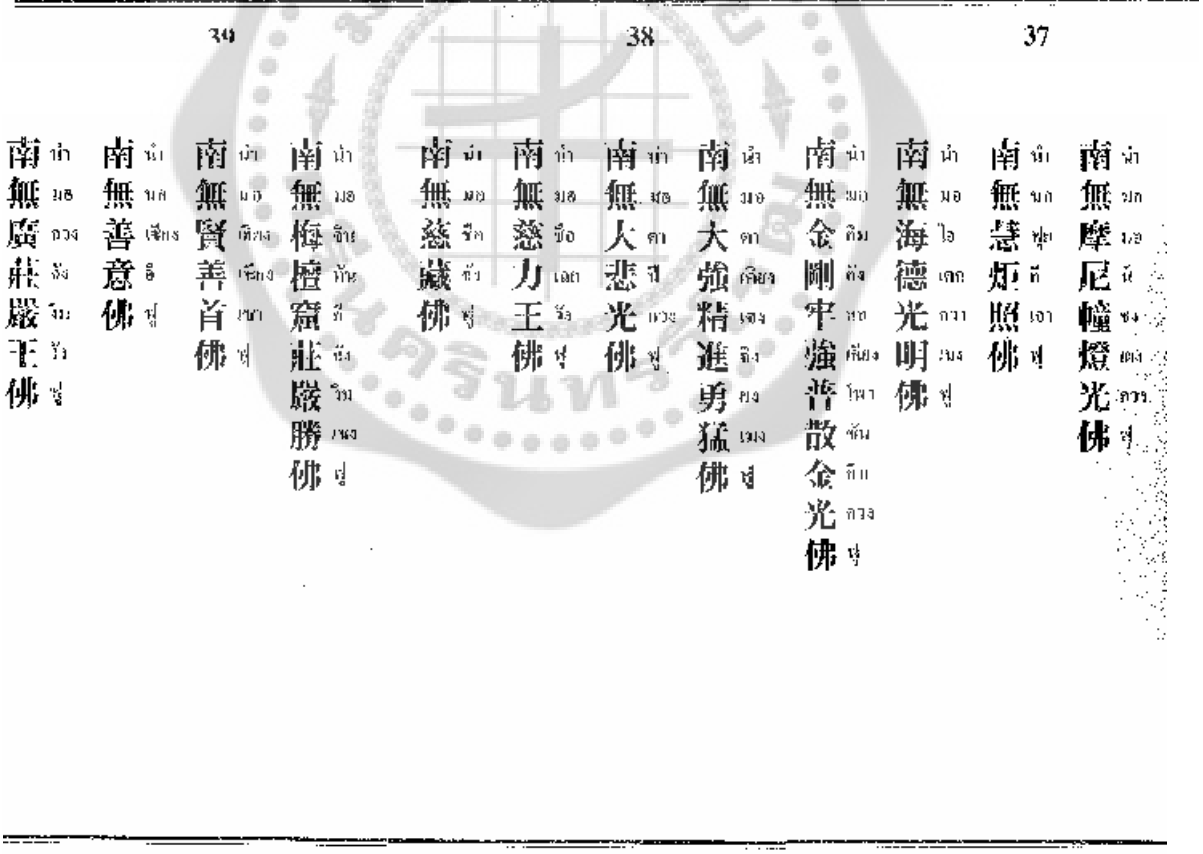
37
南無摩尼幢燈光佛
南無慧炬照佛
南無海德光明佛
南無金剛牢強普散金光佛
38
南無大強精進勇猛佛
南無大悲光佛
南無慈力王佛
南無慈藏佛
南無梅檀窟莊嚴勝佛
39
南無賢善首佛
南無善意佛
南無廣莊嚴王佛

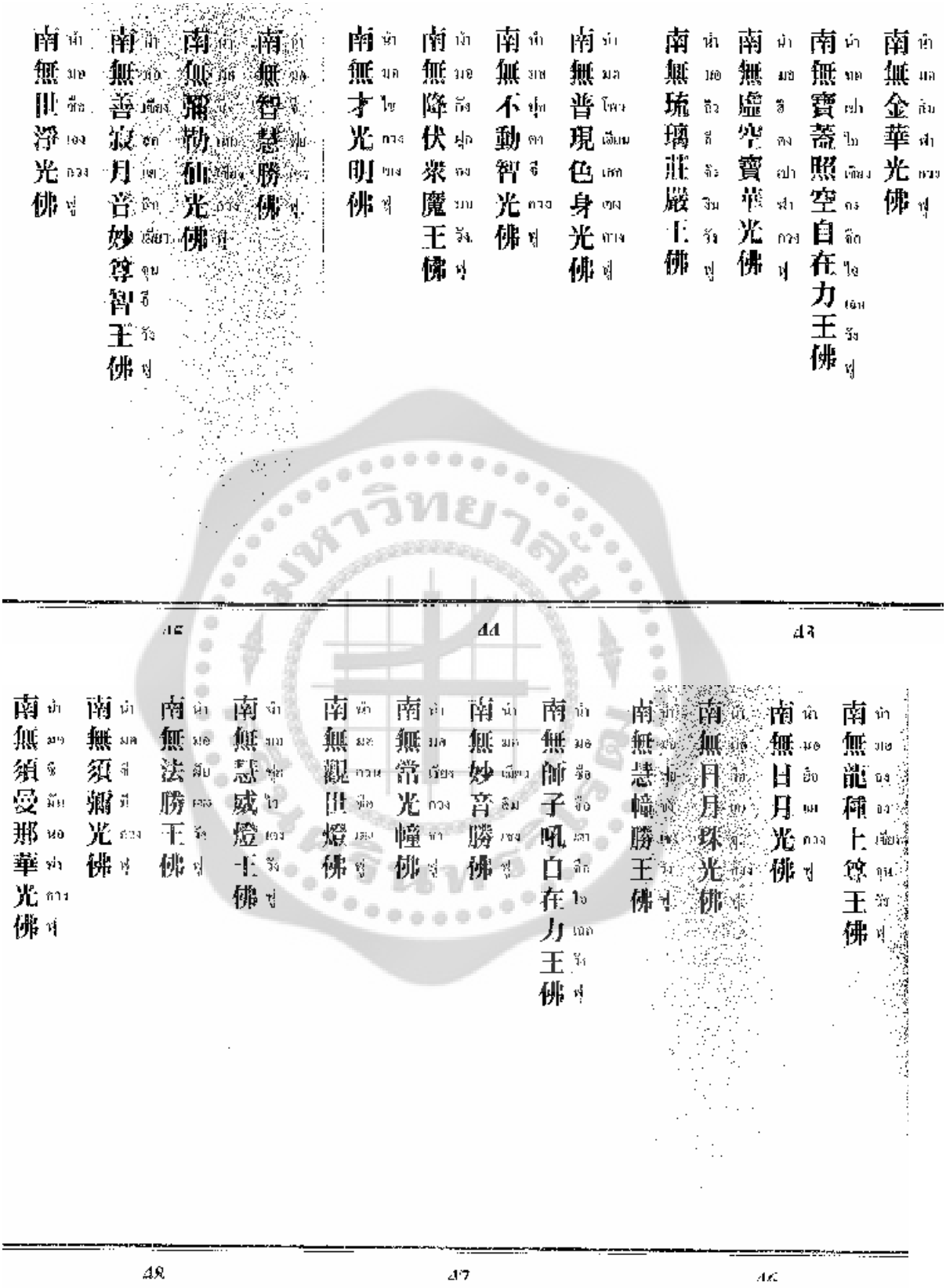
南無金華光佛
南無寶蓋照空自在力王佛
南無虛空寶華光佛
南無琉璃莊嚴王佛
南無普現色身光佛
南無不動智光佛
南無降伏衆魔王佛
南無才光明佛
南無智慧勝佛
南無無勝仙光佛
南無善寂月音妙尊智王佛
南無世淨光佛
南無龍種上尊王佛
南無日月光佛
南無日月珠光佛
南無慧幢勝王佛
南無師子吼自在力王佛
南無妙音勝佛
南無常光幢佛
南無觀世燈佛
南無慧威燈王佛
南無法勝王佛
南無須彌光佛
南無須曼那華光佛

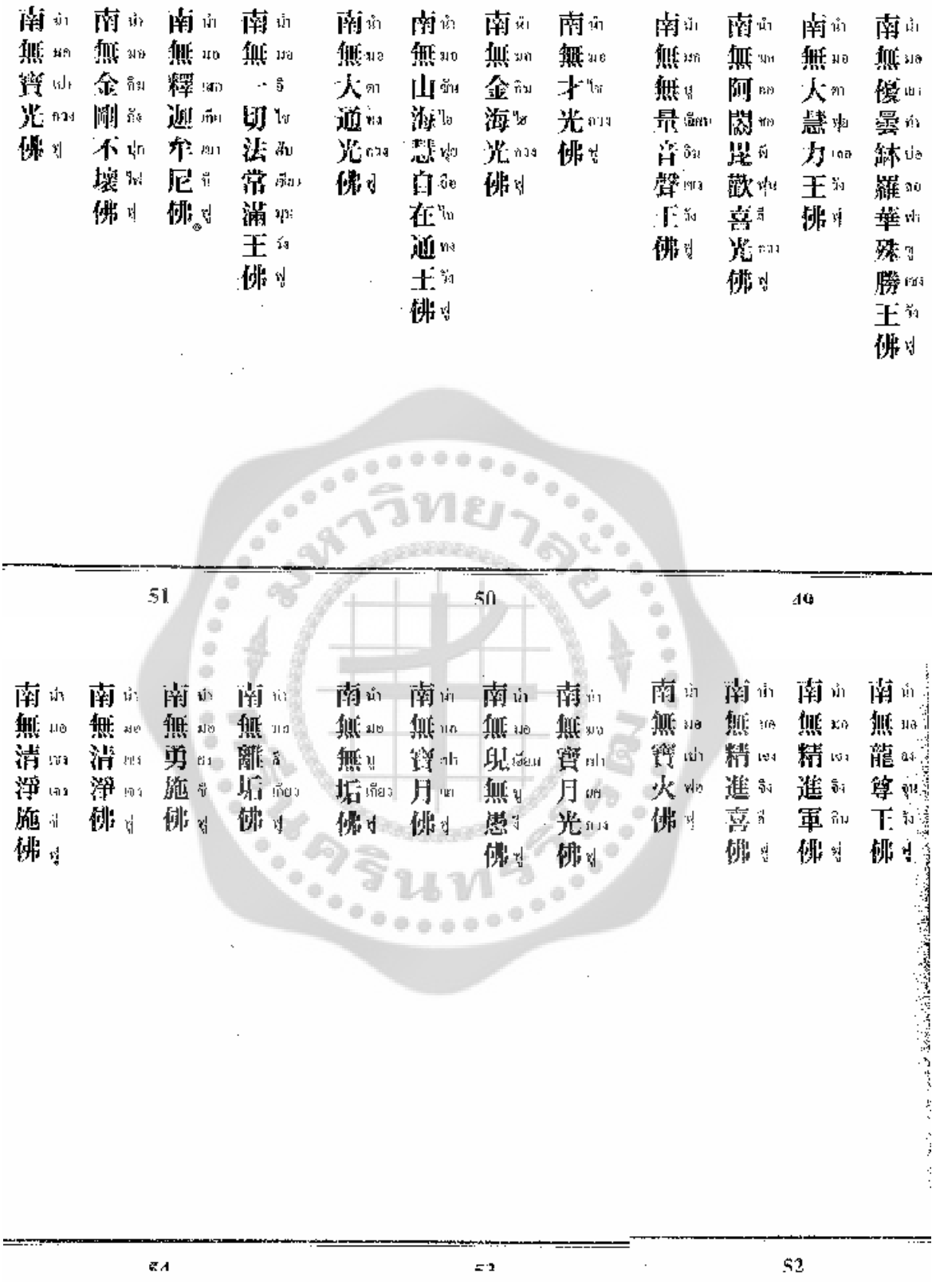
南無優曇鉢羅華殊勝王佛
南無大慧力王佛
南無阿閦毘歡喜光佛
南無無量音聲王佛
南無才光佛
南無金海光佛
南無山海慧自在通王佛
南無大通光佛
南無一切法常滿王佛
南無釋迦牟尼佛
南無金剛不壞佛
南無寶光佛
49
50
51
南無龍尊王佛
南無精進軍佛
南無精進喜佛
南無寶火佛
南無寶月光佛
南無兒無愚佛
南無寶月佛
南無無垢佛
南無離垢佛
南無勇施佛
南無清淨佛
南無清淨施佛
52
53
54

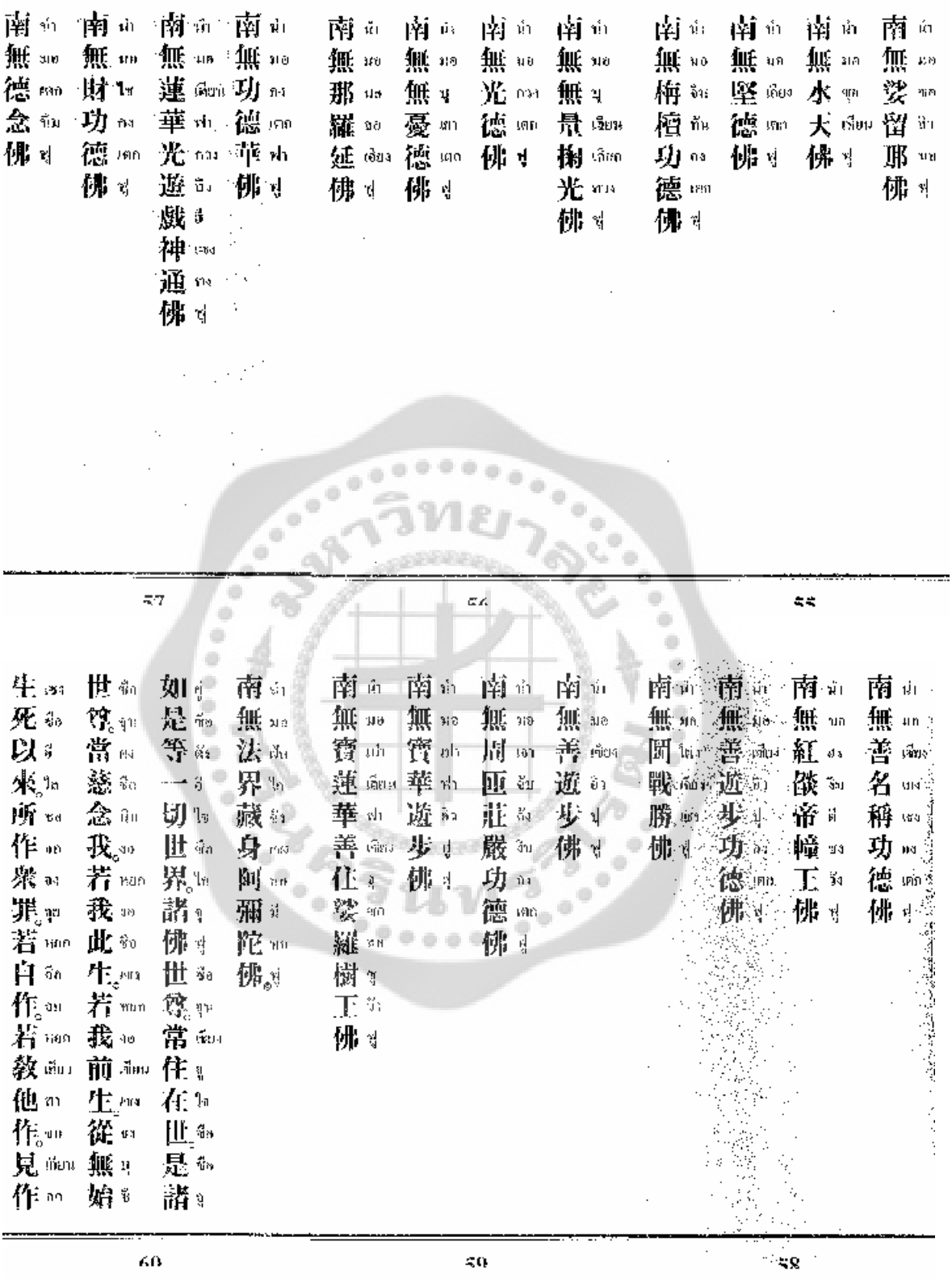

南無雲留耶佛
南無善名稱功德佛
南無水大佛
南無紅燄帝幢王佛
南無堅德佛
南無善遊步功德佛
南無梅檀功德佛
南無阿戰勝佛
南無無量掬光佛
南無善遊步佛
南無光德佛
南無周匝莊嚴功德佛
南無無憂德佛
南無寶華遊步佛
南無那羅延佛
南無寶蓮華善住娑羅樹王佛
南無功德華佛
南無法界藏身阿彌陀佛。
南無蓮華光遊戲神通佛
如是等一切世界。諸佛世尊。常住在世。是諸
南無財功德佛
世尊。當慈念我。若我此生。若我前生。從無始
南無德念佛
生死以來。所作衆罪。若自作。若教他作。見作

隨喜。若塔若僧。若四方僧。物若自取。若教他
取。見取隨喜。五無間罪。若自作。若教他作。見
作隨喜。十不善道。若自作。若教他作。見作隨
喜。所作罪障。或有覆藏。或不覆藏。應墮地獄。

61

餓鬼畜生諸餘惡趣。邊地下賤及篾戾車。如
是等處。所作罪障。今皆懺悔。今諸佛世尊。當
證知我。當憶念我。我復於諸佛世尊前。作如
是言。若我此生若我餘生。曾行布施。或守淨
戒。乃至施與畜生。一搏之食。或修淨行。所有
善根。成就衆生。所有善根。修行菩提。所有善
根。及無上智。所有善根。一切合集。校計籌量。
皆悉迴向阿耨多羅三藐三菩提。如過去未

62

來現在諸佛。所作迴向。我亦如是迴向。衆罪
皆懺悔。諸福盡隨喜。及諸佛功德。願成無上
智。去來現在佛。於衆生最勝。無量功德海。我
今皈命禮。

63

所有十方世界中。三世一切人師子。
我以清淨身語意。一切遍禮盡無餘。
普賢行願威神力。普現一切如來前。
一身復現刹塵身。一一遍禮刹塵佛。
於一塵中塵數佛。各處菩薩衆會中。
無盡法界塵亦然。深信諸佛皆充滿。
各以一切音聲海。普出無盡妙言辭。
盡於未來一切劫。讚佛甚深功德海。

64

以諸最勝妙華鬘
如是最勝莊嚴具
最勝衣服最勝香
一一皆如妙高聚

伎樂塗香及傘蓋
我以供養諸如來
末香燒香與燈燭
我悉供養諸如來

我以廣大勝解心
悉以普賢行願力
我昔所造諸惡業
從身語意之所生

深信一切三世佛
普遍供養諸如來
皆由無始貪瞋癡
一切我今皆懺悔

十方一切諸衆生
二乘有學及無學
一切如來與菩薩
所有功德皆隨喜
十方所有世間燈
最初成就菩提者
我今一切皆勸請
轉於無上妙法輪

67 68 69

諸佛若欲示涅槃
懇願久住剎塵劫
所有禮讚供養佛
隨喜懺悔諸善根
願將以此勝功德
迴向無上眞法界

我悉至誠而勸請
利樂一切諸衆生
請佛住世轉法輪
迴向衆生及佛道

性相佛法及僧伽
如是無量功德海
我今皆悉盡迴向
見惑彈諦我法等

如是一切諸業障
念念普周於法界
廣度衆生皆不退
衆生及業煩惱盡
乃至虛空世界盡
如是四法廣無邊

悉皆消滅盡無餘
乃至虛空世界盡
願今迴向亦如是

70 71 72

南無大行普賢菩薩(三稱單起立)

(蒙山施食儀)(以下俱各三稱每段以▲爲記)

▲若人欲了知三世一切佛

應觀法界性一切唯心造

▲唵 伽囉帝耶娑婆訶(破地獄眞言)

▲南無部部帝唎伽哩哆哩怛哆誐哆耶(普召稱眞言)

▲唵 三陀囉伽陀娑婆訶

▲南無大方廣佛華嚴經

▲南無常住十方佛

南無常住十方法

南無常住十方僧

73 74 75

南無本師釋迦牟尼佛

南無大悲觀世音菩薩

南無冥陽救苦地藏王菩薩

南無啓教阿難陀尊者

(一行若出位禮佛必須觀想三寶降迦觀音地藏阿難以本願力冥我等名號現佛空濟彼餓鬼離苦)

▲皈依佛 皈依法 皈依僧

皈依佛兩足尊 皈依法離欲尊 皈依

僧衆中尊

▲皈依佛竟 皈依法竟 皈依僧竟

▲所造諸惡業 皆由無始貪嗔癡

從身語意之所生 一切 皆懺悔

▲衆生無邊誓願度 煩惱無盡誓願斷

76 77 78

法門無量誓願學　佛道無上誓願成

自性衆生誓願度　自性煩惱誓願斷

自性法門誓願學　自性佛道誓願成

唵　鉢囉末鄰陀穎娑婆訶（滅定業眞言第二遍向中祝願）

唵　阿嚕勒繼娑婆訶（滅業障眞言）

唵　步步底哩伽哆哩　怛哆誐哆耶

（開咽喉眞言第三遍佛前問訊）

唵　三昧耶　薩埵鋏（三昧耶戒眞言）

▲南無薩嚩怛他誐哆　嚩嚕枳帝唵

跋囉　三跋囉吽（變食眞言）

（以左手擎食右手按食上作觀我今施此無量威德自在光明勝妙陀羅尼加持此食即此一食出無量食成遍一食非一非無量而一而無量一一出生重重無盡充塞虛空周遍法界普饒益離苦得樂）

▲南無蘇嚕婆耶　怛他誐哆耶　怛姪他　唵　蘇嚕蘇嚕　鉢囉蘇嚕　鉢囉

蘇嚕　沙婆訶（日露水眞言）

（觀想此水咒力加持清淨滿然周遍法界令諸餓鬼咽喉自開法界衆生一時皆得甘露飲食）

▲唵　鋏　鋏　鋏鋏（一字水輪眞言）

▲南無三滿哆　沒馱喃　唵　鋏（遍佈眞言）

南無多寶如來　南無寶勝如來

南無妙色身如來　南無廣博身如來

南無離怖畏如來　南無甘露王如來

南無阿彌陀如來

▲神咒加持　普施河沙衆

願皆飽滿捨慳貪　速脫幽冥生淨土

皈依三寶發菩提　究竟得成無上道
功德無邊盡未來　一切同法食

（是時行者持淨食出置生菜上分爲二分一施水族令獲人空二施毛群令獲法寂三施他方冥讖陶形悉令充足獲無生忍如無生堂置淨地上或大石山亦得不得溺於石糯糕餅之下鬼神懼怕不得食之又雲棲本不分二種甚是今姑從俗）

汝等衆　我今施汝供
此食遍十方　一切其
願以此功德　普及於一切
施食與　皆共成佛道

▲唵　穆力陵　娑婆訶（三）（施無遮食真言）

▲唵　誐誐曩（三）　三婆囉　伐日囉斛（三）（普供養真言）

般若波羅蜜多心經（一遍）

觀自在菩薩行深般若波羅蜜多時照見五

蘊皆空度一切苦厄舍利子色不異空空不
異色色即是空空即是色受想行識亦復如
是舍利子是諸法空相不生不滅不垢不淨
不增不減是故空中無色無受想行識無眼
耳鼻舌身意無色聲香味觸法無眼界乃至
無意識界無無明亦無無明盡乃至無老死
亦無老死盡無苦集滅道無智亦無得以無
所得故菩提薩埵依般若波羅蜜多故心無

罣礙無罣礙故無有恐怖遠離顛倒夢想究
竟涅槃三世諸佛依般若波羅蜜多故得阿
耨多羅三藐三菩提故知般若波羅蜜多是
大神咒是大明咒是無上咒是無等等咒能

除一切苦。眞實不虛。故說般若波羅蜜多咒。

即說咒曰。揭諦揭諦。波羅揭諦。波羅僧揭諦。

菩提薩婆訶。

往生咒（三遍）

南無阿彌多婆夜。哆他伽多夜。哆地夜他。阿

彌利都婆毗。阿彌利哆。悉耽婆毗。阿彌唎哆。

毗迦蘭帝。阿彌唎哆。毗迦蘭多。伽彌膩。伽伽

那枳多迦利。娑婆訶。

四生登於寶地（行者向上禮拜）

三有托化蓮池（行者向右拜大衆問訊以答）

河沙餓鬼證三賢（行者向上拜）

萬類有情登十地（行者向左拜大衆問訊以答）

91

白毫宛轉五須彌（至班首前一拜）

紺目澄清四大海

相好光明無等倫

阿彌陀佛身金色（向上拜起問訊歸具）

92

光中化佛無數億（向上一拜）

化菩薩衆亦無邊。

四十八願度衆生（至維那前一拜）

九品咸令登彼岸

93

南無西方極樂世界大

慈大悲阿彌陀佛（至法師前一拜向上一拜如無法師向上一拜學問訊）

南無阿彌陀佛（數百千聲）

大悲咒（千手千眼無礙大悲心陀羅尼）

94

95

96

南無喝囉怛那哆囉夜耶。南無阿唎耶。婆盧
羯帝爍鉢囉耶。菩提薩埵婆耶。摩訶薩埵婆
耶。摩訶迦盧尼迦耶。唵。薩皤囉罰曳。數怛那
怛寫。南無悉吉嘌埵伊蒙阿唎耶。婆盧吉帝

07

室佛囉楞馱婆。南無那囉謹墀。醯唎摩訶皤
哆沙咩。薩婆阿他豆輸朋。阿逝孕。薩婆薩哆
那摩婆薩多。那摩婆伽摩訶特豆怛姪他。唵。
阿婆盧醯盧迦帝。迦羅帝。夷醯唎。摩訶菩提

08

薩埵薩婆薩婆。摩囉摩囉。摩醯摩醯唎馱孕。
俱盧俱盧羯蒙。度盧度盧罰闍耶帝。摩訶罰
闍耶帝。陀囉陀囉。地唎尼。室佛囉耶。遮囉遮
囉。穆帝隸。伊醯伊醯。室那至那。

09

阿囉嚂佛囉舍利。罰娑罰嚂。佛囉舍耶。呼盧
呼盧。摩囉。呼盧呼盧。醯利。娑囉娑囉。悉唎悉
唎。蘇嚧蘇嚧。菩提夜。菩提夜。菩駄夜。菩駄夜。
彌帝利夜。那囉謹墀。地利瑟尼那。婆夜摩那。

100

婆婆訶。悉陀夜。婆婆訶。摩訶悉陀夜。婆婆訶。
悉陀喻藝。室皤囉耶。婆婆訶。那囉謹墀。婆婆
訶。摩囉那囉。婆婆訶。悉曜僧阿穆佉耶。婆婆
訶。婆婆摩訶。阿悉陀夜。婆婆訶。者吉囉阿悉

101

陀夜。婆婆訶。波陀摩羯悉陀夜。婆婆訶。那囉
謹墀醯伽囉耶。婆婆訶。摩婆利勝羯囉夜。婆
婆訶。南無喝囉怛那哆囉夜耶。南無阿利耶。
婆嚧吉帝。爍曜囉夜。婆婆訶。唵。悉殿都。漫多

102

曜跋陀耶婆訶 (三稱) (3 จบ)

南無護教伽藍聖衆菩薩 (三稱) (3 จบ)

伽藍神咒

伽藍主者 合寺威靈 欽承佛敕共輪誠 擁護法主城 爲翰爲屏 梵刹永安寧

南無護法藏菩薩摩訶薩 (三稱) (3 จบ)

摩訶般若波羅蜜

南無阿彌陀佛

南無觀世音菩薩 (三稱) (3 จบ)

南無大勢至菩薩 (三稱) (3 จบ)

南無清淨大海衆菩薩 (三稱) (3 จบ)

十方三世佛 阿彌陀第一 九品度衆生 戒德無窮極 我今大皈依 懺悔三業罪 凡有諸福善 至心用迴向 願同念佛人 感應隨時現 臨終西方境 分明在目前 見聞皆精進 同生極樂國 見佛了生死 如佛度一切 無邊煩惱斷 無量法門修 誓願度衆生 總願成佛道 虛空有盡 我願無窮 盡與有情 當願衆生 (接九錘十五段)

十方三世一切佛 一切菩薩摩訶薩 摩訶般若波羅蜜 心皈命 極樂世界 阿彌陀佛 願以 淨光照我 慈誓攝我 我今正念 稱如

來名爲菩提道 求生淨土 佛昔本誓
若有衆生 欲生我國 志心信樂 乃
至十念 若不生者 不取正覺 以此念
佛因緣 得人如來 大誓海中 承佛慈
力 衆罪消滅 善根增長 若臨欲命終
自知時至 身無病苦 心不貪戀 意不
顚倒 如人禪定 佛及聖衆 手執金臺
來迎接我 於一念頃 生極樂國 花
開見佛 即聞佛乘 頓開佛慧 廣度衆
生 滿菩提願 廣度衆生 滿菩提願
十方三世一切佛 一切菩薩摩訶薩
摩訶般若波羅蜜

三皈依(ไตรสรณคมน์)
自皈依佛 當願衆生 體解大道
發無上心(接九鐘十五鼓)
自皈依法 當願衆生 深入經藏
智慧如海(接九鐘十五鼓)
自皈依僧 當願衆生 統理大衆
一切無礙 和南聖衆(接九鐘十五鼓)(三拜畢)

พระแวงไพรสัณฑ์
南無護法善神菩薩

จัดพิมพ์ที่ เอ็ม. เอส. 91 การพิมพ์
329/483 ถ.อุดมสุข แขวง/เขต บางนา กทม. 10260
โทรศัพท์ 0-2745337,02-2987253

ภาคผนวก ข

โน้ตเพลงจีน

浪 淘 沙

(轻六 头板 58板)

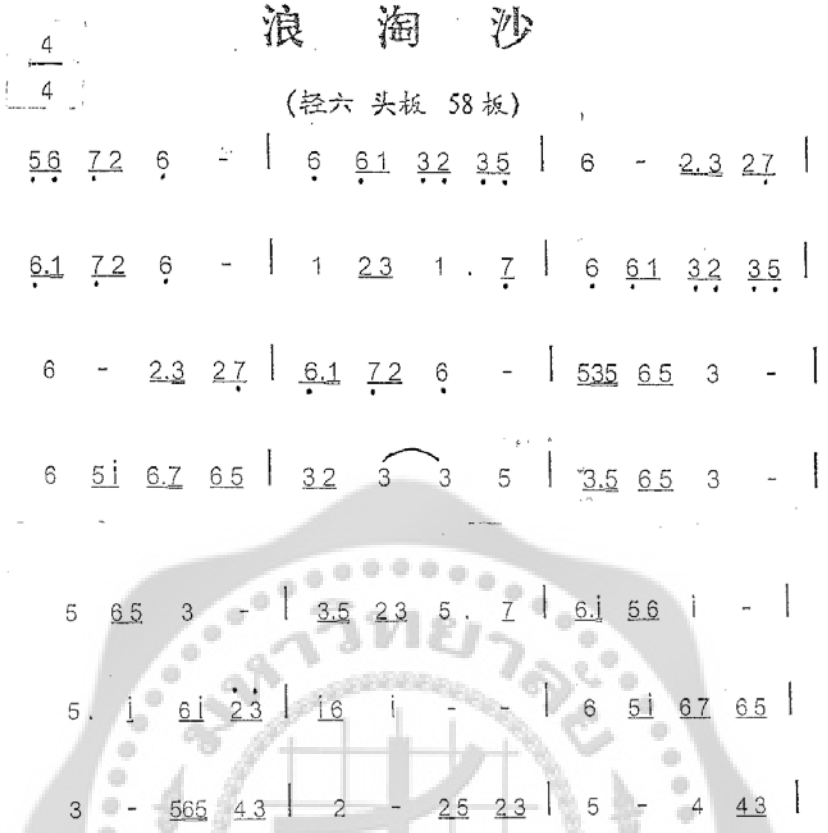
4/4
56 72 6 - | 6 61 32 35 | 6 - 2.3 27 |
6.1 72 6 - | 1 23 1 . 7 | 6 61 32 35 |
6 - 2.3 27 | 6.1 72 6 - | 535 65 3 - |
6 5i 6.7 65 | 32 3 3 5 | 3.5 65 3 - |
5 65 3 - | 3.5 23 5 . 7 | 6.i 56 i - |
5 . i 6i 23 | i6 i - - | 6 5i 67 65 |
3 - 565 43 | 2 - 25 23 | 5 - 4 43 |

九 连 环

2/4

(粒六 二板 20板)

6 5 3 | 2 - | 5 5 6 1 | 2 . 1 7 6 | 5 - |

1 1 5 | 6 5 7 | 6 - | 6 . 1 . 6 1 | 2 . 1 7 6 |

5 - | 6 7 6 5 | 3 2 3 | 6 . 7 6 5 | 3 2 3 |

3 2 3 | 2 . 3 5 4 | 3 5 6 | 1 . 3 2 3 | 1 - ||

มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

福德祠

2/4

(軽六 二板 34板)

66 65 | 4 665 | 46 53 | 2 - | 66 65 |

3.5 665 | 46 53 | 2 - | 3 2 5 | 65 6.5 |

46 58 | 2.4 323 | 06 51 | 2 661 | 25 321 |

2 - | 261 261 | 261 2 | 2 1 2 | 34 3 |

3.6 51 | 2 - | 261 261 | 261 2 | 23 1 2 |

34 3 | 3.6 51 | 2 - | 1.3 27 | 6 21 |

62 765 | 6 221 | 62 765 | 6 - ||

上 天 梯

(轻六 二板 19板)

$\frac{2}{4}$

335 656i | 563 5 | 335 656i | 653 5 | 5. i 6 5 |

3523 5 | 163 2. 1 | 7176 5 | 163 2. 1 | 7176 565 |

335 656i | 5. 6 5 4 | 3 2 323 | 532 1 | 2321 7 6 |

5. 1 653 | 5 . 3 | 2321 6123 | 1 . 6 5 ||

มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

落 地 雪

(轻六 二板 16板)

$\frac{2}{4}$

35 i6 | 5 - | 35 i6 | 5. i | 65 43 |

5. i | 65 43 | 5 44 | 34 32 | 1 21 |

23 17 | 6 21 | 23 12 | 3 21 | 65 36 |

5 - ||

春　月　明

2/4　（轻六 二板 30板）

3　35 | 65　6i | 5 . 7 | 65　6i | 56　43 |

23　61 | 2.4　35 | 2　- | 2　65 | 35　23 |

5.i　63 | 54　32 | 1 . 6 | 16　1 | 3　5 |

5.6　72 | 6　- | 5.i　65 | i　- | 56　43 |

23　27 | 65　61 | 5　- | 1.2　43 | 23　43 |

2　2　1 | 7　7　6 | 7　7　6 | 5　5 | 5　- ||

白 牡 丹 (又名"剪剪花")

1/4

(轻六 三板 30板)

63 | 5 | 123 | i | i3 | 27 | 653 | 5 | 5i | 65 |

356 | 5 | 25 | 54 | 32 | 1 | 36 | 5 | 25 | 54 |

32 | 1 | 13 | 216 | 123 | 1 | 13 | 216 | 123 | 1 ||

双　书　生

1/4

（轻六 三板 41板）

0 1 | 0 1 | 0 6 | 5 5 | 0 1 | 0 1 | 0 6 | 5 | 1 3 | 2 |

1 6 | 1 3 | 2 | 1 6 | 1 3 | 2 | i 6 | 5 i | 6 5 | 3 |

3 3 | 3 | 323 | 5 | 3 3 | 2 2 | 323 | 5 3 | 2313 | 2313 |

2 | 1 6 | 1 3 | 2 | 1 6 | 1 3 | 2 | 1 6 | 5 1 | 5 6 |

1 1 ||

活三五类

柳青娘

4/4

(活五 头板 30板)

5 5 - 7 | 1 21 51 7 | 1 1 - 71 |

5 57 1 - | 4 24 5 . 4 | 2 14 24 21 |

71 7 - 54 | 2.4 25 45 57 | 1 1 - 2 |

1.4 27 1 - | 71 57 1 - | 6 61 6.1 65 |

4 - 5 54 | 24 52 42 4 | 4 - 6 6i |

554 24 5 - | 4.6 54 24 2 | 2 - 2 24 |

5.4 24 5 . 4 | 2.4 25 45 57 | 1 217 1 - |

2 . 4 17 12 | 4 25 4 - | 2 1 4 2 |

5 71 5 - | 1 . 4 24 21 | 71 7 - 54 |

24 25 45 57 | 1 1 - 2 | 1 2 1 - ||

福德祠

$\frac{2}{4}$ (活五 二板 34板)

55 54 | 2.4 554 | 25 47 | 1 - | 55 54 |

2.4 554 | 25 47 | 1 - | 21 4 | 54 5.4 |

25 47 | 1.4 212 | 05 47 | 1 57 | 15 47 |

1 - | 157 157 | 157 1 | 1 7 1 | 214 2 |

25 47 | 1 - | 157 157 | 157 1 | 1 7 1 |

214 2 | 2.5 47 | 1 - | 72 16 | 5 1.6 |

51 654 | 5 1.6 | 51 654 | 5 - ||

ภาคผนวก ค

ภาพพิธีกรรมการบำเพ็ญกุศลพิธีโผ่วโต่ว ณ วัดบรมราชาภิเษกอนุสรณ์ 2

ภาพพระพุทธรูปพระโพธิสัตว์กวนอิมปางพันมือ ภายในชั้น 3

ภาพภายในศาลพระโพธิสัตว์กวนอิม

ภาพบริเวณชั้น 3 ศาลพระโพธิสัตว์กวนอิม

ภาพประกอบบริเวณทางเดินในวัดชั้น 3

ภาพพระพุทธรูปภายในชั้น 3

ภาพสถาปัตยกรรมภาพในชั้น 3

ภาพท้าวสุทศกันฑ์

ภาพพิธีกรรมการจุดเทียนเริ่มต้นงานพิธีโผ่วโต่ว

ภาพการประกอบพิธีกรรมโผ่วโต่ว

การประกอบพิธีกรรมบำเพ็ญกุศลแก่วิญญาณเร่ร่อน

การจัดโต๊ะหมู่บูชาด้านนอกพิธี

บริเวณสถานที่ทำทานกุศลด้านนอกพิธี

การสวดมนต์ในพิธีกรรม

ภาพบริเวณภายนอกงาน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายฐนะวัฒน์ พร้อมศรีทอง
วันเดือนปีเกิด	7 ตุลาคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	57/265 ต.บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนเปียโน สำนักงาน Kpn สาขาสยามแสควร์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	ระดับประถมศึกษา จาก โรงเรียนศิริมงคลศึกษา จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2546	ระดับมัธยมศึกษา จาก จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2550	ระดับปริญญาตรี (คบ.) เอกดนตรีศึกษา จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
พ.ศ. 2556	ระดับปริญญาโท (ศป.ม.) สาขามานุษยดุริยางควิทยา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ